

KOVILLOOR MADALAYAM
KOVILLOOR - 630 201
(NEAR) KARAIKUDI
PHONE - 436846

பரப்பிரஹ்மணே நம:

லக்ஷ்ணாவிருத்தி

7571

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடம் R65(KOV)

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாத தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய
செய்யுளும்,

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்கள் இயற்றிய
சம்ஸ்கிருத சுலோகமும்,

திருக்களர்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாத தேசிக ரவர்கள் பாதசேகரரான
ஸ்ரீ சுப்பைய ஞாத தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய
வசதமும்

அடங்கியுள்ளது.

இது

திருப் பூவண மடம்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாதாசார்ய ஸ்வாமிகளால்
பரிசோதிக்கப் பெற்று

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகள் மடாதிபதி

ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்களால்

சென்னை சச்சிதாநந்தப் பிரசிலும், ஆர்யகலா பிரசிலும்

பதிப்பிட்டது.

1923.

பூமிகை.

உலகத்திற் பிறந்த மனிதர்களால் அடையத்தக்கது பிரஹ்மப் பிராப்தி யொன்றே. அதற்குச் சாதனமாகப் பல நூல்கள் உள. அவற்றுள் இவ்விஸக்ஷணவிருத்தியு மொன்றும்.

இலக்ஷண—ஆவிருத்தி—பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணங்களை அப்பியாசம் செய்தல் எனப் பொருள்படும். கருத்தாலோ பிரஹ்ம நாமாவளி எனவாம்.

இதனை ஸ்ரீ கோவிலூர் ஸ்ரீ முத்திராமலிங்க ஞான தேசிகர் ஆதீரம் ஸ்ரீ சிதம்பர ஞான தேசிகரவர்கள் செந்தமிழில் 115 விருத்தப் பாசுரங்கவாகச் செய்தார்கள். அதன்பின் ஸ்ரீ கோவிலூர் ஆதீரத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ அஸ்வத்தேச முனிவர்களது முக்கிய அந்தேவாசியாகிய ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகளவர்கள் சம்ஸ்கிருதத்தில் அநுஷ்டிப் முதலிய சந்தங்களில் 413 சுலோகங்களாகச் செய்தார்கள். அதனைத் தமிழில் வசநமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று மதுரை, ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகளின் மடாதிபதி ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகள், திருக்களர் ஸ்ரீ வீரசேகர ஞான தேசிகரவர்கள் பாசுரமும், நியாய சந்திர வேதாந்த பாஸ்கர மஹா மண்டலேஸ்வரரும் ஆகிய ஸ்ரீ சப்பைய ஞான தேசிகேந்திர சுவாமிகளவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள, அவ்வாறே தமிழில் வசநவடிவமாக ஆக்கினார்கள். இம்மூன்றும் திருப்பூவண மடாதிபதி ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசார்ய ஸ்வாமிகளால் பிழையறப் பரிசோதிக்கப் பெற்று மேற்படி ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகள் அவர்களால் அச்சிடுவிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகளவர்கள் மீது பாலாநந்த சுவாமிகள் இயற்றிய நிர்க்குண பிரஹ்ம சகஸ்ர.நாமமும் அதன் சுலோகமும் இதனோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகள் இயற்றிய நூற்களாவன.

- 1 பிரஹ்மாநந்த அநுசந்தான யுக்தி ரத்நாகரம் தமிழ்
- 2 லக்ஷணவிருத்தி—சுலோகம்
- 3 சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரகம் தமிழ்
- 4 பஞ்சதசி பத்யோஜனி யுரை
- 5 அசுவத்தநாத சரிதம் தமிழ்

இன்னும்சில உள.

பரப்பிரஹ்மணை நம;

லக்ஷண விருத்தி.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
	2	29 அபபிரமேயன்	அப்பிரமேயன்
	3	3 நிரீந்திரியன்	நிரிந்திரியன்
	3	9 நிற்குணன்	நிற்க்குணன்.
	16	ஐசு	ஐசு
	24	அஹோபன்	அஹோயன்.
6	5	வரைவா	வரைவார்.
	11	பாத்துட்	பாதமுட்
	15	னவையிலோனாகியு	னவையிலோனாகியு.
41	26	தத்துவங்களும	தத்துவங்களும்
42	8	காலந்	காலந்
	18	பெங்நனங்	பெங்நனங்
	22	சுநமாத்நிரக்	சுநமாத்நிரக்
	25	நிரீசுரன்	நிரீசுரன்
43	4	செறிகின்ற	செறிகின்ற
44	8	விளங்க	விளங்கு
45	2	இலையப்படுதல்	இலையப்படுதல்
46	19	யான்	யான்
49	14	விதையறிந்	விதையறிந்
	23	வியாரூபம்	வியாரூபம்
50	22	சுநுவாடெய	சுநுவாடெய்
51	28	உதாசுதி	உதாசுதி
53	6	அபாவமானது	அபாவமானது
	14	சுஜேத	சுஜேதம்
	19	எப்போதும் மருத	எப்போதும் மிருத
54	8	களுடைய, ரிவொ	களுடைய, விரிவொ
	10	சுரூபம்	சுரூபம்
	27	பரமாத்	பரமாத்

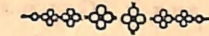
பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
55	19	அபயத்தன்மை	அபயத்தன்மை.
56	12	யாதுபயனாவே	யானபயனாவே.
57	20	பரமான்வினை	பரமான்மாவினை
58	7	நிவிஷயொ	நிவிஷயம்
	18	நிர்வாதிபத்தன்மை	நிர்விஷயத்தன்மை
59	9	வாராணஸ	வாராணம்
	24	வாராதந	வாராதம்
60	9	ஸூத்ரு	ஸூத்ரும்
	22	தின்மை	தன்மை
	24	யோதுவினாலும்	யேதுவினாலும்
61	3	ஹோஸூத்ரு	ஹோஸூத்ரும்
	10	ஞானாஞ்ஞானேஞான	ஞானாஞ்ஞான
	27	நிவ்யுதா	நிவ்யுதம்
62	10	அறிவுடைமையை	அறிவுடைமைருப,
63	1	சுகாசி	சுகாசிம்
	28	முடிச்சு	முடிச்சு
64	3	மாயையாகிய	மாயையாகிய
	13	சுருதி	சுருதி
	14	பிறழ்ச்சியைவடை	பிறழ்ச்சியையடை
65	12	சுருதா	சுருதாம்
67	8	சுருதாய	சுருதாயம்
69	6	ஸவ்யுத	ஸவ்யுதம்
70	8	ஸவ்யுதார	ஸவ்யுதாரம்
	9	ஹோஷம்	ஹோஷம்
	24	நிராயார	நிராயாரம்
71	18	சூதி	சூதிம்
74	7	ஹோ	ஹோநு
75	2	பற்றலன்	பற்றலன்
	17	போலும்செங்கமாகவே	போலும்செங்கமாகவே
76	17	சுகாரண	சுகாரணம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
77	2	நாமாசவுந்	நாமாகவுந்
	11	நிவ்யுத	நிவ்யுதம்
	18	காரணதிகள்	காரணதிகள்
	22	இகமவிருத்தி	இதம்விருத்தி
78	5	ஸாரண	ஸாரணம்
	18	பஞ்சலு	பஞ்ச
	20	வைசுவானராதியாரும்	வைசுவானராதியாரும்.
79	5	வரிவருண	வரிவருணம்
	26	பிராணமயலாற்	பிராணமயலாற்
80	19	மென்னமெய்து	மென்னமெய்து
	23	னிசலிச்சுத்	னிசலிச்சுத்
	24	பொழுதுமே	பொழுதுமே
	28	ஸவ்யுதம்	ஸவ்யுதம்
81	14	யாவனென	யாவனென
	21	ஸவ்யுதாயிஷ்டாந	ஸவ்யுதாயிஷ்டாநம்
82	13	சுபுணா	சுபுணம்
83	24	சுபுரிவின	சுபுரிவினம்
84	3	பிரவாம்	பிரவாம்
	12	தூல	தூல
	25	பிதங்கரா	பிதங்கரா
85	5	ஸவ்யுதாரண	ஸவ்யுதாரணம்
	23	ஹோ	ஹோ
86	19	வனசுலுஷுபரூப	வனசுலுஷுபரூபம்
87	4	ஸார	ஸாரம்
88	1	மேலாக	மேலாக
	10	முனில்கரி	முனில்கரி
	11	யபக	யபக
89	14	ஸவ்யுதார	ஸவ்யுதாரம்
90	7	சுமெசுரூப	சுமெசுரூபம்
91	2	பரசுத்தன்கு	பரசுத்தன்கு
	6	வனசுரூப	வனசுரூபம்
	28	கருவபர	கருவபர

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
92	7	வரலாயொடா	வரலாயுடா
	26	விடுத்தப்	விடுத்துப்
93	2	புரிவஸ்து	புரிவஸ்து
	5	பொருண்	பொருண்
	6	படிமத்	படிமத்
	9	தனி	தனை
	11	வஸு	வஸு
95	11	நிலத்தகைமை	நிலத்தகைமை
	32	பிரபஞ்சமுன்மை	பிரபஞ்சமின்மை
	24	வேண்டுமென்னிற்	வேண்டுமென்னிற்
	25	முத்தராலே	முத்தராலே
	27	தயங்களுட	தயங்களுட
96	1	நிஷ்வது	நிஷ்வது
97	5	சுநாடிவிஹ	சுநாடிவிஹ
	24	இப்பின்	இப்பியின்
98	25	முலத்தோடு	முலத்தோடு
99	3	சாரமாகச்	சாரமாக்
	6	நாநாரூவொ	நாநாரூவொ
	7	ரூவிண	ரூவிண
	8	வாகுத	வாகுத
100	1	சுலெடி	சுலெடி
	11	ரூபமாய்	ரூபமாய
	17	நிருவிசேஷன்	நிருவிசேஷன்
	25	வியாதி நிருவிசேஷ	வியாதி நிருவிசேஷ
	26	நிவிடஸெஷ	நிவிடஸெஷ
102	7	தற்றதத்துவிதமாந்	தற்றதத்துவிதமாந்
	20	வானதி	வானதி
103	3	ஸவபூஹாவ	ஸவபூஹாவ
	28	லணிந்தே நாளும்	லணிந்தே நாளும்
	29	புலபனென்றனையுந்	புலபனென்றனையுந்
104	1	ஸவபூதொஹவ	ஸவபூதொஹவ

உ
ஓ ஸ்ரீ உஹாமணவதயெ நமஃ.
ஸ்ரீ ஸஹாரஸ்யோ நமஃ | ஸ்ரீ நடுபாய நமஃ |

லகஷணவிருத்தி.

முத்திரா மேச முகிலர் பதத்தை முதிர்ந்தயா நிதிமலர்ப்பதத்
தை, யுத்தம் வசுவத் தேசர்தம் பதத்தை யுயர்பிர மாநந்தர் பதத்
தைச், சித்துரு வெணையு மாக்கிப் வீர சேகரர் பதத்தையும் வணங்கி,
முத்தியை யருளு மிலக்கண விருத்தி மொழிப்பொருள் பொழிப்
பதா மளிப்பாம்.

பாயிரம்.

ஆரணம் பன்முகத் தால நாதியே
காரண னேயெனக் கழறி யேத்திமே
பூரண மாஞ்சிவன் புதல்வ னாகிய
வாரண நகத்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம்.
காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிவறுந் தலங்கண் மேலிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்துவாம்.
சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி தன்னிற்
பித்தனா மேனையு மாளப் பேரரு ளருவா யுற்ற
முத்தனா முத்தி ராம முதல்வனற் கமல பாத [வாம்
நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி நெஞ்சினி லிருத்தல் செய்
வானவ ரசமான் தொடர்பினு வுலகோர் வழத்துறும் வந்நியைங்
கரனை, வானவ ரதந மணியறு முகனை மாசுன னொற்றவாளிறையை,
வானவர் முதுவன் பாலந வலவன் வணங்குநற் றிருநெலை மாதை,
வானவ ரதனா முத்திரா மேச வள்ளலை வணங்கிவாழ்த் திவோம்.

பிரமத்திற் குறிய வாகும் பெயர்களுற் றெட்டி னுக்கும்
விரிவதாம் பனுவ னூலின் விளங்கிய பொருள்க ளுள்ளத்
தூரமதாத் தரிக்க வேண்டி யுற்றிங் கவிக ளாகப்
பரமசற் குருவா யோங்கும் பகவனின் னருளாற் சேய்தேன்.
பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் ருகும் பகர்நூலின் கவிநூலோ
டோன்ப தாகு, மன்னகவி முற்றுகிறைந் தேங்கு நின்ற வஸ்திபா திப்
பிரிய சொருப் மான, மன்னன்முத்தி ராமலிங்க தேசி கேசன்மருவு
மேன திதயமதற் றுரைத்த தாகுள், சொன்னவிந்நூ றுநிற்கவியோன்
றருத்த மேனுந் துகளாவே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

சுத நம்ஸவராடுவஸு நாநாநுஷுள மதாநிவ |
 வகஸுராமுநாநுஸகாநாஜீவநுகொந வஸம்யம் ||

தன்னுடைய சொருபத்தின் பெயர்களாகிய நூற்றெட்டினுள் ஒன்றன் பொருளை யதுசந்தித்த போதினும் ஜீவன் முத்தவைதில் லபமே கிடையாது.

2 நிவிகாரொ ஜாநாதிவொ ஹுலாஹொ நலொ
 மயம் | ஸயாஹுகாநாதிவொவி ஸயாஹுகாநா ஸயாஹுகா

யான் திர்விகாரன், யான் ஞான ரூபன், யான் சகங்கன் ஐயமில்
றும், சுயம்பிரகாச ரூபனாயுள்ளேன் எப்போதும் சொப்பிரகாச
ரூபனாயுள்ளேன்.

3 சூதநாடுவஸதுள நவி யொ ஹுஹஜெவ ஹி ।

உகொ ஹுகதாஹொகா உ நிராவஜுவ னாவ உ ||

யானே ஆனந்தரூபன், சத்தியன், நிஷ்கிரியன், முக்தன், அகர்ஷ
தா, அபோக்தா, நிருபத்ரவனே யாவன்.

நிறைவுபெறும் நவநெய் நெய் நெய்யுண்டியென உ
கூட்டிச் சூதா நிறைபெறும் நெய்யுண்டியென உ

யான் நிர்ஸேபன் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது, அவ்வாறே
நிச்சம்பந்தன் ; கூடஸ்தன், ஆத்மா, நிர்த்தோஷன், எப்போதும்
அபிபிரமேயன்.

புதுக்கோட்டை ஹைஸ்கூலில் நடைபெற்றுள்ள கல்வித் திருவிழாவில் கலந்துகொண்டிருக்கும் மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கருத்துரை.

பிரத்திபக்ஷன் யான், அனு யான், அசரீர னான் நிரீந்திரிய
 னான், அப்பிராண னான், அமுநச னான், நிரீமல னான், சுத்த னான்,
 புத்த னான்.

5

ஸவபுஜ்யம் வரதா நமஸ்காலாஸவ்யவெதாஸ்யஹம் |
 நிமகுணெனா நிமிபுகவெதாஸ்யஹம் நிராகாரெதாஸ்யஹம்
 ஸதா ||

சர்வஞ்ஞன், பரமாநந்தன், சம்பு, அசலன் யான், நிற்குணன் யான், நிருவிசுற்பன் யான், நிராகாரன் யான் எப்போதும்.

நிதிலும்கொ நாடிமுகொ ஹுவும்தொஹம் ஸபாவி வ ।
 செஷ் துஜுஸவபுடாஹம் கம் உநொவா வாஉமொ வம் ॥

சித்திய முக்தன், அநாதி முக்தன் அச்சுதன் யான், எப்போதும்
கேஷத்திரஞ்ஞ னானும் நீயும் ஆவேம், மனோ வாசாமகோசரன்
யான்.

சுவாக்யதொ஽க்ஷரொ டிசு வ ப்ரதூதிநா துகழ வஸு ।
நிரீஸரொ஽ஹம் நிஜீஹொ஽ஹம் நிஷ் க்ரதிஸுமா ॥

அவ்வியாகிருதன், அகூதன், திருக்கு, பிரத்தியக்கு, சிர்மாத்
திரன், சத்து ; நிரீசுரன் யான், நிர்ஜஜீவன் யான், அவ்வாறே நிஷ்
பிரகிருதி யான்.

சலம்ஸாநீ ஹுஸ்கொஹம் நிமுக்தாவயவஸூயா |
 சவரொக்ஷஸ்யம் ஸாக்ஷாத்ஹெயொஹீதி நிஸிநம் ||

அசம்சாரி யான், அபத்தன் யான், அவ்வாறே அவயவ மற்ற
வன் யான், அபடுராசுந் யான், சுயம் யான், சாக்ஷாத் தாகுமீ ஹா
யன் யான் என நிச்சயிப்பாய்.

சுநுவாபெடியாடுவொஹு ஸதும் ஸதும் ந ஸாஸ்யம் ।
சபுவநுதூஸிவநூஹஜாதொஹஜாடுவகம் ॥

அநுபாதேய ரூபன் யான் இதிற் சம்சயமே யில்லை சத்தியம்
சத்தியம் சத்தியம் ; அப்பிரவிருத்தன் யான், சிவன் யான், அமிரு
தன் யான், அருபன் யான்.

10

ஹாமலக்ஷணயா வுதூ ஹுஷ்டா தாஸதாநுஹா ||
 சகஸு கபாஷ்புலாவெந ஸுவீசி ஜூநவலிகயெ । ஸ
 கஸூரபூபாநஸநாநாநுஜொவி ஜூநவாநவெசு ||

பன்னு பாகவி லக்கணை யாற்பல முறைபான்
 அன்ன வைசதத் ததிகமா மெட்டென வறைவா
 உன்னு யர்திருக் கருணையின் மகிமையா லுணர்வே
 மன்ன யானுரை செய்துவன் மாதவேந் திரனே.
 ஒருபெ யர்ப்பொரு ளுன்னுத லானுமே
 கருவ மூடசி காமணி யாயினும்
 மருவு மெய்யுணர் வென்பம றையெலாம்
 குருவின் பாத்முட் கொண்டத லுலரோ.

23

1 நிர்விகாரன்.

சோல்லலுறு மைங்கோச நாமல்ல வதனிற்ற ருற்றலிறனரை
 திரையுடன் றாய்திலா வாலிபம தாதியுந் தாகபசி துனுபெலன்பெலம
 தில்லோ, னெல்லையற வேசோனவ னவையிலோ னாதியுமிகழ்சாம
 மதமு லோப மிழிபயங் குரோதங்க ளாதியுஞ் சுகதுக்கமியலுமபி மாந்
 மாந், மல்லலுட னேகாண லாதியும் மறியாமை யறிவோடு சுழுத்தி
 விடய மவைகடமின் வருசுகமு மாகவைங்கோசத்தி னமர்விகா ரம்மே
 மக்கோன், றில்லையலி தம்பஞ்சகோசங்க ளுறுவிகா ரங்களவை யின்
 மை யினையு மிலகவறி கின்றவறி வேயுருவ மானதா லியாநிரு விகாரி
 யாமே.

1

1 நிவிடகாரஃ.

கயம் ரெ நிவிடகாரகூல ஸவிகாரஸு ஸவடா ।
 வனுகொஸவிஹீ நகவனரெ ஜநயாபயஃ ।
 சக்ஷுதிவாஸாபியடகூல ராமலெஷலயாபயஃ ।
 கதூடகூல நவரி ரெகினிதூயாஸள்ஷுவிசு வசூலம் !
 கொஸொடியாஸுஷுஷுசுதாதுவாரா ந ரெ கூலிசு ||
 22 ஜூநஸூரூவகூலநிவிடகாரொஸுஹம் ஸடா ।

எப்போதும் விகாரத்தோடிருக்கும் எனக்கு நிருவிகாரத்தன்
 மையானது எங்ஙன் சம்பவிக்கும் எனின் ? எனக்குப் பஞ்ச
 கோசங்க ளின்மையானே பிறப் பென்பவை யின்றும், பசிதாக

முதலிய தன்மத் தன்மையும், இராகத் துவேஷ பய முதலியவை
 களு மின்றும், கருத்துருத் தன்மையென்பது மொரு சிறிதுமெனக்
 கின்றும், அவ்வாறே துயிலில் வரும் சுகமு மின்றும், கோசங்களின்
 பிறப் பிறப்புகளைக் காண்போனார் தன்மையுண்மையின் அதன் வியா
 பாரங்கள் ஒருசிறிதும் எனக் கில்லை. எனக்கு ஞான சொருபத்
 தன்மை யுண்மையின் யான் எப்போதும் நிருவிகாரனாகவே யிருக்
 கின்றேன் என நினைதி.

1

2 ஞான ஸ்வரூபன்.

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங் கோசங் கட்டுந்
 துன்னுமக் கோசங் கட்டுச் சோல்விகா ரங்க ளுக்கு
 மன்னிய மாக நின்றே யவைகளை யறிவ தாலே
 மன்னிய நாமே ஞான வடிவமென் றறிந்து கொள்ளே.

2

2 ஜூநஸூரூவஃ.

22 ஜூநஸூரூவகூல கயனெஷலி தஹுணம் ।
 கொஸாநாநா தவிகாராணாநா வெயுகுஷணெணுந தஜூதஃ ||
 சஸாமகூலநஸூரூ தஸூசு ஜூநஸூரூவவாநு ।

எனக்கு ஞான சொருபத்தன்மை எங்ஙனமா மெனின் ? கூறக்
 கேட்குதி! கோசங்கட்கும் அவற்றின் விகாரங்கட்கும்வேறாக இருந்
 தே அவற்றைக் காண்டலினாலும், எனக் கெப்போதும் அசங்கத்தன்
 மை யுண்மையினாலும் யான் ஞான சொருபன்.

2

3 அசங்கன்.

ஞானமில்லா லந்தனினு ஞானந் தோன்றி நண்ணுபினு முன்ற
 வத்தை தமிழே தோன்று, மூனவுல கங்கள்வரும் போதுங்கூட வுதி
 யாம லேகின்ற போதுங் கூட, வீனமுட னேகாம லிவைக ளியாவு
 மியல்பாகக் காணுமறி வேசோ ரூப, மானதன லொன்றுடனாக்
 தோடக்கற் றென்று மமர்ந்தினோ மசங்கனென வறிந்து கொள்ளே.

3 சஸாமஃ.

சஸாமகூல கயம் ரெ ஸூரூபிதிவெஷுணம் தகூதஃ ||
 ஜூநாசு வூவடா ததஃ வஸூரூபஸூ திரதயெஷுவி ।

யது கொரா^தது க^தபு த^தநா^தமெ க^தபு நா^தவி ஹி ।
த^தவா^தக் கொ^தர^தக^தத^தம் க^தபு^தப^தம் கி^தஹி^த ந^த நெ^தக^தவி^தக் ॥
உ^தவ^தது^தவ^தர^தஉ^தவ^தச^தவ^தர^தம^தநெ^தர^தவ^ததி^த நி^தயி^தந^த ।

எப்போதுந் துக்கியா யிருக்கும் எனக்கு ஆரந்தத் தன்மை யாத லெவ்ங்ஙன மெனின் ? இகலோக பரலோகங்களை யடையும் பொருட்டு எக் கருமஞ் செய்யப்படுகின்றதோ, அது பஞ்சகோ சங்களானே பண்ணப்பட்டதாம்; எங்குக் கோசங்க ளுண்டோ அங்குக் கரும முண்டாம்; அவை யழியின், கரும மில்லாததே யாகும். ஆகலின், கோசங்கள் செய்த இரண்டு கருமமும் எனக் கெங்குஞ் சிறிது மின்றும். எனக்குச் சத்திய சொரூபத் தன்மையுண்மையின் யான் ஆரந்தனை இருக்கின்றே னென்று தின்னமா யெண்ணுகி.

7: சத்தியன்.

திருமாதம் வருடமோடு காலந் தோறுந் திகழ்சநந் தோறுந் வருமும் றுவத்தை தம்மி, லினமாகிப் பிறந்திருந்து போகு மைந்தா மிழிவான கோசத்தின் வேறு மான்மாப், பனியான கோசமுதிப் பத ற்து முன்னும் பஞ்சவித கோசமழிந் தோழிந்த பின்னுந், தனியான வோருவிதமா யிருக்கா னின்ற தன்மையினுற் சத்தியன்யா மெனவே யோர்வாய்.

7 வஸ்து:

ஸ்துத்யம் து க்யம்வெ ஸ்ராஸஸ்யஸ்து ஸ்ராவணம் |
 சஹஸ்ரம் துயெவெகா லம்விதத்திநாநரெ ||
 ஜலாவயம் மகவெஷ் கொஸாஸொத்திநாஸமா |
 நிவியஸாந்மெகஸு ஸதெதுஹம் விசி கெவதம் ||

எப்போதும் அசத்திய சொரூபியா யிருக்கப்பட்ட எனக்
குச் சத்தியத் தன்மை யெவ்வண்ணஞ் சார்ந்திடு மெனின்?
யான் மூவிடங்களிலும் ஒரே யறிவுருவன யிருப்பன். அங்ஙன
மே மறு திங்களிலும், மாதம், வருடம், யுகம், கற்பம் என்
பவற்றிலு யிருப்பன். கோசங்களோ உற்பத்தி நாச முடை
யனவாம், ஏகனகி யிருக்கு மெனக்கு நிஷ்கிரியத் தன்மை
யுண்மையினனே கேவலம் சத்தியன் யானென வுணர்ந்தி. 7

8. நிஷ்கிரியன்.

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்கு நித்தே யியற்றபல விதகன்ம
மவைக ளாலே, பகருறுமெப் போதினுமே விவக ரிக்கும் பஞ்சவித

கோசத்தின் சாட்சி யான, விசுத்வினமைப் புறம்பாகக் காண லாகா திருந்தாலங் கிரியையிலாத் தன்மை யாலே, புகழ்தலுறு நாந்திந றிஷ் கிரிய னென்றே புண்ணியங் யறுதியதா யெண்ணு வாயே.

8 நிழிய:

நிவிரியங்குமெனவாசுவளவடாநாலுதிதி
ஊவாழகுணவாழாயசுகொளா காவழி கரு
தக || தகவாக்கி ஊநாநுபெடா உககாநிவி
யொவ்ஊ ||

நிஷ்கிரியத் தன்மை பெனக் கெங்ஙனங் கூடு மெனின் ?
துயிலின்கண்ணே யாவருக்கும் அதுபவ முண்மையின் என்க.
அன்றியும், இக பர சுகப் பொருட்மிக் கோசங்கள் எவ்வெக் கரு
மங்களைச் செய்கின்றனவோ, அவ்வவற்றின் சாஷி யான். என்னை
யல்லாது அந்நியன் காண்போ னில்லை. எனக்கு முத்தத் தன்மை
யுண்மையின் யான் நிஷ்கிரிய னாவே நென் றுணர்தி.

9. முக்தன்.

ஞாநமுதித் ததன்பின்பைங் கோசங் கட்டு நமைவேறும் மிக
வுமறிந் ததுவே போல, ஞாநம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு வேறு
நாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்த லானும், பாநமலாக் காலத்தும்
பஞ்ச கோசம் பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்கு றித்துப், பாந
மதா நாங்கருத்தா வாகா தாலும் பலவிதசஞ் சிதமறுநா முத்த னுமே.

9 உருக

உகநாதம் சுயம்பு வஸுதேவதாஸாஸிதவெதம்தம் |
உதாநம் கொளவாஸிதவாஸிதாநாசு வபிவதம்தம் வெவ
தா || சுஜதாநகாநெயசுகொமெஸு க்ருதம் சுஜதம் வெவி
தம் | சுஜதம் வஸிதாநகாஸுதம் வஸுதா விதி ||
உகநாதம் வஸுதம் கொளவாஸிதம் வஸுதம் வஸுதம் |

முத்தத் தன்மையானது எனக் கெங்ஙனஞ் சித்திக்கு
மெனின்? எப்போதுஞ் சாக்ஷியாயிருக்குங் காரணத்தா லென்
றுணர்தி! இப்போது கோச சாக்ஷித் தன்மை யுனக் குள
தாம்; ஞானத்திற்கு முன்னரும் எப்போதுமே அத்தகைமை
யுனக் குளது; அஞ்ஞான காலத்திற் கோசங்கனா லாக் கப்

பட்ட கருமங்கள் உண்ணப் பற்று; சஞ்சித கருமங்களினின்
றும் நீ முக்தனே யாவா யாகவின், நீ யெப்போதும் அறி
வுருவனே யாதி; எனக்கு அகர்த்தரு ரூபத் தகைமை யிருத்த
வின், யான் முக்த னென ஐய மில்லாமல் அறிந்து கொள்ளுதி. 9

10. அகர்த்தா.

ஞாநமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ் செய்யு நவையுறுமைங்
கோசங்க டமக்கு வேறு, யினமிலா நாந்திநமு மிருப்ப தாலே யின்று
முத லாகாமியங்க ளாக, வுனமதாம் பஞ்சவித கோசஞ் செய்யு
முறுகன்ம பெந்தநமக் கிலைய தாலே, ஞாநவுரு வாகியநா மகர்த்தா
வேன்றே நாடியுளந் தனிற்றிநமு நண்ணு வாயே.

10 சுகதடா

சுகதடாசுவாக்யம் டெஸ்டாசுவாக்யம் சுகதடாசுவாக்யம்
ஜோநாசுவாக்யம் டெஸ்டாசுவாக்யம் சுகதடாசுவாக்யம்
விநாசுவாக்யம் சிவ்விநாசுவாக்யம் ஸ்விதம் ஹி
சுவாக்யம் டெஸ்டாசுவாக்யம் சுகதடாசுவாக்யம் ஸ்விதம் ஹி

எப்போதும் கருத்தா ரூபமா யிருக்கப்பட்ட எனக்கு அக
ருத்தாத் தகைமை யெங்ஙனங் கூடும்? ஞாநத்தின் பின்னர்
எவற்றாற் கருமங்கள் செய்யப்படுமோ அக்கோசங்களினும்
வேறாய சிந்மாத்திர என்னிடத்தில் வாகிய ஆகாமிய சஞ்சித
கருமங்கள் கிடையா; அபோக்தருத் தன்மை யுண்மையின்
யாதொரு கருமங்களும் எனக் கின்றதலின் சமுசய மில்லாமல்
யான் அகருத்தாவென வெண்ணி வாழ்தி. 10

11. அபோக்தா.

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீர நாசம் பெறுமளவும் வருகின்ற சுக
துக் கத்தை, யிராகவேறுப் புடன்புதிக்கு மைங்கோ சங்கட் கீன
மினா மந்நியமா யிருப்ப தாலே, விராவுசுக துக்கமவை புதிக்கின்
றேனய் மேவாமை யானுமறி வாமே மக்குப், பிராரத்தம் வேண்
டாத படியி னானும் பேசுகின்ற வபோக்தாநா மெனவே யோர்வாய்.

11 சுவாக்யா

சுவாக்யம் டெஸ்டாசுவாக்யம் சுகதடாசுவாக்யம் ஸ்விதம் ஹி
பிராரஸ்தாசுவாக்யம் டெஸ்டாசுவாக்யம் சுகதடாசுவாக்யம் ஸ்விதம் ஹி

ரா மதெஷ்யுமெதேவஹகொமெஸ்டெவ ந டெ விதே |
நிராவபூவதொ டெ ஸ்ராஜவொகூஹம் ந ஸ்விதம் |

எப்போதும் போக்தா வடிவமா யிராநின்ற எனக்கு அபோக்
தாத் தன்மையானது எங்ஙனங் கூடும் எனின்? கேட்டி! பிரா
ரப்தம் முடியும் வரையும் எச் சுக துக்கங்களும், கருமங்களும்
உண்டாகி யதுபவிக்கப் படுகின்றனவோ, அவை இராகத் துவே
டங்களோடு கூடிய பஞ்ச கோசங்களாலே யதுபவிக்கப்படுகின்
றனவே யன்றி; அறிவுருவமா மெனக் கில்லை, எனக்கு நிருபத்ர
வத் தன்மை யிருக்கின்றமையானே யான் அபோக்தா வென
வைய மிலாது உணர்வாய்! 11

12. நிருபத்ரவன்.

நனிவாத பித்தஞ்சி லேற்பணம தாதியாய் நவில்வியா தியுமுறி
ச்ச னலிசுடே மிடியாதி பீடையுந் தூலதனு நண்ணும லாது சூக்க,
தனுவினுக் கிலதாலு மாமயக் கங்குரோ தங்காம லோப முமை
சார்சேவிடி லச்சைமுத் லானசுர மேசூக்க தனுவினுக் கன்றி மூல,
தனுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத் தனுவாக்கு சுரமு மூல தனுக்
குறுத லாலுமித் திரிவிதசு ரங்களுந் தனுவினயல் சீவ னுக்கே, சனி
யாத தாலுமே யறிவா நமக்குப்ர சங்கமவர ஞாய மில்லாத் தன்மை
யா னிருபாதி யாகின்ற நாமிகத் தவறினிரு பத்தி ரவனே.

12 நிராவபூவ:

நிராவபூவதொ டெ ஸ்ராஜ் சுஷ்ணம் ஸ்விதம் ஹி
வாதவிதஸெஷஜ்ஞா வுராயம் கொடிஸ்தவநா ||
காடெக்ராயாடியஸ்தாந்திதாந்தாஜாவிமதெஷ்யும |
தெஷ்யுமஸ்யுசு ஸ்விஜாகாரணம் தந்நிதிஸ்யுதம் |
ஜெடிசுமஹாயயாஜெஷ்யுரெஷ்யுவி ந டெஸ்டெதெ ||
விதாலாஷெ ஸ்துதெ கொவி ஜெரொநாவூ யதே விதே |
விதாலாஷெஷ்யுஸ்வாவூ ஜரா ஸாக்ஷிணி கா சுயா |
நிதெஷ்யுசுவாந்ஷெதா ததொஹம் நிராவபூவ |

துக்க சொரூபியா யிருக்கும் எனக்கு நிருபத்ரவத் தன்மை
யானது எங்ஙனமாம்? வாத பித்த சிலேஷம் ஜந்நியங்களாகிய
கோடி வகையாம் வியாதிகள் தூல ததுவினுக்காம்; காமக் குரோ
தாதி சாந்தி தாந்தியாதிகள் சூக்கும ததுவினுக்காம்; இரண்டு

டத்தில் அணுவளவும் விகாரங் கிடையா தெனவும் ஆய்ந்து ஆன்மத் தன்மை யுண்மையினும், அவிகாரித் தன்மை யுண்மையினும், பான் கூடஸ்த நென வைய மில்லா தெண்ணுதி. 15

16. ஆத்மா.

நானென்று மானத்துக் கிடம தாக நவில்கின்ற வாந்மாவாய்த் தோன்ற நின்று, வீனமுறு புத்ராதி தூல சூக்க விருதேகஞ் சீவனுமே வேறு பேர்பேற், னானமிறன் புறம்பாகித் தோன்ற லாலு முறுமிவைகட் கப்பாலாய் நிருவி கார, ஞானகனப் பிரமமதாந் தானும் வேறாய் நண்ணுத தாலுநா மாத்மா வாகும்.

16 சூத்ரா

சூத்ரகவஃதஃ கஸ்யம் நெ ஸ்யாஜ்ஜாஸவஃ சூகஸ்யஃ ஸ்வஃ ||
வஃ சூத்ராஜிஸுதமஸ்யஸ்யஃ நெ ஸ்யாஜ்ஜாஸவஃ சூகஸ்யஃ ஸ்வஃ ||
தெஷாந் நரஃ ப்ரஃகஸ்யஃ ஸ்வஃ ஸ்வஃ கஸ்யஃ ஸ்வஃ ||
நிஷெஜ்ஜாஸவஃ நெ ஸ்யாஜ்ஜாஸவஃ நெ ஸ்யாஜ்ஜாஸவஃ ||
தெ|| ஸ்வஃ ஸ்வஃ ஸ்வஃ ஸ்வஃ ஸ்வஃ ஸ்வஃ ||

மனைவி மக்க ளாதியோடு கூடிக் குடும்பியா யிருக்கும் எனக்கு ஆன்மத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? மைந்தன் முதலாய்ச் சூரியம் வரையில் யான் என அபிமானிக்கின்றனர் (அறிவிலர்); அவற்றிற்குப் பெயர் தனித் தனியா யிருத்தலினும், வடிவ வேற்றுமையினும் அவை யகம் பொருள் எங்ஙனமாம்? நிர்த்தோஷத் தன்மை யுண்மையினே எனக்கும் அவைகட்கும் விலக்கணத் தன்மையானது ஒளிர்கின்றது. அகம் பொருட் சொருபமா யிருத்தலின் யான் ஆன்மாவே யாவேன் இது லேயமே கிடையாது. 16

17. நிர்த்தோஷன்.

தோடமேனும் வாதமுத லான தோடே துன்னியு மிராகாதி யதனி னோடும், பீபேறு ஞானவஞ்ஞா நங்க ளோடும் பிறத்தவ்வுட னிறத்தவமே மயம தான, சேடிலதாந் தூலவுடல் சூக்க தேகஞ் சேப்பியமே சீவனோடு பூதங் கட்குங், கேடிலதாய் வேறுகி யிருப்ப தானுங் கிளத்தியநிர்த் தோஷனென வறிய வேண்டும். 17

17 நிஷெஜ்ஜாஸவஃ

நிஷெஜ்ஜாஸவஃ கஸ்யம் நெ ஸ்யாஜ்ஜாஸவஃ சூகஸ்யஃ ஸ்வஃ ||
வாதாஜிஷெஜ்ஜாஸவஃ நெ ஸ்யாஜ்ஜாஸவஃ சூகஸ்யஃ ஸ்வஃ ||
ஜ்ஜாநாஜ்ஜாநெ தஃ ஜீவெவநிஜ்ஜாநெ ஸ்வஃ ||
ஜீவெவநிஜ்ஜாநெ தஃ ஜீவெவநிஜ்ஜாநெ ஸ்வஃ ||
நிஷெஜ்ஜாஸவஃ சூகஸ்யஃ ஸ்வஃ ||

எப்போதும் தோஷத்தையே செய்யப்பட்ட எனக்கு நிர்த்தோஷத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம்? வாதாதி தோஷங்கள் இத்தூல தேகத்திற்காம், இராகாதிகள் சூக்கும தேகத்திற்காம், அறிவு அறியாமைகளோ இச் சீவனிடத்தாம், ஜடாதிகள் பஞ்சபூதத்திற்காம். அப்பிரமேயத் தன்மை யெனக் குண்மையினே யாதொரு தோஷமும் என்பா லில்லை, சர்வ-தோஷங்களும் இல்லாமையானே நிர்த்தோஷன யிருக்கின்றேன் என நிச்சயிப்பாய்.

18. அப்பிரமேயன்.

ஆனபோறி யாலறிதல் பிரமே யந்தா னன்றியறி யாததப்ரமேயமாகு, முனவிந்தி யத்தறிசத் தாதி கட்டு முட்கரணத் தறிகால திக்கு வஸ்து, வானதேனும் பிரகிருதி புருஷ ருக்கு மன்னியமா யிரு கரணத் தறிய லாகா, தீனமிலா தவைகளையு மறிவ தாலே யிலங்கு சற்சிற் சுகநாமப் பிரமே யன்றான்.

18. ஸ்வரூபமேயம்

ஸ்வரூபமேயம் கஸ்யம் நெ ஸ்யாஜ்ஜாஸவஃ சூகஸ்யஃ ஸ்வஃ ||
ஸ்வரூபமேயம் கஸ்யம் நெ ஸ்யாஜ்ஜாஸவஃ சூகஸ்யஃ ஸ்வஃ ||
ஸ்வரூபமேயம் கஸ்யம் நெ ஸ்யாஜ்ஜாஸவஃ சூகஸ்யஃ ஸ்வஃ ||
ஸ்வரூபமேயம் கஸ்யம் நெ ஸ்யாஜ்ஜாஸவஃ சூகஸ்யஃ ஸ்வஃ ||

எனக் கப்பிரமேய ரூபத்தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. பொறிகளால் யாது யாது கவரப் பெறுகின்றதோ அவ்விபாயுமே பிரமேய மெனப்படும். அவையாவையெனின், வெளிப் பொறிகளாற் கவரப்படும் சத்தாதி விடயங்களும், உட்கரணத்தாற் கவரப்படும் திசை காலாதிகளும். பிரத்தியக்ஷமா யிருத்தலின் யான் வெளியுட் கரணங்களாலும் அறிபப் பெறுதவனே யாவேன் ஆகலின், சச்சிதானந்த

டத்தில் அனுவளவும் விகாரங் கிடையா தெனவும் ஆய்ந்து ஆன்மத் தன்மை யுண்மையினனும், அவிகாரித் தன்மை யுண்மை யினனும், யான் கூடஸ்த னென வைய மில்லா தெண்ணுதி. 15

16. ஆத்மா.

நானென்று மானத்துக் கிடம தாக நவில்கின்ற வாந்மாவா ய்த் தோன்ற நின்ற, வீனமுறு புத்ராதி தூல சூக்க விருதேகஞ் சீவ னுமே வேறு பேர்பெற், யானமிறன் புறம்பாகித் தோன்ற லாலு முறுமிவைகட் கப்பாலாய் நிருவி கார, ஞானகனப் பிரமமதாந் தானும் வேறும் நண்ணுத தாலுநா மாத்மா வாகும்.

16 சூத்ரா

சூத்ரகூடம்து கயம் மெ ஸ்ரூஷாஸவசூகூடம்துவிநம் |
வசூத்ராஸிதநுபயபுமெதவ்ஷஹிதநுவிதநுதெ ||
தெஷாநகாஜி ப்ரயகூஷஹிதநுபயபு கயம்வெசு |
நிஷெடாஷகூஷாநிஷெதெஷாநிஷெதவ்ஷஹிதநுபயபு
தெ || ஸவசூஷாநிஷெதவ்ஷாநிஷெதவ்ஷஹிதநுபயபு ||

மனைவி மக்க ளாதியோடு கூடிச் சூடும்பியா யிருக்கும் என க்கு ஆன்மத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? மைந்தன் முதலாய்ச் சூரி யம் வரையில் யான் என அபிமானிக்கின்றனர் (அறிவிலர்); அவற்றிற்குப் பெயர் தனித் தனியா யிருத்தலினனும், வடிவ வேற்றுமையினனும் அவை யகம் பொருள் எங்ஙனமாம்? நிர்த் தோஷத் தன்மை யுண்மையினனே எனக்கும் அவைகட்கும் விலகண்ணத் தன்மையானது ஒளிர்கின்றது. அகம் பொருட் சொருபமா யிருத்தலின் யான் ஆன்மாவே யாவேன் இதிலையமே கிடையாது. 16

17. நிர்த்தோஷன்.

தோடமேனும் வாதமுத லான தோடுந் துன்னிய மிராகாதி யதனி னோமே, பீபேறு ஞானவஞ்ஞா நங்க ளோடும் பிறத்தலுட னிறத்தலுமே மயம தான, சேடிலதாந் தூலவுடல் சூக்க தேகஞ் செப்பியமே சீவனோடு பூதங் கட்குங், கேடிலதாய் வேறுகி யிருப்ப தானுங் கிளத்தியநிர்த் தோஷனென வறிய வேண்மே. 17

17 நிஷெடாஷ:

நிஷெடாஷகூடம்து கயம் மெ ஸ்ரூஷாஸவசூகூடம்துவிநம் |
வாதாஸிதநுபயபுமெதவ்ஷஹிதநுவிதநுதெ ||
ஜிதநாஜிதநெ து ஜிவெவ்ஷிதநுபயபு வுதவஹகெ |
உயிஷெடாஷா ந கபூரிதா ஹி ப்ரயகூஷஹிதநுபயபு ||
நிஷெடாஷஹிதநுபயபுமெதவ்ஷஹிதநுபயபு ||

எப்போதும் தோஷத்தையே செய்யப்பட்ட எனக்கு நிர்த் தோஷத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம்? வாதாதி தோஷங்கள் இத்தூல தேகத்திற்காம், இராகாதிகள் சூக்கும தேகத்திற்காம், அறிவு அறியாமைகளோ இச் சீவனிடத்தாம், ஜடாதிகள் பஞ்ச பூதத்திற்காம். அப்பிரமேயத் தன்மை யெனக் குண்மையினனே யாதொரு தோஷமும் என்பா லில்லை, சர்வ தோஷங்களும் இல் லாமையானே நிர்த்தோஷன யிருக்கின்றேன் என நிச்சயிப்பாய்.

18. அப்பிரமேயன்.

ஆனபோறி யாலறிதல் பிரமே யந்தா னன்றியறி யாததப்ரமேய மாகு, முனவிந்தி யத்தறிசத் தாதி கட்டு முட்கரணத் தறிகால திக்கு வஸ்து, வானதேனும் பிரகிருதி புருஷ ருக்கு மன்னியமா யிரு கரணத் தறிய லாகா, தீனமிலா தவைகளையு மறிவ தாலே யிலங்கு சற்சிற் சுகநாமப் பிரமே யன்றான்.

18. ஸவ்ரமேய:

உயிஷெடாஷகூடம்து கயம்வெசுவிதநுபயபு ||
உயிஷெடாஷகூடம்து கயம்வெசுவிதநுபயபு ||
உயிஷெடாஷகூடம்து கயம்வெசுவிதநுபயபு ||
உயிஷெடாஷகூடம்து கயம்வெசுவிதநுபயபு ||
உயிஷெடாஷகூடம்து கயம்வெசுவிதநுபயபு ||

எனக் கப்பிரமேய ரூபத்தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. பொறிகளால் யாது யாது கவரப் பெறுகின்றதோ அவ்விதமே பிரமேய மெனப்படும். அவை யாவை யெனின், வெளிப் பொறிகளாற் கவரப்படும் சத்தாதி விடயங்களும், உட்கரணத்தாற் கவரப்படும் திசை காலாதிகளு மாம். பிரத்தியக்ஷமா யிருத்தலின் யான் வெளியுட் கரணங் களாலும் அறியப் பெறுதவனே யாவேன் ஆகலின், சச்சிதானந்த

ரூபனா யிருக்கப்பட்ட யான் அப்பிரமேயன் என்பதாக உள்
ளத்தில் உன்னி யுன்னி யுணர்தி.

18

19. பிரத்தியக்ஷன்.

ஏகதே சத்துடனெக் காலுந் தோன்று மியறமோ காரியமுப்
பானென் றிற்கு, மாகமேலா மெக்காலுந் தோன்றி சற்கு மங்கங்கண்
முழுதினுமெக் காலந் தோறுஞ், சோகமுடன் ரோன்றுமே வர்க்கும்
வேறாய்ச் சொல்கால மவத்தைமுழு தினுமே நானென், ருகுபிரத்
தியக்ஷமதாய் விளங்க லாலே யறிவாநாம் பிரத்தியக்ஷ னாகுந்தானே.

19. ப்ரத்யக்ஷ:

ப்ரத்யக்ஷக்ஷம் க்ஷமெஷ்யாஸு ஸுவஸு ஸாதிந்யுஸாவி
ண: || னகத்யுஸத்யு: காயபுஷமெஷ்யா திலாநவசு |

ஸவபுலிபாநீஸ் ஸொவிஜீவொ ஷெஹாவிபாநவாநு ||
னதெஷா காரணநூதா ப்ரத்யக்ஷாஹணைஸ்வத:

சுழுப்தியின்கண்ணே சூநிய -சொருபியா யிருக்கப்பட்ட
எனக்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யெங்ஙனமாம் ? தமத்தின்
காரியமாய முப்பத் தொன்றும் யான் என தெனத் தோற்ற
முடையனவாம். சருவ அபிமாநி ஈசரராம். தேகாபிமாநி ஜீவனா
வன். இவ்வியாவற்றிற்குங் காரணமா யிலங்கும் ஆத்மா பிரத்தி
யக்ஷமாம் அனுத்தன்மை யுண்மையினுனே யதுவே யானென்
றுணர்தி.

19

20. அணு.

பலகணி வேயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமெமை
யலைவுறு போறியறி தற்க லாததா
லிலகுநா மணுவென விதயத் துன்னுவாய்.

20. அணு:

அணுக்ஷம்து க்ஷமெஷ்யா துவபுஷ ஸாதிந்யுஸாவிண:
மவாஷெஷ்யாதவொயபுஷணைஸ்வசுவாதி ஸாஸக: ||
தவசுஸவபுஷதொவபுஷா ஹுக்ஷாதிஸாதிஸகத: |
ஸவெபுஷிதொவெஷெஷாஹ ணைஸொயாஸாஸகத: ||

எப்போதுந் தூல ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அனுத் தன்
மையானது எங்ஙன முண்டா மெனின் ? கேட்டி ! யாவற்றையும்

விளக்கும் கதிரவன் பலகணி வழியாக அணுவைப்போல் விளங்
குத லொப்ப, ஆன்மா, எங்கு மிருந்த போதினும் ஆகாயத்தினும்
அதி சூக்குமமா யிருத்தலின், எல்லா இந்திரியங்களாலும் அறி
ய்ப் பெறாததாகிச் சரீர மற்றிருத்தலின் அணுவேயாம், அதுவே
யானென் மெண்ணுதி.

20

21. அசரீரன்.

பகருமுட லுறுங்கன்மி யோகி லோக பாலர்வைசு வாநரனா
தியசீ வர்க்குஞ், சேகசரீர முடையீசன் றனக்கும் வேறாய்த் திகழுறு
நாஞ் சிற்சகசத் துருவ தாலுந், தகைமைநமக் கிவ்விதமோ ருடல
மில்லா தாலுமுட லெனதெனறு பவத்தா லெற்கு. மிகவனிய மரித்
தமெனும் யுத்தி லோக மேவுமத னுவமச ரீர னாமே.

21. அசரீர:

ஸஷாஸரீரிணொ ஷெஷ்யாஷகாயக்ஷம் க்ஷம வபு |
ஸ ஹாஷிஸாவ ராந்தாஷா: நாதாநுஷெஷ்யாஷகாயக்ஷ
யசு | க்ஷெஷ்யாஷிணொக்ஷாவாநா விராஷாஷிஷெஷ்யாஷா: ||
த்ரிமுகெணை: க்ஷிதாஸுத்யா ஜமஜீவெஸுராஷய: |
தவிருக்ஷணவிஷ்ணுவெஷயி காவிதநுந வரி |
ஐஷ்யா ப்ராஹ்மநா ஹுநித்யுக்ஷாஷியுக்ஷித: ||
நிரிஷ்டியக்ஷாஷெஷ நித்யுஹுஸரீரொஷ்யுஹ்வஷா |

சந்ததம் சரீரியா யிருக்கு மெனக்கு அசரீரித் தகைமை
யெங்ஙனமாம் அருள வேண்டு மெனின் ? கூறக் கேட்பாயாக.
பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரம் வரையாக வுள்ளன வெல்லாம் உரு
வாலும் பெயராலும் வேறு வேறாம். கருமி யோகி லோக பாலர்
விராட்டு முதலிய மகேசுரர் ஜீவேசுராதி ஜகத்துகள் என்பவை
யாவும் மாயையினுலே முக்குண வபத்தாற் கற்பிக்கப் பெற்றன
வாம். இவற்றிற் கெல்லாம் வேறு யிராநின்ற அறிவுருவமாய என்
பால் யாதொரு தேகத்தையுங் காணோம். இது இது வெனக் கவ
ரப் படுவன்வாய் அறித்தியங்களா யிருக்கும் ஊகத்தாலும் என
க்கு நித்தியம் நிரிந்திரியத் தன்மை யுண்மையினுளும் எப்போ
தும் யான் அசரீர னென வுளத்தே யோர்வாய்.

21

22. நிரிந்திரியன்.

அவனவன் சாதியின் ரெழிலவ ரவர்க்குறல் னனியர்சா தித்
தோ ழிலது மமருசா தாரணம் தாயிலது போற்றேக மதனிலேவேறு

பட்ட; வவமுறும் பொறிகள்பல் விதமெணுங் காரியத் தாதும்
 றேன்று செய்ய வறியாம லதனதன் காரியங் கைவந்து வதுவுநன
 வதனின் மட்டும், விவகரித் துக்கனவி னோசேழுத் தியிலின்ன
 விடமென்று காண லற்றே வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவையு
 மல் வியாபார மவையு மறியு, மவிரும்பி வேயுருவ மாகியிந் தியமு
 தித் தடங்கலவை தொழில்க டம்மை யறிதலுட னசையாம லுறுநா
 ரிரந்திரிய னுதமென வறிது வாயே.

22. நிரிழியு:

கயம் நிரிழியு சவா செ வலீ தூழி பூயொமது: |

ததஜாதிசுயாபெலஷா ஸலாவாநாநுஷெவ ஹி ||

ஐதி யாணாஸ விஷயஜிதாநவநிநவாநுயா |

ஜாபூதா தூவிவாநகவா ஸுஷூடாநவநிவாநதா ||

ததூகொவிசுரவாஸு அரவாராஜாததாயா |

நிரிழியொஹம் ஸவசுதுஷு பூரணசுவாநுஷெவ ஹி |

வசனிக்கின்றே நெனப் பிரயோகங் காணப்படுதலின்
 எனக் கெங்ஙனம் நிரந்திரியத் தன்மையாத லெனின்? கூறக்
 கேட்டி! அவ் வச்சாதிக் கிரியைகள் அவரவர்கட்கே யியல்பாம்
 மாறா யாகாவாம், அங்ஙனமே பொறிகட்கும் தத்தம் விடய
 வுணர்வே யுளது, வேற் றுணர்வு வேறு விதமா யுதவாதாம்,
 அவையும் நனவின்கண்ணே விளங்குகின்றனவே யல்லாமற் கன
 விலும் துயிலிலும் விளங்குவதே யில்லை, அவற்றின் சுருங்கல்
 விரிதல்களையும் அவற்றின் வியாபாரங்களையும் அறிந்து கொண்
 டிருக்கும் யான், எனக் கெங்கும் அப்பிராணத் தன்மை யுண்
 மையின் நிரந்திரியன் என வெண்ணுதி. 22

23. அப்பிராணன்.

பெலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப் பட்டும் பேசுபசி தாக
 முடன் றேற்றப் பட்டு, நலமதுடன் சீவித்தேன் மரித்தே நென்று
 நாடுநன வதனின்விவ கரித்து மற்றப், பலவிதமா மவத்தைகளிற்
 காண லாகா ப்ராணனுக்கும் வேறாயத் தொழிலைக் கண்டு, நலமில
 தன் றன்மமின்றிச் சாட்சி யாகு நாமசைவி லப்ராண னெனவே
 யோர்வாய்.

23. சுபூரண

சுபூரண சவாகயாநெஸூசுக்ஷு திவாஸாபிரவிண:
 வயூரவயுக்ஷு திவாஸாஜநநாஸாபிவிசுயா: |

ஜாபூதி பூதிவாநாநா ஹுநூஸாந ஹி லாநதா |
 சுநவூரூதாசுஷிணொ நெ ஹுபூரணொஹம் ஸுதெ
 வபூரூச |

பசி தாகாதி ரூபத்தோடு கூடி யவ்வுருவமாம் எனக்கு அப்
 பிராணத் தன்மையானது எங்ஙனஞ் சம்பவிக்கும்? வலுமை
 வலுமை யில்லாமை பசி தாகம் ஜம்மம் நாசம் முதலிய விக்கிரி
 யைகள் நனவின்கண்ணே தோற்ற மாத்திரங்களே யல்லாமல்
 அன்னிய அவஸ்தைகளில் விளங்குவன வாகாவாம். சாக்ஷியா
 யிருக்கு மெனக்கு அமநஸ் தன்மை யுண்மையின் மறைகளின்
 வலுவால் யான் அப்பிராணன் என அறிந்து கொள்ளுதி. 23

24. அமநசு.

ஒருமொரு கூத்தாடி பலவே ஷத்தை யுறுதலெனக் காமாதி
 பலவே ஷங்கொண், டாருநன வதனின்வெளிச் சகமே யாகி யயர்
 கனவி னுட்சகமே யாகி மற்றச், சீரிலதாஞ் சுழுத்தியினிற் காண
 தேகுந் தீதான மநச் சேயலைக் கண்டு கொண்டு, சேருமதற் கன்
 னியமாய்ச் சாட்சி யாகித் திகழ்வுறுநா மம்மநசென் றறிவாய்
 மைந்தா.

24. சுநம:

சுநவூகயாநெ ஸூசு ஸுடா ஸாக்ஷுரவிண:
 வனகொவிவஹுவெஷண நதூநகூரூதெ யயா |
 உநொ ராமாபிவெஷண வஹிஸூதாதி ஹி ஜாமரெ |
 ஸவெஷஜாமதா ரவிவாக்ஷிதா உநவெஸவ தசு ||
 ஸுஷளஹிசுமதா தஸூவாநுபவூதிரெகூசு ||
 உந நிஉயு ரவிவகூடஉநஸூதிஸாஸநாசு |

எப்போதுஞ் சங்கற்ப ரூபியா யிருக்கும் எனக்கு அமந
 சுத் தகைமை எங்ஙனமா மெனின்? கூத்தாடி யானவன் ஒரு
 வனா யிருந்த போதினும் பல வேடங்களால் நடநம் புரிவதே
 போல மநமானது நனவில் இராகாதி வேடங்களால் வெளியே
 தோற்றுகின்றது, கனவில் உள்ளே கற்பித ஜகத் சம்பந்த ரூபத்
 தை மநமே யடையும், துயிலின்கண்ணே பெங்கோ சென்
 றொடுங்கும், இதனை யுடன்பாடாகவும் எதிர்மறையாகவும்
 இருந்து காணும் எனக்கு நிருமல ரூபத் தன்மை யுண்மையி

னையும் சுருதியின் ஆணையினாலும் யான் அமரசு ஆவேன் என்
றெண்ணுதி. 24

25. நிருமலன்.

அறைகின்ற மலமுத்தி ரங்குப்பை சேறதிழி வாஞ்சுடலை சேரி
முதலா யளவின்தல மேவுற்ற புலியோகே லங்கல்புகை யாகின்ற
புழுதி முதலா, யுறைகின்ற மலமேவு நான்குபு தத்தினுட னுறு
கோழை சளிபித் தழு மொழுகின்ற மலமுத்ர முதலான மலமுற்ற
வூனமுறு தூல தனுவோ, நேகின்ற காசபட லங்குரோத காமமுத்
லோழிவின்மல முற்ற சூக்க வடலினுடன் ஞாநவஞ் ஞாநமல
முறுசீவ னுடனேந்து தொழில்க ளாதி, நிறைகின்ற மலமுற்ற வீசற்
கும் வேறுகி நீண்மலமு மற்று மிகவு நிகழ்கின்ற ஞாநவா நந்தவடி
வானநா நிருமலன் எனென்று கொள்வாய்.

25. நிபேது:

நிபேதுசுவா கயம்மெ ஸ்ரோதுவபுரா உயர் உவிண: |
உயேதி துசுவவாசுவயுதவாணயுசுமிகுதா ||
யயா ஹிதெஷு உயாநிநுஷெஹாநா உயேஷுஷெஹா |
ஸேஷாபிஷுதிஷெஷெ வகாஷாநா யிம்மஷெஷெ ||
ஜோநாஜோநமஜேவெ வஹசுததுஉயாவரெ |
உஉ ஸுஷவஹாவசுவாநிபேதுவாவி ம ஸுஸப: ||

எப்போதும் மல ரூபியா யிருக்கும் எனக்கு எங்ஙனம் நிரு
மலத் தன்மை யுண்டா மெனின்? மல மூத்திரத் தகைமை,
சேறுடைமை, புகை யுண்மை, சஞ்சலத் தகைமை, சூ நிய ப்
பான்மை என்பன பூதங்களில் மலநிதத் தன்மையாம், தேகங்
கட்கும் இவ்வாறே மல மிருக்கின்ற தன்றோ, தூல தேகத்திற்
சுலேட்டு மாதியும், இலிங்க தேகத்திற் காமாதியும், ஜீவனிடத்
தில் அறிவு அறியாமை மலமும் உள வன்றோ, பரமேசுர ரிடத்தி
னும் ஐந் தொழில்களாகிய மல மன்றோ வுளது, என்பாலோ தூய
இயற்கைத் தன்மை யுண்மையின் ஐயப்பா டின்றி யான் நிரும
லன் ஆவே னென அறிந்து கொள்வாய். 25

26. சுத்தன்.

கொள்கின்ற சாதிவன் னாச்சிரம மதனுடன் கூறதன தன்ம
தன்மங் கூடேத னுறுபயன் தாஞ்சொர்க்க நரகாதி குறைவிலதின்

மிச்சமான, வுள்கின்ற கோடிபவ முதரோடக் குற்றமிக வுலகின்ற
சீவருடனே யுளகிருபை யவதார மாற்சரிய முதலான வுறுதோடக்
குற்றவீச, னெள்சீவர் சங்கத்த சுத்தமுறு பூதங்க ளியாவுக்கும்
வேறதான யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினு மெமையசுத் தங்க
ளாய் தாததாலும், விள்கின்ற விவைகணம் முடைவிவர்த் தங்க
ளாய் மேலியே யுறுதலானும் விமலசித் தாகின்ற நாஞ்சுத்த னென்
னவே விளங்கிட வறிந்து கொள்ளே.

26. ஸுஃ:

ஸுஃசுவாதுகயம்மெ ஸ்ரோதுவபுரா உயர் உவிண: |
ஸுஃவணபுபேபுயேபுலுநா நரகஸுமபுலொமத: ||
ஸேஷாணா கபேணாநெஹ ஜநநா ம ஹி கலுத: |
ஜீவெஸுஸஸு காராணாநுஷுவதாராபிஷெஷத: ||
ஜீவஸுமாரிஷெஷலாஜி ஹிதாநி ஸுவநாநி வ |
ஸுஃசுவாதுகயம்மெ ஸ்ரோதுவபுரா உயர் உவிண: ||

எப்போதும் அசுத்த ரூபியா யிருக்கும் எனக்குச் சுத்தத்
தன்மையானது எங்ஙனமாம்? தத் தமது வருண தரும அத்ரு
மங்களான் உண்டாம் சவர்க்க நரக போகங்களும், எஞ்சி நின்ற
கருமங்கட்காக எத்தனை கோடி கற்பங்கள் பிறந்த போதினும்
முடியாத பிறப்புகளும் ஜீவனுக் கசுத்தமாம், பரமேசுரருக்கோ
கருணையினால் அவதாராதி தோஷங்கள் அசுத்தமாம், ஜீவ சங்
கத்தினாலே தோஷங்களோடு கூடி வாழும் பூதங்களும் புவநங்க
ளும், ஆனால் எனக்குப் புத்தத் தன்மை யுண்மையின் யாவற்றி
னின்றும் யான் சுத்தன் என நிச்சயஞ் செய்வாய். 26

27. புத்தன்.

அறைதலுறு தானுயுங் கூடி நின்னு மறிவற்ற கடமாதி பூதா
திக்கு, முறைதனக்கோ ரறிவிலதா யொன்றி னோடே யுறுதலின
லறிவேனவே தோற்று கின்ற, குறைவுமுன் றுடல்சீவன் மாயை
கட்குங் கூறலுறும் வேறுகி யவைக டம்மைக், கறையின்றிப் பிர
காசஞ் செய்தேப் போதுங் கனபோத வடிவாநாம் புத்த னுமே.

27. ஸுஃ:

ஸுஃசுவாதுகயம்மெ ஸ்ரோதுவபுரா உயர் உவிண: |
ஸுஃரதி தயம்ஜீவொ உயாலுதிதாபிஷெஷத: ||

உசுஸம் மாவிழிவாலாணி வுரயசுமெவதநுவஜிபுதாஃ ।
ஸவபுஜுகூநமெகஸு வுமலாஸுதிஸபா ஸா ।

எப்போதுஞ் சட ரூபியா யிருக்கு மெனக்குப் புத்தத் தன்
மைபானது எங்ஙனமா மெனின் ? முத்தேகங்கள், ஜீ வ ன்,
மாயை, பூதாதிகள் ஜடங்களாம், எனது சம்பந்தத்தினாலே சித்
தைப் போன்று தோன்றுகின்றன. இவை தனித்து நிற்பினை
சைதந்யத் தன்மையே கிடையாவாம். ஏகனா யிருக்கு மெனக்
குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மை யுண்மையின் யான் புத்தனை யிருக்கின்
றேன் என் றெப்போதுஞ் சிந்தித்துக் கொண்டே யிருத்தி. 27

28. சர்வஞ்ஞன்

அறிதலுட னறிதலில தாகியே முவித வவத்தையுறு ளேயுத்
தையு மறியாமெ யுடனறிவ தாயிலகு சர்வபுத் யாகின்ற ஞாநத்
தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு முபிர்களா யமர்ஞாது
ருக்கடமையு மவர்களினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற் காம்
பலனு மெப்பொழுதுமே, யறுதியா யினதென வவத்தையுண் றத
னினு மறிகின்ற வடிவமெநம் மளவிலா வுருவான தாலுமித் திரி
புடியை யழிவினா மில்லையாயி, னறிவில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடி
களையு மறிகின்ற தாலுமிவித மனைத்தென வவத்தையு மறியுநாஞ்
சர்வஞ் ஞாகுமென் றறிதுவாயே.

28. ஸவ-ஐகு:

வவபுஜேசுவங்குமெ ஸ்ரீசு வபா கிணிஜேராவின்:
 ஜோதாஜோதா ஸ்ரீ விஷயஜேயா ஸ்ரீ மதுவெஷ்மம் ||
 ஜோநாஜோநம்தா ஸ்ரீ விஷயஜேயா ஜோநாதிதி வதம் ||
 ஜேசுவாஜேசுவயொ ஜோதா துயவ்விவாபிராஷ்டெ ||
 ததக புவதிநிவதிஜோ ஜெதா மாநா: கவிபு வம் ||
 வராஜாநாநிவசுவாசு வவபுஜேசுவாதி நிபிநம் ||

எப்போதும் அற்ப அறிவை யுடைய எனக்குச் சர்வஞ்ஞத தன்மையானது எங்ஙனம் சம்பவிக்கு மெனின்? அறியப் பெற் றனவும் அறியப் பெருதனவும் ஆம் விடயங்கள். ஓயுபங்களாம். மூன்றிடங்களிலும் அவற்றைத் தொடர்ந்து அறிதல் அறியா மை ஆந் தன்மையோ நெற்றது புத்தியாம். அதுவே ஞாந மென நவிலப் பெறும். அறிபவனார் தகைமை யறியானார் தகைமை

மயமா யிருப்பவன் ஞாதா வெனப்படுவன், இம்மூன்றையுந் திரி புடியென வியம்புவர் ; இத் திரிபுடியின் பிரவிருத்தி நிவிருத்தி களை யறிபவன் என்னினு மந்ரியன் எவ னெருவனுமே யில்லை யென்பது திண்ணம், அத்தகைய எனக்குப் பரமாதந்த ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் சர்வஞ்ஞ னென நிச்சயஞ் செய்வாம்.

28

28

29. பரமானந்தன்.

தனதானியாதிசேல் வம்பிரிய மதுவிராசாதியா னீங்கு காலை தவிராத கையுடைமை பிரியமது சேலவாதி தன்னினு லொருவு காலை, யினமான புத்ராதி பிரியமவ ரனலுற்ற விலமதா னீங்கு காலை யீழ்தூல வுடல்பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரிய மதுவும் பினமாம்பி ராணகண்டமதான வாக்கினைப் பெறுபோத கன்று சீவன் பிரியமது வும்ப்ராண னிறுகாலை விட்டுமேக் காலுமே பிரிய வருவாங், கனமான வாங்மாவை யன்றியோன் றிவ்விதங் காணாத படியி னாலுங் கருதுமேக் காலுமே தானாக வுற்றநாங் கழறு பரமா நந்தனே.

29. பரமேந்திரமே

வரஜாநதூரதுவகம் கமம் செ கெஸரதுவிண் : ।
 ஸ்ரீஹக்ஷத்ரூபிகந்தூக்ஷ ஹயாஜாஜீதா யமம் ஸ்ரீஹ் ।
 வுத்ராயெடுத்தகம் தூக்ஷ வுத்ரதெழிறுஹெழிநா ।
 ஸரீரம் ரக்ஷிதி ததா யதெஜா ததூஜு தெநீயம் ॥
 பூரணகணகவெலாயம் ஸ்ரீயம்பூரணஸு தெநீயம் ।
 பூரணாவவிர நகாடு துபூரணாசு ஸ்ரீயதரொஹு
 உதுவி யதரொநாநு ஸ்ரீதாயெடுத்தி யம்பவெசு[ஹம்
 ஸம்ஸுவாநதெவவதுலாசு வரஜாநதவாநஹம் ॥

கிஸே ரூபியா யிருக்கு மெனக்குப் பரமானந்த ரூபத் தன்
மை பெய்ங்னமாம், அரசு பய முண்டாயின் கிருக ஸ்ரேத்திராதி
களை பெல்லாம் விட்டொழித்துத் தந்ததைக் கவர்ந்து கொள்
வன், புத்திரன் பொருட்டாக அத் தந்ததையும் விடுவன்,
நெருப்புப் பிடித்த வீட்டிற் புத்திரனையும் விட்டொழித்து
வெளியில் வந்து சரீரத்தைக் காப்பன், அது தூளியால் அவதிப்
படும்போது பொறிகளிற் பிரிய முறுவன், பிராணனை வாங்கும்

அரச னுணை வரினோ பிராணனிற் பிரியம் வைத்துப் பொறிகளிற்
பிரியம் வையான், பிராணனது முடிவு காலத்திலோ பிராணனைக்
காட்டினும் அதிப் பிரியன் யானே யாவேன், என்னினும் பிரிய
மாகிய வஸ்து யா தொன்றுங் கிடையாது, எல்லாப் பொருள்களி
னுமே ஆந்மத்தான் அதிகப் பிரியத்திற்கு விடயமாகும்,
ஆந்மவாய எனக்குச் சம்புத் தன்மையுண்மையின் எல்லாவற்
றினும் பரமாநந்த முடையவன் யா னென வுணர்ந்து கொள்.

30. சம்பு.

கனவிடயஞ் சுமுத்திசோர்க்க விடயந் தன்னிற் காண்கங்க
டமையெதிர்த்த கரணந் தன்னிற், றனதுசுகப் பதிவிம்ப மாகத்
தானே தங்குதலா லுஞ்சுமுத்தி யுபேட்சை நிட்டை, துனுகாலந்
தனிஹதிக்குஞ் சுகங்க ளாந்ம சுகமான படியாற்றற் சுகம தின்றிப்,
பனுசுகங்கள் வரவேறு வழியி லாத படியாலும் பகர்ச்சம்பு நாமென்
றோர்வாய்.

30. ഗ്രാമം:

ஸ்ரீமது து க்யூம் ஜெஸுதா தீபா விஷயிண: பூரொ
 வுபெ ஸ்ரீமது துவிஷயெ ஹ்நுமலுதம் துயதுவம்
 ஜதுவபுதிவிவம் ததுவதுமெகாஸராயிஷு
 லா விநா ஸுவபெஹதுகம் யதுசுவாவி ந மலுதெ
 சுவதுசுவாநஜஸதாஹுஹம்ஸம்ஸுவஜபுஹா

ஹே பிரபுவே! எப்போதும் விடயியா யிருக்கும் எனக் குச் சம்புத்தகைமை பெற்றவன் கூடு மெனின்? கனவின் கண் ணும், சுவர்க்கத்தும், ஈண்டுள்ள விடயங்களிலும் அதுபவிக்கப் பட்ட ஆரந்தமானதும், துயில் உபேகை காமாதி முதலிய வற் றில் உண்டாம் ஆரந்த மானதும், எனது சுகப் பிரதி பிம்பமே யென்றும், என்னை விடுத்துச் சுக காரணத் தன்மை யெங்குமே கிடையா தென்றும் எண்ணி யெனக்கெப்போதும் அசலத்தன் மை யுண்மையின் யான் சம்புவாவேன் என் றெண்ணி வாழ்வாம்.

31. அசலன்.

தூய்மற்ற கிரகமூர் தேசம்விட்டலேகின்ற தூலவுட லோக
லோகஞ் சுழல்கின்ற விசுதேக முடன்மண்ணை வளையமாய்ச் சூழ்ந்

தலைக் கின்ற தாகி, யேய்கின்ற வறல்வன்னி ய்வையசைக் கின்றகா
லிவைகளுக் கிடம தாகி யேய்துற்ற வம்பரம் பேளதிகச மட்டியோ
டேலையிலை யாவு முடலாய்த், தோய்வுற்று மெய்யறிவு ளசைகின்
ற வீசனுஞ் சோல்கின்ற வேக முடனே சுழல்கின்ற பறவையென
வீரைந்து திக்கினுஞ் சூழ்கின்ற நூறு கோடி, யாய்வுற்ற கற்பங்க
ளோடிமிக நாடிடினு மளவைகா னுத தாகி யங்கங்கு சாட்சியா
யசைவிலா தமருநா மசலனென வறிது வாயே.

31. சுயம்:

சுவயமுகம் கமலம் வெஹுராத டிராவணுயா உவிண: ||

வலிமுயற்சி செய்துள்ள வலிசெய்தாமைக்காகக் கொண்டு வந்தால் வலிமுயற்சி செய்தால் தகுதியும் வலி நா வரும் ||

வாவகொ வாயுநா வா^ஹஸுவாயுஜ்ஜாங்வொ மய; |
தஜ்வாணிகாகாசெ ஸூ^ஹயெ மயடிசு-நாக் ||

வவபூஹம்ஜாநுஸீஸோவிஸுவெதநெநுவதுதெஹா
சுமெநக கூபுபயதூண் மஹநு தாகெஷ்டூவி வெமது ||
வெவதநூம் தஹதூரெஷ்டாதஸதுசுஸாகஷிதயா ஸிதி ||
நிமதூணகூபாமெவெதஸுஹநு வதொவஸீதி நிஸிநம் ||

எப்போதுஞ் சஞ்சல ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அசலத் தன்மையெங்ஙனமா? தேசாதிகளிற் றூலதேகம் சலிக்கின்றது, சூக்கும தேகமோ வேறு வேறு லோகாதிகளிற் சலிக்கின்றது, நீரார் பூமி சலிக்கின்றது, நீருந் தீயார் சலிக்கின்றது, நெருப்புங் காற்றார் சலிக்கின்றது, அவ் வாயுவும் ஆகாயத்திலோய்ந் தொடுங்கும், அவ் வாகாயமும் பிரளயத்திற் சிதாகாசத்தில் ஒடுங்குதலைக் காண்டலின், சமஷ்டியாய யாவற்றையும் யானென அபிமானிக்கும் ஈசராரும் தற் சைதன்யத்தில் அசைவுறுவர், அநேக கற்ப பரியந்தம் மேற்கூறிய சலந வத்துக்கள் யாவுமே அதிலேகமாகப் பறவைபோற் பறந் தேகினும் சேதந்தின் முடிவு காண முடியாமையின், அது அவ்வப் பொருட்குஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாக விருக்கும், அத்தகைய சைதன்ய எனக்கு நிர்க்குணத் தன்மையிருந்தலினே யான் அசலன் என நிச்சயிப்பாய்.

32. நிர்க்குணன்.

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனேயு மாக்கித் தகுமிரா சதந்தனிற்
சீ வரையு மாக்கி, யத்தமோ குணத்திலுல கதையு மாக்கி யவை
கடமை விரித்தடக்கி யுகங்க டோறும், வித்தரமாய் வினையாடல்
சேய்து கொண்டு விளங்குபிர தாந்திற் கதீத மாகிச், சுத்தவதிட்
டாநமதா யபரிச் சிந்ந சுகவடிவா யுநாநிர்க் குணனென் றேர
வாய்.

32. நிமபுணா:

நிமபுணாசுவாக்யம் வெஸ்யாதுதாதி மூணா உவிணா: |
புருதிஸாசவி காபீஸம் ஜீவாநு ஸுஜதி ராஜவெஸா: ||
தவஸா வ ஜமம் நிவிபுகஸூசுவாம் நிமபுணாஸூஹம் |

எப்போது மீண்டுக் குணங்களோடு கூடி யிருக்கு மெனக்கு
நிர்க்குணத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? பிரகிருதியானது
சாத்துவிக குணத்தினுனே ஈசரரையும், இரஜோ குணங்களால்
ஜீவர்களையும், தமத்தாற் சுகத்தையும் உண்டாக்கு கின்றது என
க்கு நிர்விகற்பத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிர்க்குணன் ஆகி
ன்றேனென் றெண்ணுதி. 32

33. நிருவிகற்பன்.

ஆகுமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங் கட்டு மப்பாலா யவை
யினதிட் டாந மாகி, யேகமதா மத்துவித ஞாந மாகி யிருக்கின்ற
நாந்தனிற்றன் விகற்ப மற்றே, போகுமிவை திற்கூடி னாலும் பற்
ருப் புகனிமல படிகம் போல் விகற்ப மற்று, வேகலிலாக் கட
மாதி யுறும்வே யிற்போ லிருக்கின்ற நாரிருவி கற்ப னாகும்.

33. நிவிபுகஸூ:

க்யம் வெ நிவிபுகஸூசுவம் ஸவிசுஸுஸுர உவிணா: ||
வண்திஸாஸுதவதொநோ ரவிவநிவிபுகஸூசு: |
தெஷு தததப உவ நீயாடிஸ ஸபிகொ யயா: ||
நிராகாரஸுர உவசுவா நிவிபுகஸூஸூஹம் ஸுடா |

சவிகற்ப சொருபியா யிருக்கும் எனக்கு நிருவிகற்பத்
தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? முப்பத்தைந்து தத்துவங்களி

னும் அயலாய் இரவியைப் போலும் நிருவிகற்பகமா யிருத்தலின்
நீல முதலியவை சம்பந்திக்குங்கால் அவ்வதன்கண்ணே அது
அது போலப் படிக மிருப்ப தொப்ப நிராகார சொருபத்தன்மை
யுண்மையின் யான் எப்போதும் நிருவிகற்பனே யாவேன் என
அறிதி. 33

34. நிராகரன்.

ஆகுவேளி யுருவாகும் பிரம மென்று மதற்குருவ நாமமீலை
யழர்த்த மென்று மாமுன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ் சாட்சி யாகு
மென்று மறிபதே லஃதி லாதி, லேகமதாம் பிரமமிதற் கனிய மாகி
யிவை விளக்கு மறிவுநிரா கார மென்று மீரிரண்டு சுருதிகளுங் கூற
லானு மியல்கதிரை நாமேந் முடனே நீண்ட, சோகசிதா பாசனுக்
குஞ் சித்த தேன்னுந் தோடர்பால்வாள் வெட்டமேந் குடுங் கையிற்
றோடருதல்போ லிலதேற்றற் சபாவ சித்துச் சோல்வருவ ரகிதரேன
வேண்டு மோவேன், சோகமிவத் தியினாலு நாமே யுள்ளிற் றேற்
றுப்போறி வேளிப்போறியின் விடய மின்றித் தோடரவையை விளக்
கும்பு பவத்தினாலுந் துகளினிரா காரனா மெனவே யோர்வாய்.

34. நிராகார:

நிராகாரஸுர உவசுவம் க்யம் ஹாகாரா உவிணா: ||
சுவஸுபுஹிரஹம் ஸவெஸுஸூசுததஸூசுவிதா துசு: |
ஸுமபுஜெதா ஸுஸுஸுஜீவஸுடிஸா துணீதொ ஸுஸுஸு:
ந வெ விதொ ஸுஸுசுததசுசுவம் ஸுதஸுஸுதி கா க்யா ||
காரவெண நிபுததசுசுவம் நிராகாரவெஸுஸுஹம் ஸுடா |

ஆகாரருபியா யிருக்கு மெனக்கு நிராகார சொருபத்
தன்மையானது எங்ஙனமா? யான் உள்ளும் வெளியும் எவற்
றினுள்ளும் அழர்த்தனுப்ச் சாக்ஷிமாத்திரமா யுள்ளேன், சூரி
யனைக்காணும் ஜீவன் சித்தங்கிசமா யிருத்தலின் சூரிய மண்டல
பரியந்தம் நீண்ட விருத்தி சகித ஜீவனை, கை கால்களைப் போல
வாள் கொண்டு வெட்ட முடியாதாம் எனின் சித்தாயிருக்கு
மெனக்கு அழர்த்தத் தன்மை யுண் டென்பதும் எக்கரணங்க
ளாலும் என்னை வெட்ட முடியா தென்பதுஞ் சுயமாகவே துணி
யப் பெறு மெனக் கூறவும் வேண்டுமோ அத்தகைய எனக்குக்
கரண விபாபாரம் யாவும் விதிபட்டு நித்திய முத்தத் தன்மை

யுண்மையின் யா நெப்போதும் நிராகாரனே யாவேன் என்
றெண்ணுதி.

34

35. நித்திய முக்தன்.

அயர்கருத் தாவாயு மேபுசிப் பவனாயு மநுதிநமு மமர்த
லாலே யதந்மமோடு தந்மமத னுனிதம் பெத்தனே யன்றி யொரு
காலு முத்த, னயமாக வலனென்று கந்மகாண் டத்தினி னண்ணு
மாந் மாலி தேன்றே நாடுபிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞாந்தி னவின்
மலங் கந்ம மதனா, லுயருதலில் பெத்தனா யுறுவன்ஞா நத்தினி
லுயர்முத்த னாவ னென்றே யுபாசனா காண்டத்தி லாந்மாலி தேன்
றுதா னுரைத்திடுஞ் சீவ னுக்கு, மயலாகி நிருவிகா ரவ்வறிவ தா
மேமக் காகுபெந் தத்தோ டக்கு மணுகலோரு காலத்து மில்லாத
படியினு லமர்நித்ய முத்த னாமே.

35. நித்யுஃகூ:

கூயா நெ நித்யுஃகூகூவா வவபுடா வவகரூவிண: ||
கடபுகாரணை நித்யுஃகூ: கதபா ஜீவொ ந உகிவாசு||
லகிகாரணை நித்யுஃகூவகொஹீஸாநுகொ லவத்யுயம் ||
ஜோமகாரணை தயா நாவூ வுடயதா ராஜவபுசுகொ
ராஜெதி ஸுவணாஹூபெநாமஸூதி வுடயதா யயா ||
அஜோமாசு ஜீவவசு லாதி ஸு ஷெதி ஸுவணாதயம்||
தவூபெநாநாடி உஃகூகூவா நித்யுஃகூகூஹபெவ ஹி ||

எப்போதும் பந்த ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நித்திய முக்
தத் தன்மையானது எங்ஙனம் பவிக்கு மெனின்? கருமகாண்
டத்தில் நித்தங் கட்டுப்பட்டவன் கருத்தா ஜீவன் என முக்தி
யை யடைய அவன் கூடாதவனையாவன், பக்தி காண்டத்தில்
நித்தியபத்தனாகி யிருந்த போதினும் ஈசன் நிருவருளால் இச்
சீவன் முக்தனாகல் கூடும், ஞாந காண்டத்தில் அவ்வா றின்றும்
மற் றெவ்வா றெனின், வேடத்தன்மையை யடைந்த மன்னவன்
மகனுக்கு நீ அரசகுமரன் என வேடனோதுஞ் சிரவணத்தைக்
கேட்டு உடனே வேடத் தன்மையானது ஏகிவிடல் போல அஞ்
ஞாநத்தினாலே ஜீவனைப் போல இலங்குபவன் நீ பிரஹ்ம சொ
ரூப மென்னும் உபதேசமாகப் சிரவணத்தால் தானே பிரஹ்ம

சொரூபமா யிலங்குபவன், ஆகலின் எனக்கு அநாதி முக்தத்
தன்மை யுண்மையின் யான் நித்திய முக்தனே யென எண்ணி
வாழ்வாய்.

35

36. அநாதி முக்தன்.

ஆமயர்வின் முவர்முதற் றேவர் சாலோ காதியேனக் கற்பிதமா
யழியு முத்திக், கேம முறப் புறம்பாகச் சித்தித் தேன்று மேள்ளள
வுங் கிரகிக்க விடக்கூ டாதாய்த், தோமறுசற் சிற்சுகமே வடிவாந்
தம்மைச் சுருதியினு லுணர்கின்ற தநாதி முத்தி, யாமதனா லேழை
ந்தின் மேலா நாமே யநாதிமுத்த னெனவகத்தி னறிய வேண்மே.

36. அநாதிமுக்த:

கூயா நெ நித்யுஃகூகூவா வவபுடா வவகரூவிண: ||
கடபுகாரணை நித்யுஃகூ: கதபா ஜீவொ ந உகிவாசு||
லகிகாரணை நித்யுஃகூவகொஹீஸாநுகொ லவத்யுயம் ||
ஜோமகாரணை தயா நாவூ வுடயதா ராஜவபுசுகொ
ராஜெதி ஸுவணாஹூபெநாமஸூதி வுடயதா யயா ||
அஜோமாசு ஜீவவசு லாதி ஸு ஷெதி ஸுவணாதயம்||
தவூபெநாநாடி உஃகூகூவா நித்யுஃகூகூஹபெவ ஹி ||

முன்னர்ப் பத்த சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு அநாதிமுக்
தத் தன்மையானது எங்ஙனம் எனின்?

மும்முர்த்தியாதிபதப் பிராப்தியானது கற்பிதமாம், இஃ
தங்ஙன மன்றும், தள்ளத் தகாததும் கொள்ளத் தகாததும்
ஆகிய சச்சிதாநந்த ரூபத்தின்கண்ணே அநாதி முக்தியானது
சுருதியால் அறியத் தக்கதாம், அது முப்பத்தைந்து தத்துவங்
கட்கும் அப்பாற்பட்டதாம், அத்தகையதாய எனக்கு அச்சுதத்
தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யான் அநாதி முக்த னென
வைய மின்றி யறிந்து கொள்வாய்.

36

37. அச்சுதன்.

நமுவல்சுத நமுவாதச் சுதம தாகு நாடுமோரு நூறாண்டின்
மேலி ராம, னுழவுகின்ற தூலவுடல் பிரள யத்தி னுழவு லிங்க
வுடல்பூத ஞாநத் தன்னி, னுழவலித்தை மாயைபரன் சீவ னாக
நவிலுமையே முக்கயலாய்ச் சுகசிற சத்தாய், நமுவலிலா தேக்கா
லுந் தானே யாக நண்ணிலிளக் கிதேலினச் சுதனா மாகும்.

37. அச்சுத:

கூயா நெ நித்யுஃகூகூவா வவபுடா வவகரூவிண: ||
கடபுகாரணை நித்யுஃகூ: கதபா ஜீவொ ந உகிவாசு||
லகிகாரணை நித்யுஃகூவகொஹீஸாநுகொ லவத்யுயம் ||
ஜோமகாரணை தயா நாவூ வுடயதா ராஜவபுசுகொ
ராஜெதி ஸுவணாஹூபெநாமஸூதி வுடயதா யயா ||
அஜோமாசு ஜீவவசு லாதி ஸு ஷெதி ஸுவணாதயம்||
தவூபெநாநாடி உஃகூகூவா நித்யுஃகூகூஹபெவ ஹி ||

ஜீநாநாடிவிடிநாயா வ ஜீயெஸா வ விநஸூதா |
வனுஸவவாசுவாஜு செஷுசுஜீசுவாசுவாஜுதவஜுதா ||

எப்போதும் நமுவும் வடிவினயை எனக்கு அச்சுதத் தன்
மையானது எங்ஙனமா மெனின்? தூறு வயது சென்றால் தூல
சரீரம் நாசமாம், பிரளயத்தில் இலிங்கசரீரம் நாசமாம், ஞானத்
தினாலோ அவித்தையும் மாயையும் ஜீவனும் ஈசரரும் மறை
வுறும், என்பதனானும் முப்பத்தைந்து தத்துவங்கட்கு மேலா
யிருப்பதனானும் சேஷத்திரஞ்ஞத்தன்மை யுண்மையினனும் நீ
அச்சுதனையாவாய்.

37

38. சேஷத்ராஞ்ஞன்.

மூலவஞ் ஞானகாரியமதாயமர்கின்ற முன்றுதனு வஞ்சேத்திர
முன்னுமிதை யறிபவன் சேத்ரக்ஞ னாகுநீ மொழியர்த்த மறியே
னெனல், சீலமில் பாவவுரு வஞ்ஞாந மிதுபரம சித்திலா ரோப
மாகித் திகழநா தியதேனச் சொல்வதா நானெனச் சேத்திரந் தன்னி
னற்ற, வாலம்ப மில்லறிவ நாதியா யுறுவத்தி யாசமாம் பூர்வ தேக
வாந்மவநு பவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வாந்மப்பி ராந்தி
கட்கு, மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிரமை யறிவின்மை மொழிசேத்ர
மத்தியா சமு மோகமென நீக்கியவ திட்டாந மாயறியு முரணிஞஞ்
சேத்தி ரக்ஞன்.

38. செஷுசுஜீசு:

செஷுசுஜீசுசு கயம்ஜெஸூதாசெஷுசுசு வுரவிவிண:
ஸாரீரதிதயம் செஷுசுசுஜீசுசுநாநஸூ காயுதா ||

செஷுசுஜீசு சூதாஹுஜீசுநாநாஜெசுலவதி ஜீவவசு |
சுவவவொயுடும் மஜாநாஜிதெவம் ஜீசுசுவாவி உஹுதி ||

செஷுசுசுஜீசுநாநாஜிதெவம் வசிவபுஜெஹாவிஜாநதா |
வனதஸுரீரம் ஸம்பூரவதெதஸூஜாவிஜெஹகா ||

வரகூஷவீஜவஜெநூநம் நாவூஜெதாஜநகூஜெணா ||
வயபாயாசு ஸாநிரயூரஸா கஜநாநெராவ உதூவி ||

வாஜெநா மொவரதூநெசெஷுசுஜீசுஜீசு நவஸாயா |

எப்போதும் சேஷத்திர சொருபியா யிருக்கும் எ ன க் கு
சேஷத்திரஞ்ஞத் தன்மையானது எங்ஙன மென்னில்? மூல

அஞ்ஞாந காரியமாதலின் மூன்று தேகங்களும் சேஷத்திரங்க
ளாம், சேஷத்திரஞ்ஞ ஆர்மாவோ அஞ்ஞாநத் தானே அஞ்ஞா
கிய ஜீவனாவன், நீ கூறிய பொருளை யான் அறிகின்றிலேன் என்
பதாக அறிந்தும் மோகிக்கின்றனன். சேஷத்திராத்தியாசம் அநா
தி யெனினும் நாச முடையதேயாம், பூர்வ தேகாபிமாநத்தாலே
இத்தேகமானது அடையப் பெற்றதாம், இத்தேகத்தி னபிமாந
த்தினாலே வருந் தேகங்க ளுண்டாம், த்ருவும் விரையும் போலப்
பிறப்பிற்குங் கருமத்திற்கும் அந்நிபோந்நியம் அந் த மே
கிடையாதாம், பிராந்தி அத்தியாசம் கற்பனை ஆரோபம் என்
பன பரியாயமாம், ஆகலின் வாக்கிற்கும் மந்தத்திற்கும் எட்டாத
தன்மை யெனக் குண்மையினனே ஐய மில்லாமல் யான் சேஷத்
திரஞ்ஞனாவே நென் றுணர்ந்தி.

38

39. மனோவாசாம கோசரம்.

மலையுமந் மென்னலந் தக்கரணம் வாக்கென்னன் மருவுபத்
திந்தி ரியமாம் வருமிருவ கைக்குமிக வேட்டொணப் பொருண்
மனோ வாசாம கோச ரந்தா, னலைவில்பொரு ளிந்தவித மாகுமேற்
சூநியம் தாமெனிற் சுருதி பிரம மஸ்திபா திப்பிரிய மென்றுமதை
யறிபவ னதுவாவ னென்று மின்ன, மலையுதற வோதலிற் பொருள்
சூந்ய மலவாய் னெட்டொண தேவித மென்னி லெழுகின்ற திரி
வித வவத்தையறி கின்றசித் தேலையுற்ற வாக்கு மநதி, னலைதவறு
மங்நுவய வெதிரேக மவையையறி பொருளலா தவையின் விடய
மல்லவா தலின்மனோ வாசாம கோசர னாகுநா மென்ன வறிவாய்.

39. ஜெநாவாவாஜெமாவா:

வாஜெநாவாவாவாஜெ கெ கயசெஷுசுசு வஜிதசு ||

ஜெநாவாவாவாவாஜெ தசுசுவொடிஷு வுரவிவிணா |

ஸதூ ஜீகம்ஸுஸுஸுதூரவஹுவிஜி ஸுரவிவவாநா |

சூகஜம் ஸுஷுணெரவிஜாந விலெதி கூதஸு ந ||

வொஷிதாஸுதூநாவா திஜெடிவிஷயா கயம் |

ஸுநாநசுயொடிபாஜீநீ தசுராவாநாந வெடிஷுணம் ||

சுவூகூதசுதூநெநிதூ ஜெநாவாவாஜெமாவா:

வாக்கிற்கு மந்திற்கும் எட்டாத தன்மை யெனக் கெங்
கன மெனின்? அதைக் கூறக் கேட்பாயாக? மந்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாத தன்மையதேல் அதன் சொரூபம் சூரிய மெனச் சங்கை வருதல் கூடும், சத்தியம் ஞானம் சுகம் என்னுஞ் சுருதியினனும், பிரஹ்ம வித்தானவன் பிரஹ்ம ரூபமாகவே யிருக்கின்றனன் என்னுஞ் சுருதியினனும், பிரஹ்மத்தி னைந்தத்தைப் பெரிதறிந் தறிஞன் யாண்டும் எதற்கும் அஞ்சான் என்னுஞ் சுருதியினனும், சொரூபங் கூறப் படுதலின் சூர்பத் தகைமைச் சங்கை வருதற் கிடனின் றன்றோ, நல்லது அஃதாருக, ஆயினும் மந வாக்குகட்கு விடயமாகாமை யாங்ஙனங் கூடு மெனின்? மூன்றவஸ்தைகளும் உதித்தலையும் ஒடுங்கு தலையும் அவற்றின் விபாபாரங்களையும் யா னுணர்கின்றே னென்பதனானும் எனக் கவ்வியா கிருதத்தன்மை யுண்மையி னெனென்பதனானும் யான் எப்போதும் மனோ வாசாமகோசரன் என வுணர்தி.

40. அவ்வியாகிருதன்.

39

ஆற்றுமுரு நாமமோடு விவகரிக் கப்பவே தாம்போருள்வி யாகிருதமா மவையிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகம தன்கார ணப்பி ரமமாச், சாற்றும்வே தாந்தத்தி னிற்சாங்க்ய மாமதந் தனின்முக்கு ணங்க ளுற்ற தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந் தாமுமே சமமுட னடங்கு காலை, யேற்றுபிர தாமோ டவ்வியா கிருதமுல கதன்முல மென்று சொல்வ ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்தியாய்ச் சித்ததா யியலு சர் வக்கு பிரமந், தோற்றலகின் மூலமா மறிவில்பிர தாமது துக ளுலகின் மூல மாகாச் சொல்லுமிவ் வேதுவாற் சகமுல மானநாந் துரிசிலவ் வியாகிருதனே.

40. சுவாக்ரத:

கயலவாக்ரதகம் நெ ஸ்டாவுகாதரவிண: |
வாக்ரதம் நாதரவிவம் யதுமெவகண்ணு உவதெ |
வாஸவ்வொடினம் பூயாகம் யதுணவாஸுதா காரணம் |
சுவாக்ரதம் பூயாகம் ஹி ஜமதாவி காரணம் |
தடிவலவதெதவது தககாயபுஸூவி காரணம் |
ஸக்தி: வராஸு விவ்யா மெதாஸுதாஸாவிவி: |
சுவாக்ரதொஹம் ஸாக்ஷிவாடி க்ஷரகவாது டா 22 |

எப்போதும் வியாகிருத ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனம் அவ்வியாகிருதத் தகைமையாம் எனின்? யாது நாம உருவத்தோடு கூடியதோ அது வியாகிருதமாம், அதனினும் விலக்ஷணமாயது அவ்வியாகிருதமாம், முக்குணங்களுஞ் சமமாதலினுற் பிரதான மெனவும், காரண மெனவும், அவ்வியாகிருத மெனவுங் கூறப்படும். அந்தப் பிரதானமே ஜகத்திற்குங் காரண மெனப்படுமெனச் சாங்கியன் சங்கிக்கின் அது பொருந்தாதாம். இதற்கும் இதனது காரியத்திற்கும் பிரஹ்மமே காரணமாம், இதனது சக்தி பரையாய் நானாவித ஆற்ற லுற்றதாம் எனச் சுவேதாசுவதர சாகைகளாற் பெறப் படுதலின் எப்போதும் எனக்குச் சாக்ஷித் தன்மையும் அக்ஷரத் தன்மையு மிருத்தலின் யான் அவ்வியாகிருத நெனவே சிந்திப்பாய்.

40

41. அக்ஷரன்.

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரண ருண்பேர எயளுந மவையி னாச நணுகின்ற முவுடற் கதிதசித் தானநா நந்தலில தால க்ஷரங், கா சின்மறு யுத்திசர மெனல்வேத மதனினைற் கழறுபோரு ளக்ஷ ரந் தான் கருதுமி மாங்கிசன் சங்கைமுன் னுள்ளபோருள் காணலாம் பொறியி னதனா, லாசின்மறை விதிநீடே தத்தையுங் கிரியையுற் றதையுமே யறையு மென்னி லாரணம் பொறியினுற் பிரமமறி யப்படா ததுவிதிநீ டேத மென்னப், பேசுமவை யாலுறு திமிசையைச் செய்வொணு தென்றுதான் பேசல் போலப் பிரமமே நாமென்ன வறியெனக் கூறலாற் பிரிவினா மக்ஷ ரந்தான்.

41. சாக்ஷர:

சாக்ஷரகம் கயம் நெ ஸ்டாவு வதுகா க்ஷரரவிண: |
ஸாரீரதி தயம் ஜோநாசு ப்ரவ்யாஜு ரதவதுராக |
நாஸநெதி நவநெஹ: தடிஸ ஸாது க்ஷாவி மொ |
தெவெஸூவிவகண்ணஸூக்ஷ் ஹுக்ஷரொஹு நயயுகி
க்ஷரொவெடிஸு வெடி ந ப்ரதிவாடினம் யடிக்காரம் || து: |
வொடினம் ஜோஸகவெஸூடிஜி தெயெநுஜீயதெ |
நிஷிவம் விரிபரவிவம் யககவெடிவ வடிதி ரு து: |
ப்ரதிவாடினம் கயம் ஸ ஹவெடிநெதி துயொவதுதெ |
சுது ஸ ஹவெடிநெதி துயொவதுதெ ||

வண்ணிதா ஜீவவஸு நிமயுஜெ ஷெஹராணவஸு ராசு டிஸு
 நாசு || மயெயிதி யாணா தா வஸிதா ஹி பூயெய ம
 து || பூணவாஹிமெயுதி யாணா கருஹெ ஸுஹ யு
 கிதா || வக்ஷா ராடிஷ்ஷெஹெவெவி பூணவஸெவ
 ஜீவதி பூணொ ஜாமதி ஸுஹெவெவி பூணெஸு
 ஷாஹி கரும துததத உஷய துமெயா உகருததத
 வாயகா || பூணவஸு ஹாம உகவி உகவா ஜோயதெ
 ஜமக || ததாநிசு கா டிஷயந்தி வஸுஜா நிஸிபதெ
 உக || ஸஹ வுதிவஸு உவகவா ஸுபிரா தா மவெதா ||
 வளவஸு வள வஸிபு மஸுஹி மஸு ஸுதெதி சுஸு
 தெ || லாடாஸு உஷய துமெயா ஜீவ ஸுதா மஸு மஸு தா ||
 ஸுஹ வஸு வஸு வஸெவெதி நாஹு கிணிடிவெஹி ||
 ஷெஹா ஜீவவயசுந்தா ஹு நாசுதெவ மஸிதா ||
 ஸவபாசுரவாசு பூதா ஸுபாசுரமெவாஹு ம ஸுஸய ||

எப்போதுந் திருசிய ரூபமா யிருக்கும் எனக்குத் திருக்கு
 ரூபத் தன்மை பெங்ஙனமா மெனின் ? கேட்டி ! விகாரத்தோடு
 கூடிய திருசிய மியாவும் அநாத்மாவாம், விகார மற்ற திருக்கே
 யாந்மாவாம், இதன்கண்ணே வாதிடக்கு விவாதம் உண்டாதல்
 கூடும், மலை சந்தந வரிதை முதலிய போக்கிய வத்துக்கள்
 இதன் பொருட்டே பயன் படுதலின் இத் தூல தேகமே யாந்
 மா வென்பன் விரோசனன், அவனைச் சாருவாகர் கண்டித்தல்,
 ஜீவனானது போய்விட்டால் தேகத்தின்மரணத்தை யிங்குக்காண்
 டலினாலும், வசனிக்கின்றேன் என்பதாதியாய பி ர யே ர க ன்
 காண்டலினாலும், இந்திரியங்களை யாந்மா வென வெண்ணற்
 பாலதாம். பிராண வாதிகள் பேசுவதாவது, இந்திரியங்க ளாந்
 மா வாகாவாம்; ஏனெனின், இந்திரியங்கட்கும் பிராணனுக்கும்
 பரஸ்பரம் கலகம் நேரிட்டபோது எது சென்றுந் தேகம் அமங்
 கலமாமோ அது ஆந்மா வெனப் பிரஹ்மா கூறிய யுக்தியின
 னும், விழி முதலிய இந்திரியங்களுள் ஒன்று சென்ற போதி
 னும் பிராண னிருத்தன் மாத்திரையானே குருடன் செவிடன்
 எனச் சிவித்தலினாலும், துயிலின்கண்ணும் பிராணன் விழித்
 திருத்தலினாலும், அநேக மேன்மைகள் பிராணனுக்குக் கேட்கப்
 படுதலினாலும் பிராணனே யாந்மாவாம்; அம் மதத்தை மந

மே யாந்மா வென்னும் உபாசகனாகிய மற்றொருவன் தூஷணன்
 செய்தல், மந்ததினலேபே பிராணன் விளங்குகின்றது மநத்
 தாலேயே யுலகம் முழுவதும் காணப் பெறுகின்றது ஆகலின்
 மநமே யாந்மா வென்பன்; அதனைத் தார்க்கீகர் கண்டிக்கு
 மாறு புத்தியினே இது மந மென நிச்சயிக்கப் படுகின்றது,
 நான் என்னும் விருத்தி சொருபமா யிருத்தலின் புத்தியே யாந்
 மாவாம் மற்றைய தன்றும் என்பர்; பௌத்தரோ து யி லி ன்
 கண்ணே புத்தி சூந்மமா யிருத்தலின் சூந்மமே யாந் மா
 வெனச் சொல்வர்; பாட்டரோ அதனைத் தூடிக்குமாறு; அந்நிய
 மாய ஜீவனே யாந்மாவாம்; சூந் ய த் தன்மை யாந்மா வாகா
 தாம், யான் சுகமாகவே துயின்றேன், யான் ஆண் டொன்றையு
 மறிந்திலேன் எனத் துயிலின்கண் ணதுபவிப்பவன் ஜீவனாவன்
 என்பர்; இவர்க ளியம்பிய தேக முதலாகச் சீவ னீராக யாவும்
 அநாந்மக்க ளென்பது நிச்சயமாம். ஆகலின் யாவற்றிற்கு முன்
 ளா யிருக்குந் தன்மையும் பிரத்தியக்ருத் தன்மையும் எனக்கு
 இருத்தலினே யான் நிருக்கே யாவேன்; இதற் சமுசய மில்லை
 யென்பதாகத் துணிவாய்.

42

43. பிரத்தியக்கு.

அகநோக்க மநதினி லகப்பமே வஸ்துவே பிரத்தியக் கந்த
 வான்மா வவித்தையா திகளிற் சீவாதி யாய்ப்ராக் காம்பிர்த்தி
 வேளி நோக்க மாய்ச், சுகமீசர் தேவர்சாஸ் திரமென்னும் விடயங்க
 டமிலைந் தோய்ந்து பருவஞ் சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடிலாந்
 மாமிகத் தகுநிரதி சயமுத்தி யென், பகர்சுருதி வாக்கியவுப தேசமுந்
 றுடல்பொறிகள் பங்கரணம் யாவு நீக்கிப் பன்னிமே பிரத்யக்கு
 விர்த்தியென் றுறுபெயர்ப் பற்றியே தன்னை நோக்கித், தகைமையுறு
 வெய்யிலின் விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாந் திரம தாகச் சனிக்
 கின்ற விர்த்திஞா ந்தையே காணுநாந் தயங்கிபி ரத்தி யக்கே.

43. பூதம

பூதமஹிதா கஸு மெ ஸுஜா ஸவபா வாஹு
 ராவிணா || ஸுஜாஹு வாமு ஸுஜாஹு ஸுஜா
 பூதமெவ தசு || ஸுஜாஹு ஸுஜாஹு ஜீவலாவ
 மதவதா || ஸுஜாஹு கஜஹுமாய ஷெவதியுத
 ராஹிஷா || வாமவபு மஜுபாயதெவ ஹதெ ஷெவ

நிவ்ரதி || வசு கஜவரிவாகாதவசு மாரொருவ
பெருகு | வணுகொருவிவெகெந மலதெ நிவ்ரதி
வரா || 22 விநா துரவிவசவாசு பூது மாதா ந வஸ
ஸயி |

எப்போதும் பாகிய ரூபியா யிருக்கும் எனக்குப் பிரத்தியக்
குத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம்? உண் முகமாகக் செய்
பும் அதுசந்தாந்தால் அகப்படுவதே பிரத்தியக் கெனப்படும்,
அஞ்ஞாந்தினிலே யாத்மாச் சயமாகவே ஜீவத் தன்மையை
யடைந்தது, ஆகலின் தேவதிரயக்கு நராதி சரீரங்களி லிருந்து
கொண்டு போகப் பொருட்டுக் கருமத்தைச் செய்கின்றது,
மீண்டும் மீண்டும் பிறவியையே யெடுக்கின்ற தல்லாமற் பேரா
நந்தத்தையடைவதே கிடையாது; நிட்காமமாகச் செய்யப்பட்ட
நற்கருமங்களின் பரிபாகத்தானே கிடைக்கப் பெற்ற சற்குரு
வின் உபதேசத்தானே, பஞ்ச கோசங்களின் விவேகத்தானே
பேராநந்தத்தைப் பெறும்; ஆகலின் சிந்மாத்திர ரூபத் தன்மை
யெனக் கிருப்பதனானே யான் பிரத்தியக் காந்தா வென்பதன்
கண்ணே ஐயப்பா டின்றும்.

43

44. சிந்மாத்திரன்.

சேடமாகி யறிவற்றுத் தோற்று கின்ற சேகங்கையுள் சேயற்
கையறி வாக வுற்று, மடமான தறுமியற்கை யறிவின் முன்று வகை
யான புடல்களையு மியற்கை யான, விடமான வறிவாகிக் காணு
கின்ற வியல்பான நமக்கறிவே வடிவல் லாமற், றிடமாமற் ருரு
வடிவு மிவாத தானுஞ் சிந்மாத்திர னெனவேன்றுஞ் சிந்தை செய்
வாய்.

44. விநா து:

விநா துத் கயம் மெ ஸ்ராக ஸஜா ஸாக்ஷி ஸ்ராகி
விண: || சுவணாகாரவரதிஸு ஹுதவஸுபுஜீவ
வசு | மீயதெ ஸ்ராகி உயெவ ஸஜிதாமத ரகிவிணி ||
ஜலாகிவ பூவணாஜி வசு ஸாநிஜாஜலா சுவி | கொ
ஸாநெஸுதமுவசு லாணி ஹுவிவாராக ஸவஸு
ந: || ஸஜிதவஸுதாமத ஸஜா விநா துராமம் ந ஸஸயி |

எப்போதும் சாக்ஷிய சொரூபியா யிருக்கும் எனக்குச் சிந்மாத்
திரத் தகைமை யெங்ஙனமாம்? அகண்டாகார விருத்தியும் சூரியன்
முன் வைத்த தீப வெளி மங்குவதே போலச் சச்சிதாந்த ரூபமா
யிலகு மென்பாலே மங்கி யொடுங்கும்; ஜடரூப உலகமும் சித்தின் சந்
திதி மாத் திரத்தால் ஜடமா யிருந்த போதினும் கோசங்கள் சைதந்
யம் போலும் தனது வாஸ்தவ சொரூபத்தை விசாரியாத வரையினும்
இலங்குகின்றன; ஆகையால், எனக் கெப்போதும் சத்ரூபத் தன்மை
யுண்மையின் யான் ஐய மில்லாமற் சிந்மாத்திரனாயிருக்கின்றே னென்
றெண்ணுதி.

44

45. சத்துருபன்.

நானெனமுன் றவத்தையினுண் ணோக்காய்த் தோன்று நாலேழ்
தத் துவங்கள்வேளி நோக்கா யீதென், நீனமுடன் ருற்றிமேழ் தத்து
வங்க எருவகையா மையேமுந் திங்க டோறு, முனதிரி விதவவத்தை
களினுந் தோன்றி யொழிகையினுந் கூடவொழி யாமற்றினே, யீன
மிலா நித்தியமாய் நிலைமையுற்றே யிருக்கின்ற நாமேசத் தென்ன வோர்
வாய்.

45. ஸஜிதவ:

ஸஜிதவசு கயம் மெ ஸ்ராக ஸஜா ஸாக்ஷி ஸ்ராகி
ண: || சுவணாகாரவரதிஸு ஹுதவஸுபுஜீவ
வசு | உதயா லாஸஜா நாலவதசவாஸ் ஜாயிகா ||
உதயுதெ விமீயுதெ ஹுவஸுதி தயெஷுந ||
நிர்ஸுரகாசு மெ ஸாக்ஷி ஸஜிதவொஸுஹுமெவ வி ||

எப்போதும் அசத் சொரூபியா யிருக்கு மெனக்குச் சத்து ரூ
பத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம் எனின்? இருபத் தெட்டுத் தத்து
வங்களிலும் யான் என தென்னுந் தோற்ற முண்டாவதே போல
இது வென்பதாக விலங்கும் ஏழு தத்துவங்களும் மாயையாலானவாம்.
இவைகள் யாவும் யுற்பந்நமாகி இலய மடைகின்றனவென்பது முன்று
வத்தைகளிலுந் காணப்படுகின்றன; ஆகையா லெனக் கெப்போதும்
நிர்சுரத் தன்மை யுண்மையின் யானே சாக்ஷி யாகிய சத்து ரூப
னென எண்ணி வாழ்வாய்.

45

46. நிரீசுரன்.

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு வைசுவா நரன்முதலதாய்
மன்னுபர மாங்கிச னீறுகா ரியவீசர் வகையுடன் விராட்டாதியாய்த்,
திரமான சுத்தமீ ருஞ்சுத்தி பேதங்கள் செறிசீவ ராயிருந்து திகழ்வரு
டன்சரிய தாயிலக ஞானயோ கங்களைச் செய்ததிகழைங், கரன்வேல
னாதிபா நாதனே சுரர்மிகக் கருதிவரி னிற்பாதிபாய்க் கதிர்ஞான யோகஞ்
செய் நந்திசண் டசாதி கனயோகி கட்டும்வேறு, யுரமான நமில்வர்க
ளோரோர்கா லலந்தனி லுதிப்பதா லுண்மையலதா லுயர்வாம கண்
டசித் தருவமா கின்றநா முறுநிர் சுவரனாமே.

46. நிரீசுரன்.

கயம் நிரீசுரக்யம் நெ வவபுஷெஸுரராலிணை : |
ஸுஸூழிகாரணெஸாஸு விராஜாஸு காயபுகம் ||
விநாயகொமஹொ யொமானுதநெஸுரதாமதள ||
சுநயொரஜுயொமாஸு நஜீவணீஸுராடியம் ||
விநாடுசு உயி வவபுஷெ வீலிசுசுலாணி உயயா |
நிஜீவக்யாநஜஸுஜாஸுஹநெவ நிரீசுரன் : ||

எப்போதும் ஈஸ்வரருபியா யிருக்கு மெனக்கு நிரீசுரத்
தன்மை யெங்ஙனங் கூடு மெனின் ? பிரஹ்மா முதலிய காமண ஈசு
ரர்களும், விராட்டு முதலிய காரிய ஈசுரர்களும், சந்ததம் ஞான
யோகத்தான் மேன்மை மிக்கு யாவருக்குந் திரு வருள் புரியும் திரு
வவதார ஈசுரர்களும், இவரது பெருந் தவத்தினுங் குறைந்த அருந்
தவத்தினை யாற்றிய நந்தீச சண்டசராதிபர்களும், சிநமாத் திரக்
கடலா மென்பால் அலை போல இவர் யாவரும் எழுந்து மாயையால்
இலங்காநிற்பர் ; ஆகையால் எனக்கு நிரீஜீவத் தன்மை யுண்மையின்
எப்போதும் யானே நிரீசுரன் ஆவே எனைய மற அறிந்து வாழ்
வாய்.

47. நிரீசீவன்.

சீவனந் நெழிற்றிந் சீவனஞ் சீவனயச் செறிபொரு ளவித்தை
தன்னிற் சேர்பிரதி விம்பிதசி தாபாச னவனளவில் சேர்ந்மந் கன்ம
முற்றே, பாவமறு சித்தசுத் தியையுற்று பாசனை பலசந்ம முற்ற வத

னந் பகருமே காக்கிர மடைந்துசா தந்முடன் பரமதே சிகனை யுற்றே,
தாலில்சிர வணமநந் மேரிதித் தியாசந் சமாதிசாட் சாத்காரமுந் தடை
யறச் செய்துறுமஞ் ஞானமும் । ஞ்சலித் தகுபிரம முந்தலிர்த்துச், சீவத்
து வங்கெட்டு விம்பபசை தந்நியச் சித்துமாத் திரம தாகச் செரிகின்ற
தாலிபா நிரீசீவ னென்னவே தெளிவுட னறிந்து கொள்ளே.

47. நிஜீவம்.

நிஜீவக்யம் கயம் நெ வஸுஜாஸுஜா ஜீவராலிணை : |
சுதூஜாநாஜீவலாவஸுஜாஸு சதஜநலாக் ||
கஜுணாவிதூஸுஜிஸு தயா லூவா ஹுஸாஸுநா |
விநெதுகாஸு தயா லூவாஸு ததூயநாவாஸு ||
வஸுஜாஸுஜாஸு உதூயஸு ஸுவணாஸு உதூயஸு ||
வஸுஜாஸுஜாஸு ததூயஸு ஜீவக்யம் துஜு விசுமதம் ||
சுஸுஜாஸு கதூக்யம் நெவஸுஜாஸு உதூயஸு ||
ஸாஸுஜாஸு கதூக்யம் ஜிமதூக்யஸுலாவதம் ||
வஸுஜாஸுஜாஸு லூகாஸு மஸுஜாஸு லூகாஸு ||
நெ நிஜுஜுதிராலிவக்யாநிஜீவொஹாந வஸுஜாஸு ||

எப்போதுஞ் சீவ சொருபியாயிருக்கு மெனக்கு நிரீசீவத்தன்
மையானது எங்ஙன முண்டாம் எனின் ? தன்னை மறந்ததானே
ஜீவத் தன்மையை யடைந்து அநேகங் கோடி ஜன்மங்களை யெடுத்
துமுன்று சென்ற ஜென்மங்களிற் செய்த நிட்காம கரும புண்ணிய
விசேடத்தாற் சித்த சத்தியைப் பெற்று அதனானே உபாசனைகளை
நெடுங்காலஞ் செய்து மந ஒருமையை யதனானே யடையப் பெற்று,
அதனானே உயர்ந்த ஞான சாதங்களை யடைவுற்று, பின்னர்த் தேசி
கர் சிறந்த திரு வடிகளை யடைந்து முக்தி யடையும்பொருட்டுச் சி
வன மந நிதித்தியாசந் சமாதிகளைப் பயின்று, “சத்திய மிந்தச்
சகமெனல் கருவி தணர்திடா துடலை நா னென்னல், கர்த்தபோக் தா
வந் தானெனல் தானுங் கடவுளும் வேறெனக் கருதல், சித்தரு வாகி
யிருந்துநா னுகேன் சிவனெனல்” என்பனவாய ஐவகைப் பிராந்தி
களையும் விடுத்து, சித்தின்கண்ணே சிறப்பா யொளிரும் ஜீவத்தன்

ஹைப விடுத்து, தனது வடிவத்தைத் தரிசித்து யாவு மறந்திருக்கு மெனக்கு நிப்பிரகிருதித் தன்மை யுண்மையின் நிர்ச்சிவன் யான் என்பதிற் றடையே யில்லை யென நினைந்து வாழ்வாய். 47

48. நிப்பிரகிருதி.

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சாங்கியன் பெறுசங்கை சீவா தியைப் பிரகிருதி முக்குணத் துண்டேணி நிற்கையிற் பிரமநிஷ் பகுதி யேவிதம், விரவுகயி ருதிக்கை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவாதின் வாக்கு மாத்ரம் விளங்கமு லப்பகுதி பிரமத்தை விடவற்பம் வேறினெனும் யுத்தி யாலுந், திரகனவு கனவுசக மியாவமுதை யறிகின்ற சித்தாக வழி தல் சண்டுஞ் சித்தின்வே ருயறிந் தவனும் பிரமத்தி செய்கின்ற பாவி யென்றும், பரமலவை யாவும் தருவேன்று கண்டவன் பரப் பிரம மென்றும் வேதம் பன்னலா லுந்திரப் பிரமமா கின்றநாம் பசுருநிஷ் பிரகிருதியே.

48. நிஷ் கிருதி:

கயம் நிஷ் கிருதிசும மெ ஸாண்டுவொடும் ஸுவீஷ்ணம் |
புருதிஷ்ணம்மென ஜீவஜமஹிநா ஸுடா ஸுஜக ||
உதிவெஷ்ணம்மென ஜீவஜமஹிநா ஸுடா ஸுஜக ||
யுகேயம் ஸுஷ்ணம்மென ஜீவஜமஹிநா ஸுடா ஸுஜக ||
ஜாமிஷ்ணம்மென ஜீவஜமஹிநா ஸுடா ஸுஜக ||
சுதாநாஸாபுரம் வஸுநாநுதெதி வஸுநாநுதெதி ||
ஸவபுரம்மென ஜீவஜமஹிநா ஸுடா ஸுஜக ||
சுதாநாஸாபுரம் வஸுநாநுதெதி வஸுநாநுதெதி ||

எனக்கு நிப்பிரகிருதித்தகைமை யெங்ஙனங் கூடும்? சேசுவர சாங்கியன் சங்கையால் வெருண்டுளேன்; அஃதியாதோ வெனின்? பிரகிருதியானது முக்குண வயத்தால் ஜக ஜீவபரங்களை யெப்போ தும் சிருஷ்டித்துக் கொண்டே யிருக்கும் என்பன், என்பையேல், கேட்டி! பழமையிற் பாம்பு முதலியவை வாக்கு மாத்ரையானே ிருப்பதே யென்ன இம்மாயையும், இந்திரஜாலக் காரனிடத்தில் இருக்குஞ் சத்தியே போல ஊகித்து நோக்கின் பிரஹ்ம சக்தியா மென்

னும் ஊகத்தினும், நனவு முதலிய பிரபஞ்ச மியாவும் சித்தின் மாட்டே இலையப்படுதலால் கேவலம் சிற்சொருபமேயா மென்னும் அதுபூதியினும், தன்னைப் பிரஹ்மத்தினும் அயலாகக் கண்டோன் தன்னைக் கொன்ற பெரும் பாதக னென்னும் அளவில்லாத சுருதிப் பிரமாணங்களாலும், எல்லாம் பிரஹ்மம் என்னு மெய்யுணர்வினும் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்தோன் பிரஹ்மமே யிவன் மற்றொன் றுமாகான் என்பனவாய மாமறைப் பிரமாணங்களாலும், எனக் கசம்சாரித் தன்மை யுண்மையினும் யா நெப்போதும் நிப்பிரகிருதியாவ னென்றுணர்க. 48

49. அசம்சாரி.

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரியாய் வன்னவாச் சிரமங்களு மருவ்வைக் குரியதன் மாதன்ம பேதமும் வருமிறற் றின்பலம்தாத், தருசொர்க்க நரகாதி யும்மவற் றின்சேஷ சந்நமர ணோதியாவுஞ் சம்சார மாகுமிது தறுவைநா மென்றிடிற் றன்னையுறு மிவ்வு டற்குத், திரம் ருவு நாமனிய மெனவறிந் திவ்விதந் தேர்சிதா பாசனுக்கே சிறிதுமில்லையிவ்வேயு முடலையும் பொய்யெனத் தேர்ந்திவற் கதிதமான, பிரமமக மெனவறிந் துறுமெமக் கற்பமும் பெந்தசம் சாரமில்லாப் பெற்றியாற் சுத்தசித் தாகின்ற நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே.

49. சவாஸாரி

சவாஸாரிஸுராவகம் கயம் வஸாஸாரிணோ 22 |
ஸாஸாரிஸுராவகம் கயம் வஸாஸாரிணோ 22 |
நாசகஸுராவகம் கயம் வஸாஸாரிணோ 22 |
தவெஷ்ணம்மென ஜீவஜமஹிநா ஸுடா ஸுஜக ||
யவெஷ்ணம்மென ஜீவஜமஹிநா ஸுடா ஸுஜக ||
தவெஷ்ணம்மென ஜீவஜமஹிநா ஸுடா ஸுஜக ||
தவெஷ்ணம்மென ஜீவஜமஹிநா ஸுடா ஸுஜக ||

சம்சாரியா யிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனம் அசம்சாரி சொருபத் தன்மைபா மெனின்? தத் தமது வருண ஆசிரமங்கட்குத் தக்கபடி யாய்ப் புண்ணியங்களும் ஒழுங் கின்றிப் பாவங்களு மாற்றலாற் சுவர்க்க நரக ரூபமா யநுபவிக்கப்படுவதும், அதன் பின்னர் எஞ்சி நின்ற

புண்ணிய பாவங்கட்காக ஜந்ம கோடிளில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்தும் இறந்தும் அவதிப்படுவதும் யாதோ அதுவே சமுசாரமாம்: யாவனுக்குத் தேகத்தின்கண்ணே யா நென்னும் மதி புளதாமோ அவனே சமுசாரியாவான் எனத் துணியவேண்டும், தேகத்தினின்றும் யான் வேறென்னு முணர்வு மாத்திரையானே ஜீவனுக்கும் யாதொரு சமுசாரமு மில்லை யென்னின் அதற்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு அபத்தத்தன்மை யுண்மையின் யானே யசம்சாரியாவ னென நினைந்து வாழ்தி.

49

50. அபத்தன்.

கட்டுண்ட வன்பெத்த னதுவில னபெத்தனங் கள்வன்க யிற்றி னாலே கட்டுண்டல் போற்பிரம நாமெனும் புத்தியை மறைத்துமே களவுசெய்த, திட்டவஞ் ஞாநமது வந்தவுட னேயகந் தேகமென மானித்திடுந் திருடனும் புண்யபா வங்குரோத காமாதி தீயபா சங்க ளாலுங், கட்டுன்ப னப்போது துக்கபயசேந்மங் கணக்கிலா துண்டு பரணற் கருணையின்மெய்கு ஞாநம்வந் துடன்மாந மற்றபின் கன பெந்த துன்ப வற்தும், விட்டொழித லாலுமுட லுலகினான் மட்டிடா வியனகண் டாநந்தமாய் மேவேமக் கோருபெந்த மும்மில்லை யாத லான் மிகநாம பெத்தனமே.

50. சுவகை

சுவகைக் கயம் ரெ ஸுாச வாஸவகஸுரூபிண: |
வாஸெஸுரூப வக உதி ஸுஜாநாச பூவபுஷை
தாம் || வுணுவாவெ புகுரூதெ காநகூயாபிவாஸ
து| வஜா ஜநஸஹஸுஷு டு:வாடி:வாபுஜதுஹொ||
முரொ: க்ருவாகடாக்ஷண ஹுதஜ்ஜாநாயபா ஹவெசு|
ஜீவஸுஜா ஹுஸகொஹா நிமுகுதாவயவகைது: ||

பாசத்தாற் கட்டுப்பட்ட சொருபியாயிருக்கு மெனக்கு அபத் தத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? கேட்டி. கயிற்றாற் கட்டுண்ட திருடனைப் போல அஞ்ஞாந்தாற் கட்டுப்பட்டவனாகித் தேகத் தன்மையை யடைவுற்றுக் காமக் குரோதாதிய பாச வாசனையாற்பு ண்ணிய பாவங்களைச் செய்து செய்து கட்டுப்பட்டு அநேகங் கோடி

பிறவிகளிற் றுயரத்தை யடைந்து அந்தோ! துயரினின் றுந் துயரை யடையாநிற்பன்; ஆகிரியரது திரு வருளினை தன்னை யுணரும் மெய்ஞ்ஞானமானது கிட்டுமாயின் அத் திருடனுஞ் சீவனாகிய நீ அப் போது நிரவயவத்தன்மையை யடைந்தவனாய் அபத்தனாக வாழ்வாய்.

51. நிரவயவன்.

அத்தமுறு சரணுதி யவயவமு டைத்தாகி யமர்கின்ற முவுடற்கு மநியமா யாகாய வருவமாய் மூலித வவத்தையின் கரியதாக, நித்த முறு மென்றனக் கேற்கெனவோ ரவயவ நின்றிடா தாலுநம்போ னி கமுண்மை யல்லாது தன்னதவ யவமென்ன நேர்கின்ற பொருளு மன் றிச், சத்தமுறு நம்மினிற் சற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு முலக மதனைத் தோட்டுமே யவயவமி லாதாலு மிவ்விதந் துகளுற்ற வுபய வகையாய்ச், சத்தமுறு மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்திடாத் தகுதன்மை யோடு தானே தானாய் யிருக்கின்ற நாகிரவ யவனெனச் சந்ததமு மெண்ணு வாயே.

51. நிரவயவஃ

நிமுகுதாவயவகை ரெ ஸுாவயவிந: கயம் |
ஹஸுவாஜிரூபாயசு தபெவாவயவா ஸுதா ||
ததூக்ஷிணொ ரெ கிவிவாவயவகை ந விஜுதெ |
ஸுாவிரூபவாவயவொஹுாகாஸாபெஸு ரெ ந ஹி ||
ஸுவாஜாவரொக்ஷகை நிமுகுதாவயவொஸுஹா |

எப்போதும் அவயவிபாயிருக்கு மெனக்கு நிரவயவத்தன்மை யாவது எங்ஙன மெனின்? கா சரணுதி ரூபம் யாதோ அஃதே அவ யவமாம்; அதன் சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு ஒரு சிறிதும் அவயமே கிடையாதாம்; சத்தாதிரூப அவயவமோ ஆகாசாதிகட்கே யலாது எனக் கின்றும். ஆகலின், சுயமாகவே யெனக்கு அபரோக்ஷத்தன்மை யுண்மையின் யான் நிரவயவனே யாவேன் என் றெண்ணுதி. 51

52. அபரோக்ஷன்.

ஆதரமாங் கன்மகாண் டத்தி லோது மதன்மதன்ம மதன்பலன் கள் பத்தி காண்டத், தோதலுறு தேவதையும் டரோட்ச மாகு முயர்ஞாந காண்டத்தி லோது பீர்மங், கேதமுறு மவைபோலப் ப

ரோட்ச மின்றிக் கேட்டவுடன் றுனாகக் கிளர்த லாலே, யேதமிலா திப் படியெப் போதந் தானு யிருக்குநா மபரோட்சனென்னலாகும்.

52. சவரொக்ஷஃ

கயம்ஸூரடிவரொக்ஷக்ஷ வாரொக்ஷெண்ணஸூ தஸூ
உெ | கஉகூரொணு து யகூ லொகூரூ வுண்ணு வாவணு
தகூவறா || லகூகூரொணு து யா லொகூரூ லெவதா தகூ
வறாநிது || யயா வரொக்ஷரூவெண்ணு ஜூநகூரொணு
தயாந ஹி | டஸஉஸூவீ தூகூரூ டஸரொவீ தி நிபூதி ||
கூஸ்ஸு ஹாவீ மூரொரூகூ ஸூலெவாஹா த்லெவ
ஹி | சவரொக்ஷாஹுலெவெதி ஸூயம் கூரூ தகூணாடிஹ ||

பரோக்ஷமாக இருக்கும் எனக்கு அபரோக்ஷத் தன்மைபானது எங்ஙன முண்டாம் எனின்? கர்ம காண்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கும் புண்ணிய பாவங்கள் அவற்றின் பயன்கள் பக்தி காண்டத்திலே கூறப் பட்டிருக்குந் தேவதைகள் அவற்றின் பயன்கள் என்பவை பரோக்ஷ மாயிருப்பன போல் ஞாந காண்டத்தி லின்றும். பத்தாமவன் நீ என் னன் மாத்திரையானே பதின்மன் யர்னே யென நிச்சயம் வருதல் போல நீ பிரஹ்மா யிருக்கின்ற யென்னும் ஆசிரியர் உபதேசத்தி னானே பிரஹ்மமே யான் யானே பிமஹ்மம் என்பதாக எனக்குச் சுய மார் தன்மை யுண்மையின் அக்கணத்திலேயே யகன் அபரோக்ஷ னாவே வென் றெண்ணுகி.

52

53. ஸ்வயம்

அறைசுயந்தா னாயிருத்த லெவித மென்னி லஞ்ஞாந காலத்தி லநிய மாகி, மறைவிலதா யிலகேழ்தத் துவமு ஞாந மருவினபின் றுனலவாய்த் தள்ள லுற்ற, வறிவிலதாந் தத்துவங்க ளிருபத் தேட்டு மாகமுப்பத் தைந்தினுக்கு மப்பா லுற்ற, விறலின்முப்பத் தாருந்தத் துவமெப் போது மியாமாக விலங்கலினுஞ் சுயமென் றோர்வாய்.

53. ஸூயம்

ஸூயம்ஸூ உெ வடி மூரொ ஸூரூநா தூஸூரூவிணு |
சஜூநகூரொவூநூ தெ ஹீரொ ஶாயா வ ஹிதகூ ||

ஸூஜூநாவஸூநாநு தகூரூவூரூவிஸூவகூ |
தகூரூதூரொ உெஉஹையகூரூ ஸூரூஹு ஸூயலெவ ஹி ||

எப்போதும் அநாத்மவடிவமாயிருக்கும் எனக்கு ஹே ஞான தேசிகோத்தமரே ! சுயமார்தன்மையைக்கூறி யருளவேண்டுமெ னின்? கேட்டி! அஞ்ஞானகாலத்திலும் அன்னியமாகவே யிருப்பவை ஈசரும் மாயையும் எழிற்பூதங்களும் ஏழாம். ஞானம் வரும் வரை தானாகவே நிகழ்பவை இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களாம். அவ்வி யாவற்றினு முயர்வாய்த் தத்துவமாயிருக்கு மெனக்கு அஹேயத்தன் மையுண்மையின் எப்போதும் சுயமேயாவேன் என்றெண்ணி வாழ் வாய்.

53

54. அஹேயன்.

இதுவேன்று தள்ளவற லேயமஃ தின்மையத கேயமது வெங்ங னன மெனி லியன்முர்த்த மோடமுர்த்தமதெனப் பிரமத்தி னுக்குபய ருப முண்டா, விதையரிந் திதுவல்ல வல்ல வேன்றி யென்ன விசை சுருதிசோன்ன படியே யியல்பிரம மதனுடைய சச்சிதாநந்தமா யெய் தமுர்த்த தங்க ளுடனே, சுதவுலக முர்த்தத்தை யுஞ்சுருதி யாதியாற் சோதித்த றிந்து கோண்டு சோல்லுமிது பாம்பல்ல வல்லவேன் றறிதல் போற் றுகளபர மார்த்த மாகி, யதமதுறு மேயமா முலகை யல வல வென் றகற்றிந் பரமார்த்த தமா யறிவான னாமகேயன்னெனக் காணலா மாகையா னும கேயன்.

54. சஹேய.

சஹேயகூ கயனெனெத யகூ தூஜூ கவிடிவெவ தகூ |
சஹி லாதி ஸூயாரூவா ஹுஉதிதூ ஹூ தூநஸூ தகூ ||
நாஉரூவா உதிதூகூகி விவடிஸூஹூதூ |
சஉஉதிதூ ஹுஹஉநுஜ நெதி நெதி கிஷெயதூ ||
உஉ ஸவூ உஉ நெதி ரஜூதூ யயா தயா |
ஸவூஹூகூ உதிதூகூகி உஉதூநுலவாசு வறா ||
சநுவாஹேயாரூவகூடிஹேயாஉஹா ந ஸூயம் ||

அஹேயத்தன்மையான தெனக்கெங்ஙனமெனின்? ஹேயத்தி யாகித்தலானேயும்துண்டாம், இருப்புவிளக்க வின்பங்கள் ஆன்மாவி னுடைய அமுர்த்தரூபமாம், நாம ரூபமிரண்டும் மூர்த்தமென மொழி யப்படும். தனக்கயலாய யாவற்றையும் இதுவுமன்று இதுவுமன்று என்னும் நிடேதவாக்கியத்தால் நிடேதிக்கின் அமுர்த்தமா யெஞ்சு பவன் யானே, இது சர்ப்பமல்ல இது சர்ப்பமல்ல என்று நிடேதிக்கின் இரஜ்ஜுமாத்திரம் எஞ்சுகின்றதேபோலு மென்க. எல்லா வுல கங்களும் மூர்த்தமாயிருக்கின்றபடியினாலும் எனதெனக்காணப்படு கின்றபடியாலும் யாவற்றையும் நிடேதிக்கு மெனக்கு அநுபாதேய ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அகேயனைப்பதற்சமுசயமில்லை யெனவேண்ணி வாழ்வாய்.

54

55. அநுபாதேயன்.

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமனு பாதேய மடையப் படாப் பொருள தேவித மாமெனிற கன்மகாண் டத்தினிற் சொர்க்காதி யா நந்த மேவி ரும்பித், திடமதுட னித்தியாதி நால்வகைக் கன்மமுஞ் செய் துளோ னப்பலத்தைச் சேருவன் பத்திகாண் டத்தினிற் சிவனாதி தே வர்களை மந்த்ரா தியா, லிடையறவு பாசனா திகளபுந் தோன்பதம தேனுமுத்தி யடைவ னித்ய வெழின்முத்தி. யிச்சையாற் சவனாதி செய் துளோர்க் கியலுபலமப்ப லம்போ, லடையப்பமே பொருளலா தேற் கவே யுற்றதா மாசுவுறு கின்ற வதனா லவத்தையின் கரிய்தா யெப் போது மேவுநா மானுபா தேய னாமே.

55. சுநுவாஜெய.

சுநுவாஜெயரூபவக்ஷுவாஜெயவ்யு ஜெ கயடி |
சுநுவாஜெயரூபவக்ஷுவாஜெயம் சுநுவாஜெய வக்ஷுவாஜெயகெ ||
வதுவிடும் கஜவிஃ ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் |
லகிகாணெ து யதூவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ||
ஜகநகாணெ தயா நாவி ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் |
ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் |
சுநுவாஜெய ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் |

உபாதேயனாகியிருக்கு மெனக்கு அநுபாதேயரூபத் தன்மை யெங்ஙனமாமெனின்? அடைபவனு லடையப்படும் வஸ்துவே யுபா தேயமாம், எங்கே கண்டோமெனின்? கருமகாண்டத் தின்கண்ணே நித்தியாதி நால்வகைக் கருமங்களானே அடையத்தக்கன துறக்க மும் ஆங்குள்ள போகங்களுமேயாம், பக்தி காண்டத்திலோ உபா சனை முதலியவற்றானே யடையத்தக்கன சாலோகாதி பதங்களாம், ஞானகாண்டத்திலோ இங்ஙனஞ் சாதிக்கத்தக்கதன்றும், மற்றோ, சிவனாதி நான்காலும் தன்னிபற்கை வடிவமாய பிரஹ்மத்தின் அஞ்ஞான நீக்கமாத்திரஞ் செய்யப்படும். ஆகலின் எனக்கு அப்பிர விருத்தத்தன்மை யுண்மையின் யான் அநுபாதேயனெனயென என் னுகி.

55

56. அப்பிரவிருத்தன்.

ஏற்றுபிர விர்த்தமற் றவனப் ப்ர விர்த்தனா மேவிதமெனின் வங்க மதனி னேகினோர்க் ககல்கரை மரங்களே குதலலா தேகுக் ப் பலிவற்ற தான், ரேற்றவே யேகாது போற்கணிற் ரேற்றினுந் துனுமனதின் மாறி யெணல் போற் ரேழிலகங் கரமுறினு மான்மதிட் டியினிலோரு தொழி னமக் கின்மையானுந், தூற்றகங் காரம தொழிந்திருந் தாலுந் சுயதிட் டிதனினி விர்த்தித் தொழிலை யஃ துறுதலா னும்தின் கண்ணதாய்த் தோற்றுபய தொழில்கு றித்து, மாற்றுந் திட்டியிலோர் பிரவிர்த்தி யாந் தொழிலு மாமெமக் கணுக லிலதா லவ்விருவ கைக்குமமர் சாட்சியா கத்தோடக் கற்றநா மப்ர விர்த்தன்.

56. சுபுவாஜெய.

சுபுவாஜெயரூபவக்ஷுவாஜெயவ்யு ஜெ கயடி |
சுபுவாஜெயரூபவக்ஷுவாஜெயம் சுபுவாஜெய வக்ஷுவாஜெயகெ ||
வதுவிடும் கஜவிஃ ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் |
லகிகாணெ து யதூவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ||
ஜகநகாணெ தயா நாவி ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் |
ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் |
சுபுவாஜெய ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் |

தயாவி நிஹயெ ஸாக்ஷி ஹ்மஹாகாரொடியாஸ்யொஃ ||
ஸ்ரீவக்ஷாநஜ ஸாக்ஷிக்ஷாடிவ்ய தஸ்யாஸ்யஹ்ம ||

எனக்கப்பிரவிருத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டா மெனி
ன்? கூறுகின்றேன் அதைக்கேட்பாயாக! அன்னிபோன்னிய அத்தி
யாசத்தினாலே யோடத்திற் செல்பவனுக்கு நிலைபெற்ற விருக்ஷங்கள்
செல்வனபோலத் தோற்றநிற்கும், கண்களால் அவ்வாறு கண்ட
போதிலும் புத்தியினாலே நிச்சயஞ் செய்தபோது மாறாக. மரங்
கணிற்ரு மியற்கையே தோற்றும், இதுபோல அகங்கார தருமங்களும்
என்பால் மாயையாற் தோற்றநிற்கும், எனது சாக்ஷித்தகைமையும்
அகங்காரத்தினிடத்திற்றோற்றநிற்கும், இதற்குக்காரணம் அன்னி
போன்னிய அத்திபாசமேயாம், ஆயினும், ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கின்
அகங்கார உதய அஸ்தங்களின் சாக்ஷியேயான், எனக்குச்சாக்ஷித்
தன்மை யுண்மையினனும் சிவத்தன்மை யுண்மையினனும் எப்போ
தும் யான் அப்பிரவிருத்தனே யாவன் என்பதாக எண்ணிவாழ்
வாய்.

56

57. சிவன்.

இலகுசிவ னேன்னுமது நான்காவ தாம்பொரு ளேவ்விதமெனி
லோன்று திக்கி, லிலகலற் றேன்றெழித லுறுமவத் தாத்திரய வியலுசக
முன்றி னுக்கு, மிலகுகரீ யாகியே நான்கதாம் பொருள்தா யேலையிலத்
துவிதசித்தா, யிலகியுறு சிற்றநாஞ் சிவனென்ன வனுதினமு மிருத
யத் துன்னு வாயே,

57. ஸிவஃ.

ஸ்ரீவக்ஷாந ஜ கயம் ஜெ ஸ்ராக்ஷி ஸ்ரீர த்யாஸ்யொஃ ||
வத்யுயு ஸிவவித்யுதம் ஜாணதிகெ வஹ்மஸ்யுதம் ||
சவஸ்யாதி தயம் ஸவஜெந்யாந்யாலாவதொ யதம் ||
கடாவி ஸாக்ஷிணொ ஜெ ஸ்ராக்ஷிணொ வ்யாஸ்யொஃ ||
சுஜ தக்ஷாந ஜாக்ஷிணொ ஜெ ஸிவொஃ ||

முச்சரீர ரூபமாயிருக்கும் எனக்குச் சிவத் தன்மையானது எங்
ஙனமுண்டாமெனின்? நான்காவது சிவமெனக் கூறப்பட்டது மாண்
டுக்கியத்தில் மற்றைய சுருதிகளிலும் பன்முறை கேட்கப்படுகின்
றது, அவஸ்தாத்திரயங்கள் எல்லாம் ஒன்றுதிக்கின் ஒன்றிலதாகிப்
போம், எத்துணை வேண்டிக்கொண்டபோதிலும் சாக்ஷியாகிய எனக்கு
அபாரமானது உண்டாவதே கிடையாது; ஆகையாற் சாக்ஷியா
கிய எனக்கு அமிருதத்தன்மை யுண்மையின் சிவமாகி யிருக்கின்றே
னெனத்துணிதி.

57

58. அமிருதன்.

ஆகின்ற மரணமிலா தமிழ்தம் யோகா வமிர்தமோடு தேவாமிர்
தம் புசித்தே, சாகின்றே னலனென்றே யுற்ற பேருஞ் சாரீசர் பிரளயத்
தினசித்தல் போல, வேகவனந் தானந்த சித்து நாமென்றிலகலுறு மோ
ட்சவமிர் தத்தை யுற்றேன், சோகமுட னெருக்காலு நசியா தானஞ்
சோல்கின்ற வமிர்தனெனத் துணிந்து கொள்ளே.

58. சுஜ.த.

சுஜ.தக்ஷா கயமெனெந் ஸவஜெந்யாந்யாலாவதொ யதம் ||
ஜெவாஜெஹ்மஸ்யுதம் யொமஜெவாஜெதம் யதம் ||
ஸுக்ஷாஜெதொஹ்மஸ்யுதம் யொமஜெவாஜெதம் யதம் ||
சுஜ.தக்ஷாந ஜாக்ஷிணொ ஜெ ஸிவொஃ ||

எப்போது மமிருதரூபமாயிருக்கு மெனக்கு அமிருதத்தன்மை
யெங்ஙனமாம் எனின்? தேவர்முதலியோரும் சித்தகந்தருவரும்
தேவாமிருதத்தையும் யோகாமிருதத்தையும், புசித்து யாமமிருத
மானே மென்பர், இவர்கட்கும் பிரளயத்தில் அழிவுகாணப்படுகின்ற
மைபின் எப்போது மெனக் கருபத்தன்மை யுண்மையினனும், நித்
தியத்தன்மை யுண்மையினனும், யானமிருதனே யாவனென்று
ணர்கி.

58

59. அருபன்.

உருவமில் லாதவ னிருபனா மேவிதமேனி லுறுபூத பௌதிகங்
கட் குருவமுண் டிவைவையறி சட்சருவ மேன்பர்சில ருறுமிவையி யச்
குமனமே, யருவமேன் றறிவர் சில ரதன் வியா டாரத்தை யறிபுத்தி யரு
வமேன்ப ரப்புத்தி கர்த்தத்துவ போக்த்தத்து வங்கடமை யறிகின்ற சீவ
னவனை, யருவேன்பர் சீவனையு முண்பேணி யாட்டியு மடக்கிவா சனைய
தாக வமருமு லப்பகுதி யருவேன்ப ரதனிணுக் கதிதமாயிவைக ளுடை
னய, ரிவோடுக் காதிசுட் கமர்சாட்சி யாகவே மேலியே யுறுகின்ற நாம் வி
ளங்கவே தோற்றினங் காணோணத் தன்மையின் மிளர்கின்ற நிருப
னாமே.

59. அருவ.

அருவகூ கயனெனெந் தகு வொஹு து வாடிநாடி |
ருவொ ஹுநு வொவநு ஹுநு தஹுநு ஹுநுநாநவடி ||
தநுநொ நியதெ வுயுநு ஹுநுநுவா யீஹுநொநவடி |
கதஹுநு ஜகாயதெ வுயுநு ஜீவெநாருவ வவ வ ||
வாவநாவிலுஹாவாவ ஹுநுநு நியதெ யத ||
அருவா ஹுநுநுநுதி விவடினி வரஹுநு ||
ருநு வரகூ ஹுநுநுநுநுநுநுநு ஹுநுநுநு வ ||

அருபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனம் சித்தித்தல் கூடும்,
அதன்கண்ணநேர்க்குச் சங்கையிருத்தலின் அவ்வாறுதிகள் சங்கை
யாவன :—

ரூபம் திருசியம், லோசனந் திருக்கு, விழிதி ருசியம் மனந்
திருக்கு, அம்மனத்தை யாட்டி யடக்குவது மதியாதலின் அருபம்
மதியாம் மனமல்லவாம் மதியினுடைப கர்த்துத்தன்மையையும் ஜீவன்
அறிகின்றபடியினாலே ஜீவன் அருபனே யாவன், வாசனையோடுகூடி
யசிதாபாச ஜீவன் பிரகிருதியினுடைய யடக்கப்படுதலின் பிரகிருதியரு
ரூபமாம் எனப் பரஸ்பரம் விவாதப்படுகின்றனர்; பிரகிருதியாகிய
சக்திக்கும் பரமாச் சாந்தமாயிருத்தலின் யான் அருபனே யாவே
னென எண்ணுதி.

60. சாந்தன்.

விற்கினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச் சுட்டு விஞ்சாமல் வீதலின்
மேய்ச் சுருதி யாலும், பிரகிருதி புருஷசையோ கத்தி னாலும் பிறந்த
வகண்டாகார விருத்தி ஞான, நிறைபிரமத் தினின்வேறும் பகுதி பூமா
நிசுழ் சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு, முறுகரியா யுற்றநமி விறத்த
லாலே யுலகமில்நாஞ் சாந்தனென வோரு வாயே.

60. ஸானு.

ஸானுகூ து கயநெனெந் தகு வொஹு து வாடிநாடி |
ருவொ ஹுநு வொவநு ஹுநு தஹுநு ஹுநுநாநவடி ||
தநுநொ நியதெ வுயுநு ஹுநுநுவா யீஹுநொநவடி |
கதஹுநு ஜகாயதெ வுயுநு ஜீவெநாருவ வவ வ ||
வாவநாவிலுஹாவாவ ஹுநுநு நியதெ யத ||
அருவா ஹுநுநுநுதி விவடினி வரஹுநு ||
ருநு வரகூ ஹுநுநுநுநுநுநு ஹுநுநுநு வ ||

எப்போதும் அசாந்த ரூபமாயிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனஞ் சாந்
தத்தன்மையாதல் எனின்? விற்கினின்றுங் கிளம்பிய அக்கினியான
து விறகைத்தகித்துத் தானும் சாந்தியாவதே போலச் சுருதியினு
னும் தேசிகரூபதேச வாக்கியத்தானும், ஆன்மானம் விவேகத்தா
னும், எழுந்த அகண்டப் பிரஹ்மாகார விருத்தியானது ஜீவநசாதி
மூவுலகையும் சாந்தமாக்கித் தானும் பிரஹ்மமொன்பாற் சாந்த
மாதலினும் எனக்கு அபாயத்தன்மை யுண்மையினும் யான்
சாந்தனேயாவனென நினைந்து வாழ்கி.

61. அ. யன்.

பயமற்றே னபயனா மொன்றுக் கொன்று பயமுற்றிருகபட்சி மறு
டர் மன்னர், மயலின் முனி சுராசுர ருலோக பாலர் மாலரனே முத
லான பெயர்க ளாலுஞ் சுயசித்தா மகண்டநமை யறுக்க வெட்டச் சுட
நனைக்கப் பிடிக்கவடைக் கப்ப டாதா, லியலுமொரு பயமதுவு மற்றே
யுற்ற வெழிலான நாமபய னென்ன வோர்வாய்.

61. அலயி.

அலயகூ கயனெனெந் தகு வொஹு து வாடிநாடி |
ருவொ ஹுநு வொவநு ஹுநு தஹுநு ஹுநுநாநவடி ||
தநுநொ நியதெ வுயுநு ஹுநுநுவா யீஹுநொநவடி |
கதஹுநு ஜகாயதெ வுயுநு ஜீவெநாருவ வவ வ ||
வாவநாவிலுஹாவாவ ஹுநுநு நியதெ யத ||
அருவா ஹுநுநுநுதி விவடினி வரஹுநு ||
ருநு வரகூ ஹுநுநுநுநுநுநு ஹுநுநுநு வ ||

நாஜவிஸே ஸயம் ப்ராபா டெவெஸேஷி ஸயம் மதாஃ ||
 உஞ்ஜாஷேவா ஸயம் ப்ராபா லீஷாஸாதிதி ஹி ஸ்ரூதெஃ ||
 ஜெ நிதூ நஜாநிவக்ஷா தவடூஸாடிஸயொஷுஹடி ||

அபயத்தன்மை யெனக்கெங்ஙனமுண்டா மெனின்? எல்லாப் பிரானிகளும் பாஸ்பரம் வேர்வையிற் பிறந்தன நீர்வாழ்வனவாற் பயமுறும், நீர்வாழ்வனவும் பறவைகளாற் பயமுறும், பறவைகளும் மிருகங்களாற் பயமுறும், மிருகங்களும் மனுடர்களாற் பயமுறும், மனுடர்களும் அரசர்களாற் பயமுறுவர், அரசர்களுந் தேவதைகளாற் பயமுறுவர், தேவர்களும் இந்திரராற் பயமுறுவர், பரமான்மா பயமற்றதாம் “இதனினின்றுமே யெவருமஞ்சுவர்” என மறைபு மறைகின்றமையின் எனக்கு நித்தியானந்த ரூபத்தன்மை யுண்மையினுனும் எங்குஞ்சுமமாகி யானிருத்தலினுனும் யாது பயனாவேனென வறிந்து வழ்வாய்.

61

62. நித்தியானந்தன்.

ஈனவிட முறுதேனி னோருர்கள் சீமைநல் லிராச்சியம தாள்வர்
 சுகமு மெதிரியனல் வியாதியுட் பீடைமழை சோரர்காற் றிடியாதி துன்ப
 முறலா, லானந்த மென்னல் கூடாதிராச் சியமுமுது மாளுதலு நூறு வய
 து மரோகதிட காத்தரமு மாதியா மிலக்ஷண மடைந்தவர்க் குற்ற மநுட,
 வானந்த முண்டிதனி னூறுநூ றதிகமா யரிவரையி லுற்ற சுகமு மம
 ருகா லாந்தரத் தழிதலா லித்தனையு மமர்மாயை யென்று தள்ளி,
 யுனமுறு வார்திபணு மசனமேன வேஷிட் டொருக்காலுமாற லிலதா
 யுள வகண் டானந்த மேயுருவ வானநா மோட்பினித் தியானந்த னும்

62. நிதூ நஜஃ.

ஜெ நிதூ நஜாநிவக்ஷா ஹி நிதூ நஜிநஃ கபடி |
 ந ஸுஸா விஷயெ ஸொகஸஹஸுணாவ்ர தக்ஷதஃ ||
 தாவதூயாதிவிஷுஃஹெ ராஜ்யாஷி ஸுஸா நஹி |
 யுவாஸூதாஸுரொமாதிதூபிகாஸூகுவதிஷுஃ ||
 உநுஷூ நஜாரஹி விஷுஃ பபடூகஜெவ ஹி |
 தாரதஜூஹி தாயிகூ டுதூரொதூரமாதிநஃ ||
 ஜெஹஜொஷாஸிதூஜொஷா ஹொமுஜொஷா சநெகஸா |
 ஸுநாவாஜெ வாயஸெநா காஜஸாஹிவெதிநஃ ||

ஸவடூகாஜாஹி ரொஷொகூ யஜா ஸாஷி விஜாதூநா |
 ஸஜெஹவதூவடூஜெஹஷி ஹொமாநவெக்ஷதஃ ||
 சஜூஸூரொஷுதஜெஷுவ ந து துஷூரவொயதஃ |
 யொ வெஜெஸாஸூதெ ஸவடூநு காஜாநிதூஸூவீஷு திஃ
 யஜா ஸவடூ தூதா ஸுஸூ ஸா ஜாமாயதி ஸவடூரா |
 சஹஜூ ஸஜாநாடிஸூதி ஸாஜஹூயீயதெ ||
 நிதூ நஜொஹஜெவெதி ஸஜா நிவிஷயக்ஷதஃ |

அநித்தியானந்தியா யிருக்குமெனக்கு நித்தியானந்த ரூபத்தன்மை யான தெங்ஙனமுண்டாம் எனின்? ஆயிரக்கணக்கான சோகங்கனோடு கூடியிருத்தலின் விடயத்திலானந்த மின்றும், தாபத்திரயாதி துக்கங்களானே அரசனுக்குஞ் சுகமே கிடையாது, இளமையிற் பிணி பற்றொரு குடைரிழற்கீழிருநிலமுழுவதும் புரக்கும் வளமை பெற்று டைய சக்கிரவர்த்திக்கு மதுடாநந்தமாம், அவ்வாநந்தந்தோடங்கி விஷ்ணு பரியந்தமே தாரதம்மியமாக நூறு நூறுமடங் கதிகமாய் மேலுக்கு மேலாம், ஆயினும் தேகதோடங்களும் சித்ததோடங்களும் போக்கியதோடங்களும் அநேகம் வகையாம், நாய் கக்கிய பாயசத் தில் ஆசையுண்டாகாததேபோல விவேகிகட்கு ஆசையுண்டாகாமை யின் இதுவேசர்வகாமாப்தியென வியம்பப்படும், சாக்ஷிபாகிய சிதாத் மாவால் தனதுதேகமே போல எல்லாத் தேகங்களிலும் போகங்கள் அபேக்ஷிக்கப்படாமையின் அஞ்ஞனுக்கும் இஃதுளதேயாம், ஆயினும் ஞானமில்லாமையினுற் றிருப்தியுண்டாவதின்றும், பரமான் வினை யினிதுணர்ந்தனனாயின் அவன் ஆசை யாவற்றையும் அகன் றவனாதலின் எல்லாக் காமங்களையு மடைந்தவனேயாவன் எனச் சுருதியும் அறைகின்றது எப்போதும் தனது சர்வான்மத்தன்மையைச் சாமத்தாற் கானஞ்செய்வன். யான் அன்னம், எப்போதும் அந்நாதனும் எனச் சாமஞ் சாற்றுகின்றது, ஆகையால் நிர்விஷயத் தன்மையுண்மையின் எப்போதும் யான் நித்தியானந்தனே யாவேன் என்றெண்ணி வாழ்வாய்.

62

63. நிர்விஷயன்.

பிரிவதா முருநாம வலகுசற் சிற்சகப் பிரமமா யிலக லானும் பிரமத்தி னுக்குமே விடயமா யறியவொரு பின்னசத் தின்மை யானும்

பிரமவுரு வாநமக் கேக்காலும் விடயமில்லை பெறுவிடயம் வந்த தேன்னப்
பிறங்கலும் புத்ராதி துக்கசக மனவயிலோன் பெறுதல்போற் றேற்றி
னாலுந், தரவிவே சத்தினற் பார்த்தவுட னேயவைக டகுமவற் கிலது
போலச் சத்துமாத் திரமாக வேகண்ட பொழுதிலே சத்தையே யன்றி
யுலகம் விரிவாக வந்ததம் போனதவு மிலையென்று விடயமுறு பற்றே
நாளும் விமலவான் மாவினுக் கில்லாத தாலியா மேவுநிர் விஷயனுமே.

63. நிவிடுஷயொ.

கயம் நிவிடுஷயக்யம் செ ஸடா விஷயிணஃ பூலொ |
நாஜரூபம் ஜமதவடா விநாடுகுண விவாஸநாக |
வஸிநஸதிலாவாஜ வஸுபள நிவிடுஷயக்யதஃ |
புருடாடா தவஸுராதெ து தவாதி உயாபு ஹாக |
தயா டெஹாடி தவஸுத தவாதி விவெகதஃ |
வஸுதா ஜாநாஜமநிஸுர யயாஉரு உரீவிகா |
உருவலிளா ஜமம் வஸுடா உருவலிளா குரெவ தக |
ஜமகுயாதிடா வஸுடாவிநா கு வஸிவாரதஃ |
புராணக்யாநு விவொஸுடா நிவிடுஷயொஸுஹம் |

ஹே பிரபுவே! எப்போதும் விடயியாயிருக்கும் எனக்கு நிர்
வாதிபத் தன்மை யெவ்வனமாம் எனின்? கேட்டி! நாமருபமாய்
நிகழு முலகமெல்லாம் சின்மாத்நிரமாயிலங்கலினும், தனக்கன்
னியமாக வொரு சத்தில்லாமையினும், துயிலின்கண்ணே நிர்
விடயமா யிருத்தலினும், மைந்தர் முதலாயினோர் தபிக்குங் காற்ற
பிக்கின்றேன் என்பதாக வினெண்ணமுண்டாதலே போலத் தேகா
திகள் தபித்தபோதிலும் தபிக்கின்றேனெனத் தோற்றல் அவி
வேகத்தினே யாதலினும், தன்னை யறியாமையானே இத்துயர்
யாவும் வருகின்றமையானும், கானனீர் போலுந் தோற்று முலகமும்
மித்தையே யாதலினும், மருப்பூமியிற் றேற்றிய ஜலம் யாவும்
மருப்பூம் மாத்நிரமாகவே சேடித்துப் போகின்றமைபோல் இம்மு
வுலகமியாவும் தனது ஆராய்ச்சியினுக்கின் அறிவு மாத்நிரமாக
வே யிருக்கின்றமையானும், எனக்குப் புராணத் தன்மை யுண்மை

யினும் விபுவாகிய யான் எப்போதும் நிர்விடயனாகவே யிருக்கின்
றெனென் றெண்ணி வாழ்வாய்.

63

64. புராணன்.

முன்னுமிழி தூலதனு வதித்து நூறும் மொழிகின்ற வருடமதிலய
மா தற்கு முன்னுக்குக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டி தன்னின் முளைத்தது
தான் பிரளயத்தி லபமாதற்கு, முன்னும்விசிட் டர்கண்ஞானத் தன்னி
னில முடிகின்ற லயமதனை யடைத லுக்கு, முன்னுநா மிருக்கின்ற
படியி னிலே முரணறநாம் பழையோனென் றகத்திற் றேர்வாய்.

64. புராணஸ்.

புராணக்யம் கயம் செ ஸுடா தவடா நிதூரூபிணஃ |
வஸிமம் வஸிஷ்ட காரணனுயெ ஜாநெ ஸதாஸகெ ||
நாஸா துராவி வஸுதா வஸுடாவி, ஐதி ஸுடெஃ |
புராநக்யா தவடா துபுராணொஸுவிதி நிஸிநா ||

எப்போதும் அழிவியற்கைவாய்ந்த வெனக்குப் புராணத்தன்
மை யெவ்வனமாமெனின்? தூலகுக்கும காரண சரீரங்கள் நூறண்
டினும் பிரளயத்தும் ஞானத்தினும் அழிந்துபோதற்கு முன்னும்
பின்னும் மற்றெப்போதுமே யிருப்பதாகச் சுருதி கூறுதலினும்,
எனக்குப் புராதனத்தன்மை யுண்மையினும், எவ்விடத்தும் புரா
ணன் யானென நிச்சயிப்பாய்.

64

65. புராதன்.

விளைதலுறுஞ் சமட்டியென மேவுமுட றுன்முன்றுந் தளிர்ந்தலுறு
பரமிந்தச் சார்முன்று புரத்திலுநா மளவுபடா வடிவான வதிட்டான மா
யிருந்து விளையாடு மதனும் விளங்குபுரா தனனுமே.

65. புராநக.

கயம் புராநக்யம் செ ஸடா யாஜஸுரூபிணஃ |
புராநுயெ கீலதி உ செவெஷு ஹெசு வஸ வஸி ||
வாநகுயாதிரிசுக்ஷாக் ஸுநிசுக்ஷா து புராநக ||

எப்போதும் புரவடிவமா யிராநின்ற எனக்குப் புராதனத் தன்
மை யெவ்வனமெனின்? முப்புரங்களிலும் விளையாடிக்கொண்டு கை

தனிகாராஸூலிஷயா நமெ கினிவிதா துநம் |
 ஷெஹாநகூநாநமெஹிகா ஜநகாஸூய யயாடியம் ||
 விஜாநகூநாநமெ ஜகூநகாஹிகாஸூயயாடியம் |
 ஜீவாநகூநாநமெ கினிசு ஜகூநாஜகூநாடியஸூயா ||
 உயிநொநகூஸூராவகூர துணுகு தூடியொ நமெ |
 சகாஹகூநாநமெ வடா நிவருதொஹம் நஸம்ஸயம் ||

பிரவிருத்த சொருபமாயிருக்கு மெனக்கு நிவிருத்தத்தன்மையான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? யானென்னும் அருத்த சொருபத்தன்மையுண்மையின் எனக்குப் பிருதிவியாதிகள் ஐந்துமில்லையாம், அறிவுடைமையை எனக்கு அவற்றின் விகாரங்களும் அவ்விடபங்களும் ஒரு சிறிதுமில்லையாம், எனக்குத்தேகத்தினும் அயலாந்தன்மையுண்மையின் ஜனனம் விருத்தி மரணமுதலியவையும் இல்லவாம், சூக்குமதேகத்தினும் யான் வேறுபிருத்தலின் எனக்கு ஞானகாமக்குரோதபயாதிகள் கிடையாவாம், ஜீவனுக்கும் யானன்னியறையிருத்தலின் எனக்குச் சிறிதும் அறிவு அறியாமையாதிகள் இல்லவாம், மயோபாதிசுரான ஈசரர் யானல்லாமையின் எனக்குப் பஞ்சகிருத்தியாதிகளுங் கிடையாவாம் எப்போதும் எனக்காமத்தன்மையுண்மையின் யானையமில்லாமல் நிவிருத்தனே யாவனென வுணர்ந்தி.

68

69. அகாமன்.

மயிர்நகந் தோனீரி ரத்தமோடு கோழைசீ மலசலந் தசைபீ ஜாயும் வழம்பத்தி சுக்கில நரம்பமுந் காமவேர்வை வனமிற்கு நம்பி யாதி, செயிருற்ற விவைகளாக் கேட்கினுந் தோடுகினுந் சீயென்ன வருவ ருப்புத், தீண்டிடிற்ற ருனமே செய்யவேண் டிதேலாற் சேர்கணிற் கண்டவுடனே, நயமிலா வருவருப் புண்ணிளோக் காளத்தை நண்ணலா லருவ ருப்பு நாற்றமுந் துர்க்கேந்த மாதலா லாக்ராண நண்ணலி லருவ ருப்பு, வியமி லிவை யுறும்வனிதை தனைமேலி னுனிந்தை வியாதி தன் புறுத லானு மேஷமித் தோஷமேல் லாமறிந் ததிலிச்சை விதேலி எனகாம னாமே.

69. சகாஹ.

சகாஹம் கயம் நெ ஸூர தவடூர காஹாவிணம் |
 உர்வவாஹாவிசாயாஸூ யனூரொஹொமவஜ்ஜரெ ||
 ஸாயஸிம கிஸாவிநூஹி யா கிசிவ ஸொலநம் |
 உஹாஜாயாஹி யஸுஹெ விநெதுவூரொகநம் ஸூரெதம் ||
 நிஷிகம் ஸவடூர ஸநெவெஹஸூர துக் ஸூரணம் துஜ |
 உயாராவவூவநெஷம் உஹாஜாயா வயாஹிதூவம் ||
 உஹாஜாயாஸூராவகம் கயம் ஹீணாம் து ஸொஹவெக் |
 உதி ஷெஹொஹிதெவ ஷடூயாதி விநொகய ||
 ஸஹெ ஹீஸம்மஜாதம் யக் ஸூகம் ஷஷ்ண ஜாஹிதி |
 யத் யஜீஸூதெ ஷஷ்ண ஜாஹிசு ஸஹஸூஷ்ண ||
 தநெதுவ தநெதுவாஹிதூவம் ஸூரதிஷ் விணீரம் |
 உதி ஸூரெதாவிபூயொஹிதூ வூவிவர துஹொ ||
 ஷதஜ்ஜூநாஹிதூ ஸாஹாஜாயாநூயொஹிதெ |
 ஸநூவாநாநிவிடகாரஸுக் ஸூராதொஹெதூஹொ ||
 ஸூராவாநாநதொநூ தக்ஸாணஸூரநாநஜீ |
 உஹிதூரதிகம் ஷஷ்ண உஹி சவூரூஹிமதாம் ||
 ஷதாஷ்ணீ ஹி யம் ஷஷ்ண விவாநவி விஹிதி |
 ஷெஹொ ஷாஹீஷம் உதிதூஹ ஸவடூரொஹிதூ நாரதம் ||
 நிஸூரீவக் ஷவஹி ஸூரதெஹொஹிஷடூ |
 ஷஷ்ணெக் ஸூரநதஸூஹிஷடூஷ்ணெஹொஹிஷடூ ||
 ஸூரதெஹொஹிஷடூ ஸஹொஹிஷடூ ஷதெஹொஹி |
 ஷஸூஹெஹிஷடூ ஹிஷடூ ஷாஹிஷடூ யதி ஷெதுதா ||
 ஷூயிநிஷடூஹிஷடூ ஷாஹிஷடூ ஷாஹிஷடூ ||
 உஹொஹிஷடூ ஷாஹிஷடூ ஷாஹிஷடூ ஷாஹிஷடூ ||
 உதி ஜகூஹாநிநாஸம் ஷூரகாஹொஹிஷடூ ||

எப்போதும் காமரூபியாயிருக்கும் எனக்கு அகாமத்தன்மையானது எங்ஙனமுண்டா மெனின்? நரம்பு எலும்பு பருத்தமுக்கூர்

சுக்ளோடு விளங்கும் மாம்சமாய்ப் பாவவபோன்ற மங்கையரின் யந்திரம்போலச் சந்ததஞ் சுழலும் சரீரக்கூண்டில் இரமணீயமதியைப் செய்கின்றனரே இஃதென்னே! - மகாமாயையாகிய பெண்ணை கனவினும் சித்திரத்தினுங் கூட எவரும் எப்போதும் காணலாகாதெனச் சுருதியும் ரிடேதுக்கின்றது ஆகலின் அந்நினைப்புங்கூடக் கூடாததேயாகும், மாயைவடிவப் பிரபஞ்சத்தினுள் மங்கையே மகாமாயையாம் என்பது திண்ணம், மகாமாயை வடிவத்தன்மையானது எங்ஙனம் மங்கையர்க்குப் பொருந்துமெனின்? அனுபவிக்கப்பட்டதையே காட்டுதுங்காண்குதி! கனவிற்காதலியைக் கட்டியணைத்தலாற் கழிந்த சுகிலம் நனவிற்காணப்பட்டது, நனாக்களுத்துயில் என்னும் மூன்றனுள் எதன் கண்ணே எதனை யாவன் காண்கின்றனனோ அதன் கண்ணே யஃதாம் மற்றயவற்றின் கண்ணையாகாதாம் என்னுமிது சுறுதிகளிற்றிண்டிமமாக விளங்குகின்றது, என்னுமிச்சுருதிகளினப்பிராயம் அந்தோ ஈண்டுப்பிறழ்ச்சியைவடைகின்றது, இது யுகத்தினுமும் அனுபூதியினுமும் வேறுபிரகாரமாகவே அம்மகாமாயைபரையப்பட்டது, எம்மாமிசபிண்டத்தைத் தொட்டுத் தனபானம் செய்யும்போது விகாரமில்லாமற், குழந்தையிருந்ததோ அதனைத் தழுவியமாத்திரையானே அந்தோ மோகத்தை யடைவதைக் கண்டோமன்றோ! இஃதெங்ஙனமிருகின்றதென்னின் கள்ளைக் குடித்தபின் மயக்கத்தை யடையாமல் அப்பாத்திரத்தைத் தீண்டலானே மதமடைதல் போலவாம்! மலமுத்திராதினைக் கண்டு மூடர்களும் அருவருப்பை யடைவதைக்கண்டோம், மலமுத்திராதிகள் நிரைந்தஸ்திரீ வியத்தியைக்கண்டு அறிஞனாயினும் அகிமோகத்தை அடைகின்றனன், வேர்வையும் மலமும் மூத்திரமும் எல்லாத் துவாரங்களிலும் பெய்ப்போதுமே அருவிபோலோயாமல் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கின்றன, இவ்வசுத்த பதார்த்தங்களைக் கேட்டபோதினும் அருசியாக விருக்கின்றது, தீண்டிவிடினோ ஸ்நாநஞ்செய்து சுத்தியாகவேண்டியிருக்கிறது, கண்ணற் காணினோ தோடங்களியாவற்றையும் உண்டாக்குகின்றது, புசித்திதின் உடனே வாரந்திசெய்ய வேண்டியதாய் முடிகின்றது, முகரினோ அவ்வாறே வாரந்தி செய்ய வேண்டியதாகவே யிருக்கின்றது, இவ்வாறாய் அசுசிக்கு இருப்பிடமாக இருக்கும் மங்கையர்பாற் சேரினோ அக்கால், வியாதி, நிந்தை

பயம், துயரம், பாவம், மேடகம், என்பன அநேகம் வகையாயுள் டாக்கிக்கொண்டே யிருக்கும், அநேக மகாநுபாவர்களுங்கூட முன் னர் அதிவிநைவில் இதுவிடயத்தில் விநைவில் மிக மோகத்தை யடைவுற்றனர், என்றாராய்ந்துணர்ந்து நிராசையையுற்று வாழும் எனக்கு அலோபத்தன்மை யிருத்தவின் யான் அகாமன் என அறிந் தின்புறுவாய்.

69

70. அலோபன்.

தேகியென்று கேட்வெந்த பேர்கடமக் கில்லையென தெந்த நா
ளுஞ், சோகமின்றிக் கொடுப்பவனே யீகையுடை யோனென்னச்
சொல்வர் ஞாநி, தாகமின்றித் தனதிடத்துள் ளவைகளையுந் தன்னை
யுமே தனையுந் றேர்கட், கீகையின னுமிகவு மலோபனென வநு
திருமு மெண்ணு வாயே.

70. சுயொல.

சுறொலகும் கயெஜெ ஸூசு வவபுடா மொவிநம் வமு ||
 செஹீதி பூயிபுதம் யஜெசு யொ டடாதி ஹுமொலதம் |
 டாதெதிஸூயயதெ மொகெஜூநிநொநெநூ நதாபுஸீ
 கயெனெசு வவபுடாநாஹு ஸாதூடாநம் உஹதூஹொ |
 ாம்ஸாபிகு கானாஜெபுபுதம் யஜெஹீவிதம் ||
 தஹபுடா டாயிக்ஸாஹு உகிஹஷாம் ந விபுதெ |
 ஸாதூடாநபூடா நஸ்வாபுநுதஸ்வாபுமொலகம் ||

எப்போதும் லேஸ்பியாபிருக்கு மெனக்கு அலோபத்தன்மையா
னது எங்ஙன முண்டாமெனின்? கொடுக்கவேண்டுமென வேண்டிக்
கொண்ட தெதுவாயினும் லோபமில்லாமல் யாவன் கொடுக்கின்றன
னோ அவன் தாதாவென்று லகினரால் அழைக்கப் பெறுகின்றனன். ஞா
னிகளோ அத்தகையர்களாகக் காணப்படுவதில்லையாதலின் எங்ஙனம்
லோபமில்லாமை யவர்கட்காதல் எனின்? எல்லாத்தானங்களைப்
பார்க்கினும் தனதாத்மதானம் பெரிதிலும் பெரிதாம், ஈசனே முதற்

கற்பகவிருகதும் ஈருக இருப்பவைகளானே வேண்டப்பட்டது யாது யாது கொடுக்கப்பட்டதோ அவை யாவும் மாயாகாரியமாதலின் அவற்றைப்பெற்றவர்க்கு முத்தி கிடைக்கமாட்டாதாம், தனது சொரு பத்தைக் கொடுத்தலானது முக்கியமாயிருத்தலினாலும் எனக்குன்ன தத்தன்மை யுண்மையினாலும் யான் அலோபன் என்பதாக உள்ளத் தில் உன்னிவாழ்வாய்.

70

71. உன்னதன்.

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூல தேக மதினதிக்குஞ் சூக்கவுட றால தேக, மதினதி மதினதிகம் பஞ்ச பூத மதினதிகம் மாயை யதினதிக மீச, னதினதிகம் பிரமமிந்தப் பிரமமேநா மானதனு னுமவைக ளனைத் தி னுந்தா, னதிகநமி லும்மதிக மிலாத தாலே யமர் நாமே யுந்நதனென் றறிந்து கொள்ளே.

71. உருது.

[illegible]

தாழ்ந்து அதமனாபிருக்கு மெனக்குன்னதத் தன்மையான தெங்ஙன முண்டாம் எனின்? ஜீவனினும் அதிகம் காரண தேகமாம் அதனினும் அதிகம் குக்கும தேகமாம், அதனினும் அதிகம் பஞ்சபூத மாம், அதனினும் அதிகம் மாயைபாம், அதனினும் அதிகம் ஈசரர வர் ஆவரினும் பிரஹ்மமாம், பிரஹ்மத்தினும் அதிகம் யாதொன் றும் இன்றும், எனக்குப்பரப்பிரஹ்ம் சொருபத்தன்மைபுண்மையி னுனும் அக்குரோதத்தன்மை புண்மையினுனும் யான் உன்னதனு வேன் என எண்ணிவாழ்வாம்.

71

71

72. அக்குரோதன்.

கன்மமோடு கர்த்தாவி னிடம தாயுந் சுருதுபஞ்ச ஸூதங்க ளிடம தாயுந், தோன்மைசுக துக்கமவை வரினுஞ் சுற்றஞ் சோரருடன் மித மரசர் சநங்க டேகம், வன்மைபச புண்மிருக செந்து பீடை வகை வகையா யநேகவிதம் வந்தபோது, மின்மநதிற் றுக்கினும் மிடத்திற் றுக்கா விதமதனா லக்ரோத னாமென் றேரர்வாய்.

நிதித்தியாசந யுத்தி முற்றிற்று.

72. சுசெய்யாய.

சுகெய்யகம் சுயஜே ஸ்ரீக்ஷ்ஸவதா கெய்யாதிவிண்
 ஸ்ரீநக்யெஷு சுத்யாந் கஜாணி விஷயாநு தெ ।
 சுத்யஜீவாஸாஸாநி கெய்யநிநஸ்த வரஹாந ॥
 வொநாநாஜ்ய நாகெய்யு ஸீவா வ வஹுயாததா ।
 ஸுவத்ய்வாநிகம் ஸவத்ய உநஸொ நெ ந ஹி யூவம் ॥
 நித்யுக்ஷாநிகாநிகாநிகெய்யொஹொ ந ஸாஸ்யம் ।

எப்போதுங் குரோதரூபமாயிருக்கும் எனக்கு அக்குரோதத் தன்மையானது எவ்வளவுமுண்டாம் எனின்? கருத்தாகரும்ங்கள் விட யங்கள் மூன்று அவஸ்தைகளிலும் இருக்கின்றன, அவற்றுட் சீவர் கள் சமுசாரஞ்செய்கின்றார்கள், அவர்கள் பாஸ்பரம் சினந்து விவகரி கின்றார்கள், சோரர்களாலும் அரசர்களாலும் மிருகாதிகளாலும் அநேகம் பீடைகளையும் அடைவார்கள், இன்பத்துன்பாதிகளியாவும் மனத்திற்கேயல்லாமல் எனக்கொருசிற் துமின்றும், எனக்கு நித்தியத் தன்மை யுண்மையினாலும் அவிசாரித்தன்மை யுண்மையினாலும் ஐய மில்லாமல் யான் அக்குரோதனே யாவேனென்றுணர்ந்தி.

நிதித்தியாசன யுக்தி முற்றிற்று.

72

ச மாத்ரி யு த்தி.

73. நித்தியன்.

பிரிவுறுமேத் தேசத்து மெக்கா லத்தும் பெருவான மோரு
படித்தா யுறல்போற் சுத்த, பரியந்த முளவகில பிரபஞ் சத்திற் பஞ்
சலித கோசமுள விடங்க னெல்லாம், விரிவுறுமக் கோசத்தைக் காண்
பா னாயா மேவியே யெப்போது மிருத்த லாலே, யிரிதலின நித்திய
னென் றெக்கா லத்து மிதயத்தி லவ்விதமா யெண்ணு வாயே.

73. நித்யு.

நித்யுக்ஷணம் காலம் நெ வுராக வவபுடா நித்யுரூபினி ||
சஹராகாஸவக் வவபுடெஸகாநாபிவஹுஷ ||
கொஸாஜாஸுஜவயபுனா உயெவ ஜகா ததாவிநா ||
வடாஸிதகாபெககாநா க்ஷிதாபிநாஸித ||
வடா வவபுடதகாநா நித்யுரூபினி வவபுடிக வய ||

எப்போதும் அறித்தியருபமாயிருக்கு மெனக்கு நித்தியத்தன்
மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? யான் ஆகாயம்போலச் சருவ
தேசகாலாதி வஸ்துக்களிலிருக்கும் கோசமே முதலாகச் சுத்தம் ஈறாக
வுள்ளயாவற்றையுமேயறிகின்றேன், எப்போதுமிருத்தலினனும், ஏக
த்தன்மையுண்மையினனும், சாக்ஷித்தன்மையுண்மையினனும், அவி
நாகித்தன்மையுண்மையினனும், எப்போதும் எங்கும் நிறைத்திருத்
தலினனும், யானித்தியனுபத் தானையாவற்றையு முணர்வனாயிருக்
கின்றேனென்றுணர்ந்து வாழ்வாய்.

73

74. சருவகதன்.

திதசாட்சி தனிலேக தேசகற் பிதமதாய்ச் சேறிமாயை யீச ரிவரிற்
றிகழேக தேசகற் பிதமாம்வி ராட்டாதி சேர்கின்ற வைந்தவத்தை,
யிதிலேக தேசகற் பிதமைந்து பூதங்க ளிதிலேக தேச முலக மிதிலேக

தேசகற் பிதமாந் தேசங்க ளிதிலேக தேச முர்க, ளிதிலேக தேசமாங்
கிரகங்க ளிக்கிரக மிதிலேக தேசமுடல்க ளிதிலேக தேசமா மிந்திரிய
மிவிதமா யெணுமொன்றோ டொன்று கூடாச், சுதவுலக முழுதினையு
மறிகின்ற வறிவதே சோருபமா யெங்கு நிறைவாய்ச் சூழ்ந்துறைத்
லாலியாஞ் சர்வகேத னுமெனத் துணிவாக வெண்ணு வாயே.

74. வவபுடத.

காலம் வவபுடதகா நெ வாகபெஸந திஷுத ||
கயி வபிணெபு ஹெகபெஸு கலிதொ உயயாவா ||
வபிதம் ஹீஸொஹெகபெஸு ஹொகாஹெஸு கலிதா ||
பெஸாஹெஸு வாராஜிநி மூஹாஸுதாஸுதா ||
ததொககாணி ததொ வுபிஷுதொ ஜீவஸு காரணம் ||
வாக்கிதா துரிவபிணபு துதவபுநாஸுதிதஹெதா ||
வவபுடாநாஸுதிவகாநுதவபுடா வவபுமொகஸு ||

ஏகதேசத்திலிருக்கு மெனக்குச் சர்வகதத்தன்மையானது எங்
ஙன முண்டாமெனின்? பூர்ணமாகவிருக்குஞ் சொருபத்தின் பால்
ஏகதேசத்திற் கற்பிதமாயிப்பிரமம், ஈசர்பாலேகதேசம் பூத
மாம், பூதங்களினின்றும் உலகங்கள் ஏகதேசங்களாகக் கற்பிக்கப்
பட்டவைகளாம், அவற்றினின்றும் தேசங்கள் கற்பிக்கப்பட்டவை
களாகும் அவற்றினின்றும் புர முதலியவை கற்பிக்கப்பட்டன
வாம், அவற்றினின்றும் கிருகங்கள் கற்பிக்கப்பட்டனவாம், அவற்றி
னின்றும் அற்பமாய்வை தேகங்களாம் அவற்றினின்றும் பொறி
கள் அற்பங்களாம், அவற்றினும் மதியர்பமாம், அதினினும் ஜீவ
னும் காரணமும் அற்பமாம், ஆகையால் எனக்குச்சாக்ஷித் தன்மை
யுண்மையினனும் பரிபூர்ணத்தன்மை யுண்மையினனும், யாவற்றி
னும் கோர்த்திருக்குங் காரணத்தன்மை யுண்மையினனும், சருவா
தார சொருபத்தன்மை யுண்மையினனும், எப்போதும் சர்வகதனை
வே யானிருக்கின்றேனென்பதாக இதயத்தோர்வாய்.

74

75. சருவதாரன்.

எவமலித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ் சூக்க மிதற்காதா ரந்தூல
வுடல நேக, விவிதவுடற் காநாரம் விராட்டே யாதி மிளிர்ச்சுங்க ளவைக்
கிடந்தான் மாயையீச, னவர்தமக்கு மாதார மாகச் சச்சி தாநந்த மா
யிருக்கு நம்மி டத்திற், கலித்தவறு மிவைகளேலா மேக தேச கற்பிதமா
தலினுமே சர்வாதாரன்.

75. ஸவ்யாயார.

ஸவ்யாயாரஸூரூவகூம் கயம் ஸிஷுதி நெ பூவொ ||
தஸ்யாவிஷ்ணாவிஸிஷ்டஸ்ய ஹ்யாயாரஸூரூக்ஷவித்ர ஹி ||
ததாயாரஸூரூவெஹஸ்யஸ்யாயாரா ஹாஹி ||
ததாயாரொ ஶாயிக்ஷு தஸ்யாஸ்யாயாரவா நஹம் ||
நிராயாரஸூரூவகூம் ஸவ்யாயாரொஹெவ ஹி ||

ஹே பிரபுவே! சருவாதார சொருபத்தன்மையான தெனக்கெ
ங்ஙனஞ் சித்திக்கு மெனின்? கேட்டி? அவித்தியா விசிஷ்டனாகிய
அச்சீவனுக்காதாரம் சூக்கும தேகமாம், அதனாதாரம் தூலதேகமாம்
அதனாதாரங்கள் பூமுதலியவைபயாம், அவற்றின் ஆதாரம் மரபிகராகிய
ஈசராவர், அவருக்கும் ஆதாரமாயிருப்பவன் யானாதலினும்,
எனக்கு நிராதார சொருபத்தன்மை யுண்மையினும், யான் சர்வாதா
ரனேயாவனென எண்ணிவாழ்வாய்.

75

76. நிராதாரன்.

ஆதார மென்று முன்சொ லவிதமீ சுரனந் தத்துக், காதாரமாக
வுற்ற வழிவறு மெமக்கு வேறே, ராதார மில்லா தாலு மலைதலில்
யாமே மக்கே, யாதார மான தாலு மக நிரா தார னுமே.

76. நிராயார.

நிராயாரஸூரூவகூம் கயம் நெ ஸ்லவத்யுஹொ ||
ஜீவாஜீஸ்வரவயபூனாஸ ஸவ்யாயாரஸூ ந ஹி ||

சூயாரொ ய து க்ஷு த்ரவி ஸாயாரஸூரூவெவ ஹி ||
ஸவெஷாஜாஜிரூவகூநிராயாரொஹெவ ஹி ||

அந்தோ! எனக்கு நிராதார சொருபத்தன்மையானது எங்
ஙனஞ் சம்பவித்தல் கூடுமெனின் கேட்டி! ஜீவனினின்றும் ஈசர்
வரை யாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகவிருக்கு மெனக்கு ஆதாரம் எங்
கெங்கும் கிடையவே கிடையாது. தனக்காதாரந்தானே தான்,
ஆகவின் யாவற்றிற்கும் ஆதிருபமாயிருத்தலின்தான் நிராதாரனே
யாவேனென்றுணர்ந்து வாழ்தி.

76

77. ஆதி.

இயலுடல்க ளுக்காதி பூதமதி வைக்காதி யெண்ணும்விட் சேப
சத்தி யிதனக்காதார மாயையோ டலித்தைக ளிவைக்கேலா மாதி
வஸ்தாய்ச், சுயசித்த தாகவே யுறிகின்ற தாலுமொரு சூக்கவுட லுற்ற
போதே தோற்றியழி பஸ்கோடி தூலதநு வொருமூல துகளுடல முற்ற
போழுதி, நையிருஷ்டியிலுதித் தழிகோடி சூக்கதநு நவில்கின்ற சீவனு
க்கு நாடுமுற் பத்தியில் லாததா லாதியென நண்ணியே சீவன் முத்தி,
யயலிலா துற்றவுட னேகின்ற தாலந்த மாகின்ற சீவனுக்கு மரியமாயித்
தனைக் கும்முதற் பொருளான தாலுநா மாதி யாமே.

77. சூபி.

சூபிக்ஷு கயம் நெ ஸ்யாஜாஜியாஸூரூவிணை ||
உஹ்யாஜீநுவி லூதாநி ஸரீரத்ரதயஸூ ஹி ||
விசெஷவஸ்துஸெஷு ததொஹிஷா ததம் வரா ||
வராயா சூபிலூதகூநெ நெவதநூரூவிணை ||
வாக்ஷி நுதூரெந து ஸூக்ஷ்மெஹ ஹுநெகஸம் ||
உதூஜெ விஜீயஜெ ஸூரூவெஹா காரணை ||
பூதிஸூஷ்ட ஸகஜெ ஸூக்ஷ்மெஹ ஹுஸூஷ்டகா ||
உதயாஸூ விஸிஷ்டஸூ ந ஸூதா தவிவாரணாஸ ||
சுநாஜிகூநெ ஸூதா ஹூஜிகூ வூஷ்டெ ஸூதா ||

உதய அஸ்த சொருபியாயிருக்கு மெனக்கு ஆதித்தன்மை
யெங்ஙனமாதல் கூடுமெனின்? பூ முதலிய பூதங்கள் உடல்களைக்

குறித்தாதியாம், அவைக்காதி விசேஷப சக்தியாம், அதனினும் முதன்மையானது அவித்தையாம், அதனினும் முதன்மையானது பரையாம், சைதன்யசொருபியாயிருக்குமெனக்குப் பரைக்கும் ஆகியாயிருக்குந் தன்மை யுண்மையினனும், ஒரு சூக்குமதேகம் இருந்து விவகரிக்கும்போது அநேகந் தூலசரீரங்கள் பிறந்திறந்துபோம், ஒரு காரணதேக மிருக்கும்போதே ஒவ்வொரு சிருஷ்டியிலும் கற்பங்களிலும் சூக்குமதேகங்கள் பலகொடியாம், ஆயினும் தனது வடிவத்தை யாராய்ந்து பார்க்கின் விசிட்டனுக்குதய அஸ்தங்கனிலவாமாதலினனும், எனக்கநாதித்தன்மை யுண்மையினனும், எப்போதும் எனக்காதித்தன்மை யுளதாமென மறைபறைகின்றதென் றெண்ணி வாழ்தி.

77

78. அநாதி.

இப்படியே யெவைகளுக்கு மாதி யான வேமக்காதி யிலதாலு மநாதி யென்று, சேப்புக்கன்ம மஞ்ஞாநம் வேத மீசன் சீவனெனு முபாதி சித்தா யுறுஞ்ச கத்துக், கப்பினிரு பாதிசித்தாம் பிரம மாழிற் கற்பிதமா மநாதியைந்நினுக்கு மூல, தப்பறுசித் தினுக்காதியிலதா லந்தச் சை தந்ய மானநா மநாதி யாமே.

78. சுநாதி.

சுநாதிஃ ௨௨ சுயம் ஷலநாடிய ஐதூத: ||
வவெஷாஜாஜிரவிவகாடிநாதிஸம் ந ஸம்ஸய: |
கஜாஜூந்நு வெஷு ஜீவொ஽ஸோ஽வூநாடிய: ||
கலிதாநாதிவனூநா நிராநஹரெவ ஹி |

ஆறனாதிகள் இருக்கின்றன வென்பதனானே எனக்கநாதித் தகைமை யிருக்கின்ற தெங்ஙனமெனின்? எல்லாவற்றிற்கும் ஆகிய ரூபத்தன்மை யுண்மையின் எனக்கநாதித்தன்மை யுளதாமென யை என்பவை யநாதிகள்; இவையைந்தும் கற்பித அநாதிகளாம், இவ்வைந்திற்கும் காரணம் யானேயாவேன் என்றெண்ணி யெனக்கு யேயென நிச்சயிப்பாம்.

78

79. விபு.

இதமறுவி சிட்டனினும் விபுக்கு வடலிதனி னிழிதூல வடலம் விபுவா மிதுதனினும் விரிவுபா ரிதனினும் விரிவுந் ரிதுதனினும் விரிவு கனலா, மிதனினுங் காற்றுவிரி விதனினுங் கருணம்விரி விதுதனி னிரண்ய கர்ப்ப மெய்தும்விரி விதனின்வ வியாகிருதம் விரிவாகு மிதனி னவ் வியத்தம் விபுவா, மிதனினுஞ் சத்தம்விரி லிவைகடம் மாலுமட் டிடவொணு தேவி ரிந்த வெழின்மாயை யுறுவீச ரவராலு மட்டிடவு மியலாத நந்த விரிவா, யிதமதுறு மத்திபா திப்பிரியமாநமிலு மெய்து மற் றென்று பேரிதா யெம்மைமட் கேகட்ட வொன்றுமில் லாததா லென்றுநாம் விபுவ தாமே.

79. விஹம்.

விஹஃ ௨௩ சுயம் ௨௨ ஷுராக் சுயம் ஸாதூவிஹயே ||
விஸிஷ்டாஜாவகம் ஸுசுஷ்டம் ஸுசுஷ்டாக் ஸுசுஷ்டம்
ததொ உஹீ |

உஹா ஜதம் ஜதாஜிதாஜெவபாயுஸ்தொ வியக் ||
ஸுசுஷ்டாஜாவகம் தனஸூஷ்டம் ஸுசுஷ்டம் ||
உஹசூ ௨௩ ஸவெஷுஷு வாவகொ விஹரெவ ஹி ||

எனதாதம் சித்தியின் பொருட்டு விபுத்தன்மையானது எனக் கெங்ஙனமாமெனின்? கேட்டி! விசிட்டனினும் வியாபகம் சூக்கு மம், சூக்குமத்தினும் தூலம் விபுவாம், தூலத்தினும் பூமி விபுவாம், பூமியினும் விபு நீராம், நீரினும் விபு நெருப்பாம், நெருப்பினும் விபுக் காற்றும், காற்றினும் விபு வாகாயமாம், வின்னினும் விபுச் சூத்திராத்தமாவாம், இதனினும் விபு அவ்வியாகிருதமாம், இதனினும் விபு அவ்வியக்தமாம், இதனினும் சுத்தவுபாதி விபுவாம், இதனினும் சுசுரர் விபுவாவர், எனக்கோமகத்தன்மை யுண்மையினனும், யாவற் றினும் விபாபகத்தன்மை யுண்மையினனும், யான் விபுவேயாவேன் என்றுணர்தி.

79

80. மகாந்.

அவதாவ ரத்தினறி வான்மகத் தானமிரு காதியதி னீச ராதி யவர் களினு நான்குவன் னத்தரவ ரிற்கன்மி யவரினிற் நீகூழி தர்களா, மவரி

னிலு பாசகர்க ளவரில்லியவரில் பிதி ரவர்தமிழு முலக பால ரவரி
ன்ற சூதபதி யவரின்வை சுவானர னுதியவரிற் புருஷரா, மவரின்றி
குமரரவ ரியாவரினு மேமகத் தாகுந் றேவி தேவ னவர்களிரு வர்க்
கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற் பத்தி பண்ண, வவமறும கத்துவம
துறுமேமக் கதிகசம னும்வஸ்தி லாம னாமே யமர்கின்ற யாவையினு
மதிசயித் தவனாத லான்மகத் தாகு நாமே.

80. உஹா.

உஹகூனா கயா மெ ஸுராஜஸுராஜஸு ஹெ ஸுலொ |
ஜ்ஜாணா லாவராயிகு மெதநா லாதி ஸவபுதா ||
ததொயிகனு நீயாநா ததஸூபுஜஸு மெதநா |
ததொ வெஸு: க்ஷத்ரியஸு ததொ விபுஸு க்ஷிதா ||
தஸாஜ்வாஸகஸுஸாஜ்ஜய: விதூதெவதா |
ததொ விராடீகாஜாஸு உஹாஜெவீ உஹெஸுரா: || (ஹி
தயொஸு ஸ்ராணலிதகா ஐகா வுஜெஜாஹெவ
சூதாயிகு ஸாஜா வா நாவி நாவி ஸுதெவபுதா
நிராஜநகாசு ஸவபுதா உஹியாநுஹதொ உஹாநா |

ஹே பிரபுவே! அற்புதமிருக்கும் அஞ்ஞானமெனக்கு மகத்துவ
மானதெங்ஙன முண்டாமெனின்? கேட்டி! தாவரங்களினும் மிரு
கங்கள் அதிகமாம் ஏனெனின் அவைகளில் அறிவிருக்கின்றமையின்,
அவைகளினும் அதிகர் நீசராவர், அவரினு மறிவுமிக்க சூத்திரர்
அதிகர், அவரினும் முறையே வைசியர் க்ஷத்திரியர் பிராஹ்மணர்,
தீக்ஷிதர் அதிகராவர், அவரினும் அதிகர் உபாசகர், அவரினும் மேன்
மைபர் இரூபயர், அவரினும் மேன்மைபர், பிதூர் தேவர், அவரினும்
மேன்மைபர் விராட் பகவான், அவரினும் மேன்மைபர் முறையே
ஸ்ரீ குமாரர் ஸ்ரீமகா தேவியார் ஸ்ரீமகா தேவர், அவர்களுடைய
பிராணபூதமாயிருத்தலின் பக்தியினுற் பூஜிக்கப்பட்டவன் யானே
பென்றும், சுருதியின் பலத்தினுனே எனக்கதிகமேனும் ஒப்பேனு
மெவருமே யில்லவே யில்லை பென்றும், ஆய்ந்து எனக்கு நிரஞ்சனத்
தன்மை யுண்மையின் யாண்டும் பெரிதிலும் பெரிதிலும் பெரிதா
யுள்ளவன் யானேயென வறிதி.

80

81. நிரஞ்சனன்.

பகர்புனலின் முழுகினவ னுடலி லந்நீர் பற்றலனப் பற்றியிடக்
காண மற்றான், சகலசகத் துட்புறம்பு நிறைந்து நின்ற தம்மிடத்தி லேய
முந்தி யிருக்கா நின்ற, புலவத்தை மூன்றினுமே காண வுற்ற பொருவி
லுசத்தபரியந்த சகத்தினோடே, யிகலுபுற்ற ற்றுவெளி போற்றோ டக்
கற் றிருக்குநா நிரஞ்ச னனென் றெண்ணு வாயே.

81. நிராஜநம்.

கயா நிராஜநகா மெ ஸுராஜநஸு விகாரிண: ||
உஹகாயஸு தொயெந ஸாமவசு ஸா துநொ ந ஹி |
சுனவபுஹிஸு ஸவபுதா ஸுஸாஜிதயெஷ்வி ||
ஸாஹா வதாஜாநொவி ஸுஸாஹா வெஸாஜஸுதெ
காரணகாநா ஸாஹாஹெவ நிராஜநம் ||

அஞ்சனத்தோடுந்நு விகாரியாய எனக்கு நிரஞ்சனத்தன்மை
யான தெங்ஙனமுண்டா மெனின்? நீரின் மூழ்கினோன் றேகம் நீரி
ற்றோய்தல் போலத் தனது வடிவம் தோயாதாம், உன்றும்புறம்பும்
யாண்டுமேய வஸ்தாத்திரயங்களிலும் எப்போதும் யானிருந்து கொ
ண்டிருந்தபோதிலும் வின்னே போலும் செங்கமாகவே யிருப்ப
தாகச் சுருதி கூறுகின்றமையினும், எனக்குக் காரணத் தன்மை
யுண்மையினும், எப்போதும் யான் நிரஞ்சனனேயாவே நெனவுண்
ர்தி.

81

82. காரணன்.

அவிருமு வகையுடலி னுக்குமு லங்கனம் மைம்பூத மவைகண்
முல மமர்குக்க பூதபேள திகமவைகண் முலம தவித்தையுறு சீவ
னோடே, நவமாயை யுறுவீச னவர்களுக் கதிகமாய் நவையில்லை தன்ய
நாமே நண்ணுகா ரணமான தாலுநற் சச்சிதா நந்தமா நம்மைவிட்டுப்,
பவமான காரியம தாமுலகி னுக்கயற் படிவமில் லாமை யானும் பக
ருநா ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமேபல்ல கையதா, நவை
யான காரியச கத்தினுக் குருவமாய் நண்ணுற்ற தாலு மிகவு நாற்ற
சகலத்தி னுக்குமநு தீருநா நலிலுநா ரணனாகு மே.

82. காரணம்.

காரணகூலம் கயம் செ ஸ்ரீ துவட்டா காயபூரூபிணம் |

ஸ்ரீரத்னதயஸ்ரீவி ஹிதம் கடி உ காரணம் ||

தக் காரணம் ஸ்சிஷ்ஹிதம் தஸ்ய ஜீவஸ்தம் வரம் ।

ராஸவது காரணம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ வலிதா நடிவா நஹம் ||

சகாரணசுபாநெ நிது⁹ காரணொ²வீதி நிபு¹ந⁰ |

எப்போதுங் காரியநுபியாயிருக்கு மெனக்குக் காரணத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? சரீரத்திரத்திற்கும் பூதமும் கருமமும் காரணமாம், அதன்காரணம் சூக்கும பூதம் அதற்கும் ஜீவன் அவனுக்கும் ஈசுவர், அவரதுகாரணம் சச்சிதானந்த வடிவமாய் பரப் பிரஹ்மமாயி யானேயாவேன், எனக்காரணத்தன்மை யுண் மையின் நித்தியம் யானேகாரணனென நிச்சயித்து வாழ்தி. 82

83. அகாரணன்.

இப்படிச்சக லத்தினுக்குமி லங்குகாரண மாபுறங், தப்பிலேற்
கோரு காரணம்மில தாலு மெய்ப்புணர் விற்பமா, யொப்பினஞ்சக லத்
தின்முல வருவமாயின தாலுமே, மெய்ப்பிலாவக மேயகாரண னென்ன
வேரித மெண்ணுவாய்.

83. சுகாரண.

ஸவடிாகாரணகம் தெ கமம் முதுநலதிதம் ||

வனவா காரணரவவா 22 காரணவவா தொ |

தவாடிகாரனொ ஹுதா வாக்ஷிகா தவபவஸுஷம் ||

எனக்கெப்போதும் அகாரணத்தன்மை எங்ஙனம் சுருதியனு
புத்திகளினுலெனின்? கூறியவண்ணம் காரணரூபமாய் எனக்குக்
காரணவஸ்து ஒன்றுமின்றி மாகலினும், எல்லாப்பொருள்களிலும்
சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையினும், யான் அகாரணனே யாவெனச்
சுண்ணார்கி.

84. சரகூழி.

அகிலசக கிரிபைக்கு மாதித்த சனிதான மானதே மூலமாகவமர்
தல்போற் சர்வவிந் தியசகத் தொழில்களு மசைவில்சை தந்நி யத்தின்,

விகலவில் லாததோர் சந்நிதா நங்கோண்டு விதம்விதம் தாக மிகவும் விரிவாய் நடக்குகினு மிலகுகரி யாகவே மேவுநா நாமா சவுந், திசமுபிர விர்த்தியுந் விர்த்தியுஞ் செய்யாது சேர்கின்ற ஹொன்றி னாலுஞ் செய்வித் தலில்லாது மத்யஸ்த னாகவே திநமிவையை நாடி நின்றதுகளிலாக் கன லிடோற் சகலவித தொழியியுந் தோற்றுவிக்கின்ற வதுவே சோருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சியென் றனுதிந் தூய்மநதி னெண்ணுவாயே.

84. வலா சுஷீ.

வாக்ஷிசுவன் கயம் உெ வ்ஷா துடா வ்ஷாவாராதிவிண் |
 சூழிதுவநியள நொகழெஷ்டெ வ்யுதெவ ஹி ||
 தயா உகவநியாவெவ ஷெஷ்டெ கரணாழிகம் |
 தகவ்ஷுதிநிவ்ஷுதி தவ்ஷாவாராது ஹாவகம் ||
 சுஹம்வ்ஷுதிநிவ்ஷுதி உபயா உயெவ கவ்ஷிதா |
 சுஹம் வ்ஷுதெவ வாக்ஷிசுவாழிவ்ஷுதெ உபயெவ ஹி ||
 உஉ ஸாண்வ்ஷுதிவகவா தாக்ஷுஹம் வாக்ஷுஹம் வடா |

சூழிதவநியள நொகழெவதெ வயநெவ ஹி ||

தயா உசுவ நியாவெவ வெஷ்டெ கரணாழிகு |

தகவ்வுதிநிவ்-தீழ் தலுவாநாஸு ஹாஸகி ||

சுஹர்வா திரிபாவா திரிபா உயேவ கவிதா ।

சுஹர் வுதெதுஷு வாஷிக்ஷாஜிஹ்வுதெதுஷுமெவ ஹி ||

22 வாண்மலர் அபகா தாக்கூறம் வாக்கூறம் வடா |

எப்போதும் வியாபார ரூபியாயிருக்கும் எனக்குச் சாக்ஷித் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? சூரியனுடைய சந்திரதியில் உலகம் தானே புலாவிக்கொண்டு திரிகின்றது போன்று என் சந்திரதியின் கண்ணே காரணதிகள் யாவும் இயங்கா நிற்கும், அவற்றின் பிரவிருத்தியையும் நிவிருத்தியையும் அவற்றின் வியாபாரத்தையும் யானே யிலக்குகின்றேன், அகம் (யான்) விருத்தியெனவும் இதம் (இது) விருத்தியெனவும் இருவித விருத்திகள் என்பாலே கற்பிக்கப்பட்டன, எனவாராய்ந்து, அகம் விருத்திக்கும் இதமவிருத்திக்கும் சாக்ஷியாயிருக்குந் தன்மை எனக்கே புளதென வெண்ணி, யான் ஸ்தானுவாயிருத்தலின் எப்போதும், யானே சாக்ஷியானே சாக்ஷி யெனவறிந்து வாழ்வாய்.

85. ஸ்தாணு.

அலையினும் மகதுபோறி யலையாத தூலவுட லவைகோடி யலையி னுந்தா னலைவில்பு தங்களவை யசையினும் மசையாம லமரினு மசை தல் போல, வலைசூரி யாதிமண் டலமிதனி லலைவைசு வானர னாதி யிவித மலைசுத்த வரையுலகோர் தருவாக நாமென்ன வபிமாந முற்ற நி

வினி, லலைதலுறு மீசனவ ரினுமேவெற தாகவே யறிவதனின் மறுசி
ருஷ்டி யாக்கியலை குமரரா திபரித்த னைக்குமே யமருதா னாக விலகி,
யலகிலித்தனைசலந மதனோடு கூடியு மசையாம லிந்தயாவி னலைவினுக்
குங்கரிய தாகநிறை சைதந்ய மாணநாந் தாணு வாமே.

85. ஸ்ராணம்.

ஸ்ராணக்ஷணக்ஷணம் கையெ லெ ஸ்ராசு கையஸ்ரா துவிசயெ ||
விதெது வறுதி ஸாக்ஷாஜிஜி யஸு உறுதெஹகா |
நிஸுருகஸு வாணுதெது நிஸுரு லுதவதுகா ||
ஸுயபுஜிணமும் ததுஜமும் வெஸுநாநாஜிகா |
ஸவபுலிஜாநீ ஸுஸொழி ஸுஸெதகெநு வறுதுஹொ ||
ராரஸொழி புலயெ நாவி ஸுஷாஸெவவிஸாஸநாசு
ஸவபுலாவஸுபுகொழி ததுஸுஸாசுஜிதபா ஸுஜிதம் ||
வரிவருணபுஸுரூபசுவாஜமும் ஸ்ராணம் நிஸுரு ||

ஹேதேசிகேந்திரே! எனதாதம் சித்தியின் பொருட்டு ஸ்தா
ணுத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙன மாதல் கூடுங் கூறுவிராக
வெனின்? கேட்டி! சங்கற்பத்தினாலே சித்தமும் பொறிகளும்
அலைந்த போதினும் தூலதேகம் அலைபுறதாம், தூலதேகங்கள்
அலைந்தபோதினும் பஞ்சலு பூதங்கள் அசையாவாம், அவைகளும்
ஒருகாலசையும் சூரியமண்டலாதிகளும் அசையும் வைசுவானரதி
யாரும் அசைவர். சர்வாபிமானியாய ஈசாரும் சைதன்னியத்தி லசை
வர், அவ்விசரும் பிரளயத்திலில்லாதிருப்பர் சிருஷ்டியின் கண்ணே
தான் அவர் விளங்கிக் கொண்டிருப்பர், சர்வசம்பந்த மிருந்தபோதி
னும் அவ்வதற்குஞ் சாஷியாகவே யிருத்தலினும் பரிபூரண
சொருபமா யிருத்தலினும் யான் நிச்சயமான ஸ்தாணுவென
வெண்ணுதி.

85

86. பரிபூர்ணம்.

அப்பினுற் கடமதைப் பூரித்தல் போலவே யநமயம் பிராண ன
தன லதமனோ கோசத்தி னுலதுவி ஞாநமய மாங்கோசமதன லதுஞ்,
செப்புமா நந்தமய மதனினுற் பூரித்தல் சேந்தநுந் சீவ னதனற் சேர்
பூரிதம்பஞ்ச கோசங்க ளுலையினுற் நிகழ் பஞ்சபூத நிறைவாந், தப்ப

லில் லவையினுற் பூரித்த லுறுசஞ் சசமதினு மெங்கு நிறைவாய்ச்சார்
கின்ற மாயாலி சிட்டருந் மாண்மிசத் தாழ்வில்பூ ரித்த லுற்றத் துப்பு,
டைய நம்மினும் வேறுபரி பூரணந் தோன்மதலி லாதவதனற் சோல்வ
பரி பூரண நாமென்ன வேரிதஞ் சகமுட னறிந்து கொள்ளே.

86. வரிவருணம்.

கயண வரிவருணபுஸு வரிஜிநஸு ஜெ வடி ||
உதெகெம் வுயபுதெ யதுசுவபுஸு உது வுயபுதெ |
சுநம் பூரணம் உநஸா ஸ பூரணம் வுயபுதெ உநம் ||
விஜுந உயகொஸெந ஸுநநெந் ததுஹொ | (சு
சுநநெந் கொஸொ ஜீவெநெநெம் கொஸெம் வுயபுதெ ஜம
ராரஸெந வுயபுதெ ஸவபு ஸ உயா வரிவருயபுதெ |
சுநனுகாந் ஸவபா வரிவருணபுஸு நிஸுரு ||

எப்போதும் பரிச்சின்னாகி யிருக்கும் எனக்குப் பரிபூரணத்
தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? கேட்டி! குடமானது
நீரார் பூரிக்கப்படுவதே போல் அன்னமய கோசமானது பிராண
மயலார் பூரிக்கப்படும், அதுவும் மனோமயனற் பூரிக்கப்பெறும்,
அதுவும் விஞ்ஞான மயனற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் ஆனந்த மய
னற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் ஜீவனற் பூரிக்கப்பெறும், அக்கோசங்
களார் சகத்துப் பூரிக்கப்பெறும் ஈசரால் யாவுமே பூரிக்கப்பெறும்
அவரும் என்னுற் பூரிக்கப்பெறுதலினும், எனக்கநந்தத் தன்மை
யுண்மையினும், எப்போதும் பரிபூர்ணனாயிருக்கின்றேனென நிச்
சயஞ் செய்தி.

86

87. அநந்தன்.

உடல்பொறிக டமின்மிசவும் விரிவதான வட்கரண திகட்குமந்த
மேயு டைத்தா, யடருமந்தக் கரணதியாலு மெட்டி யறியவோணு விரி
பஞ்ச பூதங் கட்டுந், திடமாயா விசிட்டருக்குங் கால பேதந் தேசபே
தங்களினு லந்தந் தன்னை, யிடமாகக் காண்கினுமே யந்த மின்றி யியல்
சாட்சி யானநா மநந்தனமே.

87. சுநனூ.

சுநனூக் ௨௨ கயவிதி வெதுவாதி தெ ।

தெஹெஹி யானூக்ரணஜீவெஸாஸாநகாஸுதாஃ ॥

கினிசுகினிஅவகா யெ வுாவாஸெ ஸாதூநஃ வறு ।
வாவகஸாஜிஸொ நெஹெஹி நிதூகாசு காயுதொ ந நெ
வவபூதூகாஅஸுதொஹெஹி ந தெ வவபூவகூதஃ ।

அநந்தத் தன்மையானது எங்ஙனமாதல்-கடுமெனின்? அதை
புனக்குரைக்கின்றேன் கேட்பாயாக, தேகம், இந்திரியம், அந்தக்
கரணம், ஜீவன், ஈசரர், என்பவர் யாவருமே அந்தத்தையுடையவ
ரெனக் கேட்கப்படுதலின், சிறிது சிறிது வியாபகங்களாய இவை
யாவும் என்னைக் குறித்து வியாபியங்களாக இருக்கின்றமையின்
யான் வியாபகமாகவே யிருத்தலின் தேசத்தாலும், நித்தியமாயிருத்
தலிற் காலத்தினாலும், எல்லாவடிவமாயும் இருத்தலின் வஸ்துக்களா
லும் எனக்கந்தங்கிடையவே கிடையாதென வோர்ந்து எனக்குச் சர்வ
சமத்தன்மை புண்மையின் யான் அநந்தன் என எண்ணி வாழ்வாய்.

88. சர்வசமன்.

அகிலவுந் நதசுத்த மதினென்றி னுக்கோன்ற தாம்பத்தி னென்று
குறைவா யல்கியே சத்தியும் பிநமாம கத்துமுத லாக்கடினை யந்த முல
கோ, டிகல்தேவ பாகமும் மநுடபா கமுமென்ன மெய்துபூ தங்க ளுட
னே யிழியதந் மமத்திமோத் தமமான பிரமன் முத லெய்துதம் பாந்த
வுடல்கள், சுகஞாநி யோகியோடு பாசகன் கன்மியங் த் தோற்ற வறு
சீவ ராதி சோல்லீச னீரதாய்த் தாரதன் மியமோடு துலங்குவத் தியாவி
னுந்தா, னிசலில்சத் தாகார மாய்த்தார தந்மியம தெய்தாம லெப்போ
முமே யிருக்கின்ற சைதந்ய மானநா மேயென்று மியல்சர்வ சம
னாகமே.

88. வவபூவகூ.

கயௌ வவபூவகூ ௨௨ ஹீதி வெஹுணா தகூதஃ ।

ஸெஹெஹி யானூ ததொ நநிந ௨௨ தகூதஃ ததஃ சூராக் ॥

ததொ டிஸாஸதொ நநிநகாஸாஜி யயாகூ ௨௨ ।

கஃபூதி யொஹீ ஜூநீதி ஹுநகாலாரதகூகாஃ ॥

தாரதஜெந திஷ்னி ஸுஹாஜாஸூவராகூகாஃ ।

உதுஜொ உஜுஜெஸுதி ஜவநுஸு தியாகியா ॥

வவபூயிஷாநாநிவகூசு ஸயௌ வவபூவகூவகூ ॥

எனக்குச் சர்வசமத்தன்மையானது உண்டாதல் யாங்ஙன
மெனின்? கேட்டி புண்மையை! மேன்மைமிக்கது சுத்தவுபாதிதாம்
அதனிற் குறைந்தது மகத்தத்துவமாம் அதினின்றும் முறையே
பத்துப் பத்துப் பங்கு குறைந்தே ஆகாசாதிகள் முறைப்படியாக
வரும், கருமியெனவும், யோகியெனவும், ஞானியெனவும், அநந்த தார
தம்யங்க ளுளவாம், பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரமீரக யாவும் தாரதம்
மியமாகவே யிலங்கா நிற்கும், உத்தமமெனவும் மத்திமமெனவும் அத
மமெனவும் மூன்று மூன்றுவகையே பிரிவுறும் இவ்விபாவற்றிற்குமே
யதிஷ்டான ரூபமாயிருத்தலினே எப்போதுந் தானே சர்வசமனா
வன் யாவனென வுள்ளத் துணர்ந்தி.

88

89. சர்வாதிஷ்டானன்.

அதிட்டாநஞ் சூக்கவுடல் விசிட்டனுக்கு மமர்தால தங்கு கள
வைக் கும்பூதங்க, ளதிட்டாந மவைக்குமதிட் டாந மாயை யமரீச
னுங்கிளஞ்சில் வேள்ளி போல, வுதித்தவறு வாக்குமாத் திரமல் லாம
லுளவ திட்டா நந்தவிர வொன்றில் லென்றே, மதித்திடநிர் ணயம்
பிறந்த வதனாற் சித்தாய் வபங்கிநோஞ் சர்வாதிட் டாந மாமே.

89. வவபூயிஷாந.

வவபூயிஷாநாநிவகூ ௨௨ ௨௨ ஸீ மூஸொ வடி ॥

ஜீவாயிஷாநகூ வகூஷூ ஸூஉறா ஸூஉதா ததஃ சூராக் ॥

தவூஜிஸூதொஹெஹி தா வவபூவகூவகூ ॥

சுஹணகூநூ வடி வவபூயிஷாநகூஹெஹி ॥

ஹே ஸீ குருவே! சருவ அதிஷ்டான ரூபத்தன்மையானது
எங்ஙனமெனக்காம் எனக்கேட்பின் கேட்டி! ஜீவாதிஷ்டானம் சூக்
கும்மேகமாம், அதற்குத் தூலமாம், அதற்குப்பூதமாம், அம்முறை
யாகவே யாவுமாகலின் யாவற்றிற்கு மதிஷ்டானம் ஈசரராம் அவருக்கு

பரிச்சின்னதை யிருக்குமெனக்கு அபரிச்சின்ன ரூபத்தன்மை யானது யாங்ஙனமுண்டா மெனின்? கூறக்கேட்குதி! பரஸ்பரம் பரிச்சின்னர்களாய ஜீவபேதங்கள் ஆயிரம் பிரவாம், இருபது தத்து வங்களோடு கூடிய சூக்கும் பரிச்சின்னங்களாகத் தனித்தனியே யிருக்கும், அவற்றினும் அபரிச்சின்னமாம் ஆறுதத்துவ வடிவமான தூலதேகம் பரிச்சின்னமாம், இத்தூலதேகங்களைக் குறித்து அபரிச் சின்னம் பூதமாம், பூதங்களினும் அபரிச்சின்னம் மாயையும் மாயி கரும் ஆவராகவின எனக்கு மறைப்பே யில்லாமையினும் சாக்ஷித் தன்மையுண்மையினும் யானபரிச்சின்னனென வுள்ளத் தோர்தி!

92. அநாவ்ருதன்.

தாபமுறும் விசிட்டுனையா பரித்தல் சூக்க சரீரமிதை யாபரித்த
தூல தேசஞ், சோபமுறந் தூலதங்க் கனையு மற்றுஞ் சொல்பூத மவை
கனையு மொன்றை யொன்று, வாபரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ் சங்க
ளவை கனையு மாபரித்த வீச னுலு, மாபரிக்கா தவரையுமே யாப
ரித்த வறிவாநா மநாவிருத னாகுந் தானே.

92. சுநாவது.

கூறா ஹநாவதுதகூரெ வெ வடிவ டயயா முரொ | (கெக்
வலிகெக்ஷண வூவதுதொ ஜீவ் ததூதெ ந வலலித
விவலிநி வனூலிதாநி வரெண வூவதுதாநூஹொ |
தெநாவதுதாவதுதொஹூதா உயாவொவூவதுதவொ
வவகூரணாநிவகூரூகூநாவதுதவாநஹொ |

ஹே ஆசிரியசிகாமணியே! நீ தயையினாலே எனக்கு அநாவி
ருதத்தகைமை யிருப்பதெப்படி யெனவுரைத்தருள வேண்டும்
எனிற் கேட்டி! சூக்குமத்தாலாவிருதன் ஜீவன், சூக்குமத்தைத்
தூலம் ஆவரிக்கும், அது பிதங்கனாலாவரிக்கப்படும், அவையும்
பரஸ்பரம் ஆவரிக்கும், அவையும் பரனாலாவரிக்கப்படும், பரனும்
ஆத்மா ஆவரிக்கப்படாதாம் என்னுற்பரனும் ஆவரிக்கப்படுவர் ஆக
வின் சர்வகாரணருபத்தன்மை புண்மையின் சாக்ஷிபாகிய யான் அநா
விருதனெனவே யோர்வாய்.

92

93. சர்வகாநணன்.

காட்சியா யவத்தை முன்றிற் கண்டிடுஞ் சகங்க ளியாவுஞ், சாட்
சியி னிடத்து தித்துச் சாட்சியி னிடத்தி றுந்து, சாட்சி மாத் திரம தாகத்
தானழி கின்ற தாலே, சாட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா ரணனென்
றோர்வாய்.

93. ஸவகூராண.

ஸ்வபுகாரணரதிவசுவ ஜாலுஷு கமம் விஹொ ||
 சுவஸ்தாகிரதயாஜிஸும் ஜமந்யெவ ஸாக்ஷிணி |
 வுதூததிவிநாஸாஜாஸாக்ஷிதா தூவஸெஷகாஃ ||
 ஸாக்ஷிணொஸ்வஹரதிவசுவாஸ்வபுகாரணவாநஹம்

அற்புகை யிருக்குமெனக்கு ஹே விபுவாக்ய தேசிகோத்த
மரே! சர்வகாரண ரூபத்தன்மையானது எங்ஙனஞ் சித்திக்குமெ
னின்? கேட்டி! சாக்ஷியாயிருக்கும் உன்னிடத்திலேயே மூன்றவஸ்
தைகளும் திருசியம் ஆகிய வுலகும் உன்டாகியுண்டாகி யொழிந்து
கொண்டே யிருக்கின்றனவாகிச் சாக்ஷி மாத்திரமாகவே யெஞ்சுகின்
றன சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்குப் பிரஹ்மரூபத்தன்மை யுண்மை
யின்யானே சர்வகாரணனென அறிந்து கொள்வாய்.

93

93

94. ப்ரஹ்மன்.

காலமுன் றினுமே யெங்குங் ககனம்போ லொருப டித்தாய்க்
கோலமாய் நிறைந்த நாமே கூறுநித் தியசுத் தாதி, சீலமா மிலட்ச
ணத்தைச் சேர்ந்துறை கின்ற தாலே, சாலநாம் பிரமமென்றே சந்த
தஞ் சிந்தை செய்வாய்.

94. ബ്ര $\frac{ഹ}{8}$.

கயம் ரெ ஸ்ரஹ்ராவகம் வடிவ கரணாநியெ ||
காமுதுயெழவி வவது வெரவகெகவணுதா |
சுஹம் ராஜொ நிதி ஐதி நாமஹி வரிநீயதெ ||
வனகவதுஸுராவகாடிஹம் ஸ்ரஹ்ராவி நெதரம் |

ஹே கருணாநிதியாகிய குருவே! எனக்குப் பிரஹ்மரூபத்தன்
மையானது எங்ஙனங்காட்டும் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருள
வேண்டுமெனின்? கேட்டி! எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் விண்
ணைப்போல ஏகமாகிப் பூரணமாகியுள்ளேனென்றும், யான் சுத்தன்
நித்தியன் என்னும் நாமங்களானே சுருதிகளாற் புகழப் பெறுகின்
றேன் என்றும் எண்ணி பெனக்கு ஏக சத்வஸ்து ரூபத்தன்மையுண்
மையினே யான் பிரஹ்ம ரூபனேயல்லாமல் மற்றொன்று மல்லேன்
என்றறிந்து வாழ்வாய்.

94

95. ஏக சத்வஸ்து ரூபன்.

பனுநகலி னிற்கண்ட சீவனீஸ் வரசுகம் பணுநன்மை தீமை
கேள்விப் பமேவேத வாகமபு ராண சாஸ் திரமதி பல்விகற் பங்க
ளந்தா, மனகநவ தைக்காணு மறிவைவிட வின்மையி னவத்தை
முன் றதனி னுங்கா ணகிலசக மும்மறியு மறிவைவிட வில்லா தவத்
தையோன் றுன்றி லிலகு, மினசகம தந்தந்த வத்தையைக் கண்டகரி
யாகவே யிற்ற படியா லெண்ணவே வேறுஒன்று மூன்று காலத்தினு
மேய்தவந் ததுவு மில்லை, யுனிகபப் போனதுமி லெனுமநுப வத்தினு
லொன்றுமற் றில்லை யுறுநா மொருவனே யுள்ள பொரு ளென்னவே
யநுதிநமு முளமதனி லெண்ணு வாயே.

95. னகஸ உஸர ருவ.
த

[illegible][illegible]

ஹே பிரபுவாகிய குருநாதனே !* ஏக சத்வஸ்து ரூபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனம் சித்திக்கும் கூறவேண்டு மென்றிற் கேட்டி ! நித்திரையிலுண்டாகிய சரீரகநும சுகதுக்காதிப் பிரபஞ்சமும், ஜீவே சாதி பேதங்களும் சத்தியமாகி யிருக்குமாறு எங்கும் யாவரானும் செய்யவே முடியாதாம், மாயையினாலே கற்பிக்கப்பட்ட தேசகாலஜக தீசமயக்கம் அத்தகையதேயாகும் என்னபேதமுளது? இரண்டும் சத்தியமேயன்றேவாம் அவற்றுள் எதனைச் சத்திய மென்பது எதனை மித்தையென்பது, கனப்பொருள்கட்கும் நனப்பொருள்கட்கும் சிறப்பொன்றையும் சிறிதும் காணோமே, இரண்டும் மயக்கத்தாற் சனித்த விகற்பங்களேயாகும், காண்போன் காட்சி முதலியவற்றானே காண்பொருள்களைப் பொருள்களில்லாமலே கண்டலாற் பொய்யேயாகும் கனவே போலத் திரிபுடியோடு கூடிய நனவும் பொய்யேயாகும், நனவும் கனவும் அவித்தையின் காரியமாயிருக்குந் தன்மையைச் சமமாகவே யுடைத்தாயிருக்கின்றன, அறிவானும் அறிவும் அறிபொருளும் கற்பித்தல் இரண்டிடத்திலும் சமமேயாம் இரண்டுகற்பனைகளும் துயிலின்கண்ணே நீங்கிப்போதல் யாவரும் கண்கூடாகக் கண்டதேயன்றே, மூன்று ஸ்தானங்களிலும் எத்திரு சியமுளதோ அது சாக்ஷிமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதே யல்லாமல் வேறாக இல்லவேயில்லை, கனவில் நனவைக்காணோம், நனவிற்கனவைக்காணோம், இரண்டையும் துயிலிற்காணோம், துயிலும் அவையிரண்டினுங்காணோம், ஞானான்மவடிவமாகி யிருக்கும் என்னிடத்

தில் அவஸ்தாத்திரயமு மின்றென்றும், எனக்குமே போகவேறென்
றின்றென்றும், உலகின்வரவும் போக்குமே யென்று மென்பாவின
றென்றும் ஆய்ந்து எனக்குச் சர்வான்மத்தன்மை யுண்மையினுனே
சுவானுபூதியால் ஏகசத்வஸ்து ரூபமுடையவன் யானெனச் சிந்திப்
பாய்.

95

96. சர்வாத்மா.

வயல்குளம் தேசமு ராதிவஸ் தவைகட்டு மண்ணதே யுருவ மா
போன் மருவுலகினுக்குருவ நஞ்ச்சி தாநந்த மாயிலக லாலு மின்ப, மய
நம்மை விடவுலக மற்றபில தாற்சர்வ மாமுலக மாந வுறுநா மாசர்வ
வாந்மாயின் னொருயுத்தி நானென்ன மருவுரைக் கூன்று கோலா, மு
லில்கரியுருவேந மக்குற்றல் போற்பறவை யறைமிருக நரர்கண் யய
க ளமரருவ கதிப்பூ தாதிபதி வைசவா னரனாதி சீவ ருக்கு, நயவீச
ருக்குநா னெனுமுரைக் கூன்றுகோ லாக்கரிய தான நாமேநண்ணியடு
மங்கங்கு சித்திக்கை யான்மிகவு நவிலுசர் வாத்த்ம னாமே.

96. ஸவ்ரதா.

ஸவபூதகூலகயாநெ ஸூகஸுருதூயகூலவடி ஸுலொ
 மூலகெஷுதூபிகா ஸவபூதபூதிகாயா கீதெ ந ஹி ||
 தயா ஸவபூஜமநாஸி ஸவபூதநதூதூதம் |
 ஸவபூதா ஹிநயூதூல வா ஹிஹா காயாரதணவக்
 கீடாபிஷ்வஜாநெஷு ஹிஹா காயாரதணவாநு |
 ததூதாஷிதயா ஸூகா ஸவபூகாரகவெஹதூதம் ||
 ஸவபூதாஹா ந ஸவபூதஸவபூதநதூவிமூஹம் |

ஹே ஞானதேசிகரே ! எனக்குச் சர்வாத்மத்தன்மையானது எங்
 னன முண்டாமென்பதைச் சுருதியினனும் யுக்தியினனும் உரைத்
 தருள வேண்டாமென்றிற் கூறக்கேட்டி ! கிராமம் க்ஷேத்திரம் முதலிய
 யாவும் மண்ணைத்தவிர வேறாக இல்லாததேபோல எல்லாவல்கும்
 சச்சிதானந்த சிவசொருபமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதே யல்லாமல்
 அயலாக இல்லையாகவின்ற யான் சர்வாத்மா வென்றுணர்ந்தி, அல்லது

அயலாகும், யான் ஆதார தண்டம்போலிருத்தலினாலேனும் அவ்
வாறுணர்ந்தி எங்ஙனமெனின்? கிடமே முதலாகப் பிரஹ்மா வரை
யுமே யான்யானென ஆதாரதண்டமாயிருக்கின்றே நென்றெண்
னுதி. அவ்வதற்குச் சாக்ஷியாக் இருந்துகொண்டு எல்லாவடிவமாயு
மிருக்கு மேதுவினே சர்வாத்மாவே யானென வெண்ணுதி யிதிந்
சந்தேகமே வைக்கவேண்டாம் சச்சிதந்நந்த விக்ஶரகனே நீ யென்
றோர்தி.

96

96

97. சர்வாகாரன்.

கவதனிற் காணவறுஞ் சகங்க. ளியாவங் கண்டதன தாகார மன
தேபோ, லுனுமவத்தாத் திரயசக மியாவி னுக்குமுறுகின்ற நமதுசத்தா
கார மேதான், வினவியீடு மாகார மான தாலும் விளங்குசத்தா கார
மதை விட்டு நாடிற், சகநமுறு சகமதுவே யில்லா தாலுஞ் சாருநா மே
சர்வா சார னுமே.

97. ஸவகாசாந.

வெய்யாக்காரவரை உவகை கையெ வடிதான் வா ||
யமா வெவ்வெவ்வொரு யோ தூதுதாய் ஸீதே |
சுவலாதிதயம் தவக் விரதூதூதே ந வி ||
வடா தெநெகர உவகை தவாகாரொருவன் வடா |

உபதேசிப்பவர்கட்குள்ளே மிகவும் சாதூர்யமா யுபதேசிக்கும்
ஞானசிரியரே! எனக்குச் சர்வாகார சொருபத்தன்மை யெங்ஙனம்
கூடுமென்பதைக் கூறுவீராக! கனாப்பிரபஞ்சமானது காணப்பட்ட
வன் மாத்நிரமாகவே யெங்ஙனமெஞ்சுகின்றதோ அங்ஙனமே அவன்
தாத்நிரயங்களுமே தனது வடிவமாத்நிரமாகவே யிருக்கின்ற தன்
லாமல் வேறுதக் கிடையவேகிடையாது. எப்போதும் எனக்கருக
ருபத்தன்மை யுண்மையினானே யான் சர்வாகாரனே யாவனென
வுளத்துணர்ந்தி யெப்போதும்.

97

88. அநேகரூபன்.

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோற்றினது தானுமப் பழுதைதனை
யன்றி யிலதீன்பசர்வன்ன வாச்சிரம மோடு சொர்க்க நரகாதி பல்தே

மூர்கள் கால, மியல்சாஸ்திரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளென்னுமை யேழ
தாக வேணுதத்து வங்களுஞ் சச்சிதா நந்தமா யிலுதும் வடிவ தாலு
மயலோன்றி னுடையவுரு வலதாலு மொருகூத்த னளவில்வே ஷங்க
டம்மை யமர்தல்போ லும்பூமி யொன்றுமே பல்விகற் பங்களா யாதல்
போலுஞ், சுயசத்த தாயிருக் கின்றதா னெருவனே சுழலுசீ வீச சக
மாத் தோன்றுபே தங்களா யுறுதலா னுமிகச் சொல்லிமே நேக ரூபன்.

98. சுநெகரூபவொ.

கயம் நெநெகரூபவகவா யாயா தூய் ஸூயிணி தகவதஃ ||
சூரொவாஜுஸவபுஷா ரஜுரா தூடிதெ ந ஹி |
வணுராஜாடியஸவதி ரொகா நமராடியஃ ||

வெடிஸாஜுராடியஸவெது தயா ஜீவெஸுராடியஃ |
வணுதிஸ தகவெலா உநாடுநாணாவலாஸநாசு ||

நதூகீ வஹுவெஷெண யயா லுசிவிவநாஜிகெஃ |

வாக வாவாஹி தூனா ஜமஜீவெஸலாஸநாசு ||

ஸடா நெ ஹெகரூபவகவாநெகரூபவொஹெவ ஹி |

அநேக ரூபத்தன்மையானதெனக்கெங்ஙனங் கூடுமென்பதை
புண்மையா புரைக்க வேண்டுமெனின்? ஆரோபமாகிய பழுதைப்பாம்
பானது பழுதையைப்பார்க்கினும் வேறாக இல்லாததே போல வருண
சிரமாதிகளும் முவுலகங்களும் நகராதிகளும், வேத சாஸ்திராதி
களும், ஜீவேசுவராதிகளும் மற்றும் பிறவுமாகிய முப்பத்தைந்து தத்
துவங்களும் என்வடிவமாத் திரமாகவே யொளிர்கின்றமையினாலும்
மற்றொன்று மாகாமையினாலும், ஒரு கூத்தன் அநேக வடிவங்களை
யடைதல் போலும், பூமி யொன்றே பல வடிவங்களாதல் போலும்,
ஒருவருகிய யானே ஜகத்து ஜீவ ஈசாதி பேதங்களாய் விரிந்திலங்கு
கின்றமையாலும், எப்போது மெனக்கேகரூபத்தன்மை புண்மையி
னாலும், அநேக ரூபனே யானென வெண்ணி வாழ்தி.

89

99. ஏகரூபன்.

பலசட்டி நீரினமதி பலவிதந் தோற்றினும் பயிலுமதி யொன்ற
லாது பகிரண் டல்லாது போலவு மவனவன் பார்வையிற்றோற்று
கணலி, பலவன்றி யொன்றாதல் போலும் படிசுமண்ட பத்தம்ப மிலகு

ஞாளி பலவன்றி யொன்றாதல் போலவுங் கனவின்றி பலவிதஞ் சகமி
லகினும், பலவன்றி யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பரசகத்தன்று
மிகவும் பலவிதம் தாயிலகி னுஞ்சச்சி தாநந்த பகரிடல் சணம தாயே,
பலவான சகலத்தை யுங்கண்ட படியினாற் பனுசகத் தாகாரமே பல
ரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி தின்டமாய்ப் பகருநா மேக ரூபன்.

99. வாகரூபவ.

கயம் நெ ஹெகரூபவகவதி தி வெஹு ஸூயிணி வாகரூபவொ ||

வாகரூபவொ யயா லாதி ஜமவதூ சுநெகவசு |

விவாடிசுயா யயா நாவி லுதேதுகா லாநுவிவவசு ||

லாநுஅயம் யயா நாவி லாடிகெ உணவெஸவசு |

ஸூநஅயம் தது நாவி லுதேதுகா லாநுவிவவசு ||

வாக வாவ தயா தூவி ஜமஜீவெஸவதயம் |

உா விநா வஹுயா நாவி லாதி உநா தூகா லாநு ||

வாராடியுஸுரூபவகவாநெகரூபவொஹெவ ஹி ||

எனக்கேக ரூபத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடுமெனின்? ஆதர
வோடுங் கேட்பாயாக, ஒரே சந்திரனுனவன் அநேகஞ் சலசந்திரக்
ளாக எங்ஙனந் தோற்றுகின்றனனோ, இரண்டாவது சந்திரனிலனோ,
ஒரே சூரியன் அநேக சூரியப் பிரதிபிம்பமாகத் தோற்றினும் வேறு
சூரியனெங்ஙனமில்லனோ அங்ஙனம் படிசுமண்டபத்தில் நாய் பலதோற்
றினும் ஒரே நாயிருந்திரண்டாவது நாயிலையோ, எங்ஙனங் கனவிற்
கற்பிக்கப்பட்ட நானாவகையாய் திருசியங்கள் தோற்றா மாத்திரமா
யிலவாமோ அங்ஙனம் ஈண்டுமொரு பொருளே தானாகவே ஜகஜீவ
பரங்களாகத் தோற்றும், என்னைப்பார்க்கினும் பன்மை கிடையவே
கிடையாது யாவும் கேவலம் என்மாத்திரமே யாயிலகும் எப்போதும்,
அத்தகைய எனக்குப் பரமார்த்த சொரூபத்தன்மை புண்மையின்
யானேகரூபனே யெனச்சிந்தித்துத் தெளிதி.

99

100. பரமார்த்தன்.

கருவுபர மார்த்தமா நனவுபர மார்த்தமாங் காணனவி லபர மார்த்
தங் கார்மின்னன் மற்றவைக ணிலையிவையி னுளடிமை காயமனை

மதலை வீடு, தநமுதலிவ் வலகவஸ் தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக
மாதி நிலையுய்த் தங்குமிதி லயனுலக நிலையென்ன விவ்விதந் தாரதன்
மியங்க ளாகப், பனுவிச சீவசக முழுதநன் குணரினே பரமார்த்த மல்ல
தாலும் பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு ரச்வாதி பரமார்த்த வருவா தல்
போ, லனக.நாம் பரமார்த்த வருவதா லும்மேமக் கழிவுவந் தோருவஸ்
துவுமாகுபர மார்த்தமா யுற்றிடா தாலுநா மழிவில் .ர மார்த்த னாமே.

100. வரஜாயெடா.

வரஜாயெடா உவகம் கயம் ரெ ஸீ மூ ரொ வடி ||
ஸவாடிவெக்ய ஜா மூ து வரஜாயெடா உவகம் ||
ரெவாடிவெக்ய காயாடி ஜாமரொ வரஜாயெடா ||
வனதா நவெக்ய ஸாமாடிவெக்ய ரொகாவதம் வம ||
தாரதஜாதிதா ஸ்வெடி ஜமஜீவெஸாராடியம் ||
ஸவாடிவெக்ய யமா ரஜாடி விநா ந ஹி ஸதூதா ||
வரஜாயெடா உவகம் ஸ்வாயொ ந ஹி ரெ க்விச ||
ரொ விநா வரஜாயெடா வஸு காமுத்யெ ந ஹி ||
ரெ வஸுஸார உவகம் தாரஜாயெடா உவகம் ஹி ||

ஹேதேசிகேந்திரே! பரமார்த்த சொருபத்தன்மை யெனக்
கெங்ஙனமா மெனின் கேட்டி? கனவைக்குறித்து நனவு பரமார்த்த
சொருபமுடையதாம், மேகாதிசுனை யபேக்ஷித்துக் காயமுதலியவை
நனவிற்பரமார்த்தங்களாம், இவற்றை யபேக்ஷித்துத் துறக்கமும்
அதை யபேக்ஷித்துப் பிரஹ்மலோகமும் பரமார்த்தமாம், இங்ஙன
மீவ்விபாவுமே தாரதம்மியங்களாய் ஜகஜீவபர மென்பனவாயிருக்கும்,
சர்ப்பமுதலியவற்றிற்கு இரஜ்ஜு முதலியவை யல்லாமல் மெய்ம்
மையில்லாததேபோல இவற்றிற்கு மெய்ம்மை கிடையாதாம், பர
மார்த்த சொருபமாய் எனக்கு ஒருகாலத்தும் எங்கும் அபாயமே
கிடையாதாம் எனவும், என்னை விடுத்தப் பரமார்த்தமாக எவ்வஸ்து
வும் முக்காலத்திலும் கிடையவே கிடையாதெனவும் ஓர்ந்து எனக்கு
வஸ்து சொருபத்தன்மை யுண்மையின் யானே பரமார்த்தனைத்
திண்ணமாபெண்ணி வாழ்தி.

101. வஸ்து.

புரிவஸ்து வேன்னல்போருண மற்றதன் றெனிலுச மியாதேனிற
புரியி ன்ரவம் போலுலகு போய்யதாற் போருளல்ல. வேனிலரவு போ
லுறும் புரியி ன்வரப், பிரமைவர லாமுலகு போலிராநிரவயவ பிரமத்
தி லுலகு தானும் பிரமையென் பதுதகா தேன்றிடிற் றுன்சிவப் பிற்ருவ
மை யற்ற படிமத், துரையிரத் தப்படிசு மென்பிரமை போற்கசப் புக்கு
வமை யில்கு ளத்தை யுறுகுளங் கைக்குதென் றிபிரமை போலவு
முலகமே போலி ராத, பிரமத்தி லுலகமா ரோபமா மிவ்விதம் பிரமை
யா முலகி னுக்குப் பிறங்கதிட் டாந்பொரு டனியன்றி யிலையதாற் பேச
லுறும் வஸ்து நாமே.

101. வஸு.

வஸுக்மா து கயம் ரெ ஸ்வாடிவெக்ய கொடியெடா கீடிசு ||
ஸகாஸெந விநா லாநம் விவாரெண விநா க்விச ||
ஜாநம் ந ஜாயதெ கினி துதடிவா து விவாரணா ||
கொடஹம் கயாடிவெக்ய கொ வா கதடிவா விடிதெ ||
உவாடிநம் கிடிவீஹ விவாரஸொடியடிசு ||
நாஹம் லுதி தமணொ டெஹொ நாஹனாக்ஷமணஸுயா ||
வனதா லுக்ஷணஸொடஹம் விவார லுதி கயுதெ ||
ஸாதாஜாநாஜமடாதி ஸாதாஜாநெந மீயதெ ||
ரஜாஜாநாடியா ஸவெடி விவார லுதி கயுதெ ||
ஸாக்ஷாடிவெக்ய லுதிதெநு ததுலுஸ லயாசு ||
ஸாஹொ ஜமதம் கதடி விவார லுதி கயுதெ ||
வனதயொடியடிவாடிநம் ஸ்வாடிவெக்ய கினி ||
யயெவ லுடிடாடிநம் விவார லுதி கயுதெ ||
சுஜாஸாஜமதொ லாநடிவாஸொ லுதி கயுதெ ||
ரஜாஸவடிவாஸாதி ஜமதொ வஸுதா ந ஹி ||
ஸுதமா துநுவிஷயெநா தாஜாஸு கயம் ஸ்வாடிவெக்ய ||
வாரொ லுடிவெக்ய ஹி விஷயெநு ஸுனி விஷயானா ||
ரெநாலுடிவாஸா து வ சுகாஸமடிநம் யமா ||

தஜ்ஜுஷ்டம் ஸாக்ரஜாஹ வாக்ஷாஸ்யாஹ நாவஸதஃ |
 வாஸஸ்ய வாவ விஷயெ வஸு நுஜஸ்ய தாமிதி ||
 நியஸொ ந க்ரதஸ்யஸ்யாஸ்யானிரொவாது காரணம் |
 ஜ்ஜுஷ்டவிஷயெ வெஷாநீ நுதாதி யஸா தஸா ||
 வீதொஸ்யம் ஸஜ்ஜுதாஹ வாக்ஷாஸ்யம் கிவெக்ஷிதம் |
 நிருவாஸ்யஸ்யெஷ்ய நெவாவெக்ஷா ஸுஜ்ஜுஸ்யெ ||
 ஸொவாஸ்யெஷ்ய வாக்ஷாஸ்யம் ஸஜ்ஜுஸ்யெஷ்யாஸ்யா ||
 ஸாபிகெ ரக்தா யதக்ததா உ மாவெ ஸுஜாச ||
 ஜமவிஸக்ஷணஸா தா ஜமஜ்ஜுவ உவாவஸா |
 ஜெ மிஷ்ய வஸுராவஸாஹம் வஸுஸுராவவாநு ||

வஸ்துத்தன்மையான தெனக் கெங்ஙனம் பவிக்கும் வஸ்துவி
 னுடைய அருத்தந்தானியாதாமெனின்? கூறக்கேட்பாயாக! பிர
 காசமின்றிப் பதார்த்தம் விளங்காததே போல விசாரமில்லாமல்
 ஞானமுண்டாகவே மாட்டாது எங்கும் ஒரு போதும் ஒரு சிறிதும்,
 ஆகையாலிண்டு விசாரணையே செய்யத்தக்கதாகும், யான் யாவன்?
 இவ்விதெங்ஙனமாயது? இதற்குக் கருத்தாவாயிருப்பது யாவர்?
 இதற்குபாதான மென்னே? இத்தகையதே விசாரமென விளம்பப்
 படும். யான் பூதகணத்தாலாய தேகமுமல்லேன், யான் இந்திரியக்
 கூட்டங்களு மல்லேன், யான் இவற்றினும் விலக்ஷணமாகி யுள்ளே
 நென்பதே விசாரமாம், தனது வடிவத்தை யறியாமையானே யுல
 கம் தோற்றுகின்றது தனது வடிவத்தை யுணர்ந்த மாத்திரையானே
 யுலக மறைந்துவிடும் இரஜ்ஜுவைக் கண்டமாத்திரையானே எங்
 றனஞ் சர்ப்பமறைகின்றதோ அங்ஙனமென்னு மிதுவே விசாரமாம்
 எண்ணத்தானே யெழுந்த விவ்வுலகெலாம் எண்ணமாய்ந்திடின எழுந்
 திடாதிவையே ஆகலின் கருத்தாவாய எண்ணமே யெழுந்தவுல
 கெலா மென்னுமிதுவே விசாரமாம், இவற்றிற்குபாதானம் பிரஹ்
 மத்தையல்லாமல் யாதொன்றுங் கிடையவே கிடையாது கடாதி
 கட்டு மண்ணன்றியுபாதானஞ் சித்தியாததேபோலுமென்னுமிதுவே
 விசாரமாம், அத்தியாசத்தினுனே யிவ்வுலகந்தோற்றும் என்பாற் கற்பி
 தமே யத்தியாசமாம் இரஜ்ஜு சர்ப்பம் போற்றோற்றுகிற்கும் உண்மை

யாகவோ வுலகம் கிடையவே கிடையாது ஒன்றற்கும் விடயமாகாத
 பிரத்தியக்கான்மாவின் கண்ணே அநான்ம அத்தியாசமான தெங்ஙன
 முண்டாம்? பிரபுவே முன்கண்டவிடயத்திலேயே வேறுவிடய மத்தி
 யசிக்கும், எங்ஙனமெனின்? மனோமயக்க வசத்தாற் கனவில் விண்
 னிற்றான் பறக்கக்கண்டதே போலும் கண்டதெங்ஙனமெனின்? இப்பி
 யின் கண்ணும் இரச்சுவின் கண்ணும் சாதிருசியாதிச காயத்தானே
 யெனலாம், என்பையேல் முன்னிருக்கும் விடயவஸ்துவின் கண்ணே
 யத்தியாச முண்டாகுமென்னும் நியமம் கிடையாதாம்? என்னை?
 மகான்கள் அங்ஙனம் நியமிக்கவில்லை யல்லவா! அத்தியாசஸ்தலத்
 திற் பிராந்தியேகாரணமாம், விடயமல்லாத அறிவின் கண்ணே விண்
 னில் நிலத்தகைமை தோற்றலே போலும், சங்கிலி மஞ்சட்டன்மை
 தோற்றலே போலும் தோற்றும் இவ்விடங்களில் என்ன சாதிருசி
 யாதிகள் கொள்ள உள்ளன கூறுகி, நிரூபாதிப் பிராந்திகளில் இதற்கு
 யாதொரு அபேக்ஷையுங் கிடையவே கிடையாதாம், சோபாதிப்பிராந்
 தித்தலங்களிலேயே சாதிருசியம் இரஜ்ஜு சர்ப்பம் பிராந்திகளிற்
 காண்குதி. வெண்பளிங்கு மணியிற் சிவப்பே போலும், வெல்லத்திற்
 கைப்பேபோலும் மயக்கத்தாலா மிடங்கள் அத்தகையனவாம் ஜகத்
 விலக்ஷணமாய ஆன்மாவானது ஜகத்துருவம்போல தோற்ற நிற்
 கும், எனக்கு நிஷ்பிரபஞ்ச ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் வஸ்து
 வடிவனென வுணர்ஜி.

101

102. நிஷ்பிரபஞ்சன்.

பிரபஞ்ச முன்மைநிட் நிரபஞ்சம் வாதிசுள் போதமாஞ்சங்கை
 யுலகைப் பெயர்த்தறிவை யுறுவெனச் சுருதிசோல லாலுலகு பேர்த்து
 விட வேண்டும் மென்னிற், நிர்மில்சக முளதாயி னொருவரேத் தநம
 தாற் நீராறு சங்கை சுக்ரந்ர றெட்சுணு மூர்த்திமுதன் முத்தரு லேசகந்
 தீர்த்ததவ் விதமு மக்குத் தருசகமின் ஞாநமிலையெனிலவர்க ளாலிறந்
 தற்றதே வுலகு தானுந் தயங்களுட னிட்போது றக்கணக் கிலையிலாச்
 சகமதனை யில்லை யென்றே, சுருதியும் ழித்திடச் சொன்னதாற் சொப்
 பநத் துகளுலகி னுலகி லென்றே தணிவுடன ழித்தவல கில்லாந் மாத்
 லாற் யுகளினு ிட்பிர பஞ்சன்.

102. நிஷ்வன.

௧௨ நிஷ்வனாதிவகம் சுயனோடின வாகிநாம் ।
 முத்தா ப்ரோக்தம் புவனஸு நிஷ்வயாதெதிவாகுதம் ॥
 சுநனாரம் வஸுஜா துஜாநம் ஜமதலாவநாசு ।
 ஷ்யோபுவனஸுக்ஷுதாவி ந நிவததுதெ ॥
 வுநஸூடின ப்ரகாராதெ உஸாபெவஸுகாடிவசு ।
 ஜமதிநிநிஷ்வாநம் லவதொ நாவி கிம் வடி ॥
 தயாவெஜமதொ லாநகிதாநிநா ந ஸாலவெசு ।
 ஜமதிநிநிஷ்வாநம் தெஷாநி லவநதெ ॥
 முத்தாநா நெதிவாகுஸு லாவம் வடி ௨௨ ப்ரவொ ।
 ஜமதிநிநிஷ்வாநம் யதவாநிதாநிநா ந யயா ॥
 மகவதவதநம் யதவாநிதாநிநா ந யயா ॥
 மமநெ நீருதா யதவாநிதாநிநா ந யயா ॥
 வஸூதநதிஜவதாநி நஸஸூஜிவதெவ ஹி ।
 ஸாணள வுரூஷவதாநி ஜமநாவி உயி க்விசு ॥
 விசுநிதெவதெதி மாராந ஸவயயாநி ॥
 ஷ்யோபுவனா நாவீதி ஜாநம் வெடிஸு நிண்டயு ॥
 ஸுஷோபுவனாவதவாநி நெயயாநிஷ்யுதி நிஸுயு ॥
 தததொநெஸு தாநாநாநாநா ததநயொ லவெசு
 சுநயவதிரெகாஸூர் வனுகொஸ விவெசுதம் ।
 ஸாநாநம் தத உஜதது வாரம் ஸுஹ புவதெ ॥
 சுலாநெ ஸூதிவதெவஸு ஸுஷெ யதாநாநாநா ॥
 ஸொநுநயொ வுதிநெகஸூர் தாநெநாநவலாஸநம் ॥
 விஜாலாநெ ஸுஷுபள வுதாநாநாநா லாநெநுயு ॥
 வுதிநெகஸூர் துலாநெ விஜாலாநாநாநாநா ॥
 ததிவெகாநிவிசுஸு கொஸா ப்ராணநெநா யியு ॥
 தெ ஹி தததூணாவஸூர் லெஷாநாநாநாநா ॥
 ஸுஷுபுலாநெ லாநனா ஸாநாவாநெநாநுயு ॥
 வுதிநெகஸூர் துலாநெ ஸுஷுபுலாநவலாஸநாசு ॥

யயா உஜாநிஷ்வெகெவ ஸாநா யுகு வஸுஜாநம் ।
 ஸாநாநி தயாநெநெ வாரம் ஸுஷெவ ஜாயதெ ॥
 ஸாநாநி திரவாவெஸாநி ஸுஸவாவெசுதம் ॥
 நிவிடகஸுஸாநிஷ்வாநி தாநி ததிவசு ॥
 சுநாநாநி ஸாநாநெ வனாநி தாநி கடுகொடியம் ।
 சுநெந விநயம் யானி ஸாநா யதெநா விவததெ ॥
 யதெநெவதி ௨௦ ப்ராஹ்மஸூர் யொமவிதாநம் ।
 வததெநெ யதெநா யதாநி தயாநாஸுஸுஸு ॥
 சுநாநா வாவநாநாநெ நிஷ்வாந ப்ரவிநாநிதெ ।
 ஸாநெநாநிநிதெ வுணாவாவாநெ கடுகஸுஸுயெ ॥
 உநெநாநாநாநிவகாநிஷ்வாநெவஸுஸு ஸாநா ॥

எனக்கு நிப்பிரபஞ்ச ரூபத்தன்மை பெற்றவன் மெனின்? வினா
 விடைபாக விளம்பக் கேட்டி! வாதினரின் வினாநேதி வாக்கியத்
 தாற் பிரபஞ்சத்தினுடைய நிதேதத்தின் பின்னர் ஜகத்துத்தோற்ற
 மல் வஸ்துமாத்திர ஞானம் சுருதியாற் கூறப்பெற்றுள்ளது பொய்
 புலகம் மெய்யாயின் ஒருகாலு மேகவேமாட்டாதாம், மீண்டும் வினா?
 அவ்வாறு செய்யுந் தெக்ஷிணமுர்த்தி சுகாதி போலும் உலகமில்லாத
 விஞ்ஞான முனக்கே னுண்டாகவில்லை யெனின்? அவர்களது
 ஞானத்தாலுலகம் பாதிக்கப்பட்டுப் போயிருக்குமே யாயின் இப்போ
 துலகின் றேற்றமுண்டாகவே மாட்டாது. உலக சூனியத்தன்மை
 விஞ்ஞானம் அவர்கட்குளதாம், நின்மதத்தில், சுருதியினாலே கூறப்
 பட்ட நேதிவாக்கியத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தை ஹே பிரபுவே
 கூறியருளவேண்டு மெனின்? உரைப்பக் கேட்டி! கானலின் நீரே
 போலும், இப்பின் வெள்ளிபோலும், கந்தருவ பட்டணம் போலும்,
 கனவிற்கண்ட புலகம்போலும், வின்னிற் றேற்றும் நீலமே
 போலும், சுயத்தில் அரவமயக்கமேபோலும், மலடியின் மைந்தனே
 போலும், முயலின் கொம்பே போலும், கட்டையின் கண்ணை
 கள்ளனேபோலும், என்பாற் சகத் தெங்குமில்லவே யில்லை, யாவு
 மெய்யறிவே அவ்வறிவே நீ யானெனக் குருவாணையாய்ச் சொல்
 வேன். பொய்புலக முக்காலத்து மிலதென்னும் ஞானம் வேதத்தின்
 பரம நிர்நயமாம், கனா இந்திரஜாலம் போலும் யாவும் பொய்யே

யெனத் தைரியத்தால் நிச்சயிக்க வேண்டும். அவ்வக்கோசங்களி னுடைய தாதாத்மியத்தால் ஆன்மா அந்தமயமேயாம். அன் னுவய வியதிரேகயுக்திகளினாலும் பஞ்சகோச விவேகத்தினாலும், தன்னை யவற்றினின்றும் பிரித்தெடுத்துப் ப்ரஹ்ம சொருபமாய்ச் சுகிக்கலாம். தூலதேகமானது தோற்றாத கனவின் கண்ணும் தான் ரோற்றுதல் அன்னுவயபுத்தியாம், தான் தோற்றினும் தூலதேகந் தோற்றமை வியதிரேக யுக்தியாம், சூக்கும தேகமானது தோற்ற ததுயிலின் கண்ணும் தான்ரோற்றுதல் அன்னுவயம், தான் ரோற்றி னும் சூக்குமதேகந்தோற்றமை வியதிரேகமாம். அதன் விவேகத் தானே பிராண மனோவிஞ்ஞான மயகோசங்கள் வேறு பிரிக்கத்தக்க னவாம், அவைகளுந் தத்தமது குண அவஸ்தைகளின் வேற்றுமை மாத்திரையானே வேறுபடுத்தப்படும். துயிலானது தோற்றாத சமா தியின் கண்ணும் தான்ரோற்றுதலன்வயம், தான்ரோற்றினும் துயில் தோற்றமை வியதிரேகமாம், முஞ்சிப் புல்லினின்றும் ஈஷிகை யெடுப்பதே போலத் தனது வடிவமானது முத்தேகங்களினின்றும் யுக்தியினாலே பிரித்தெடுக்குந் தீரானே பரப்பிரஹ்மமே யடையப் படுகின்றது. சுவானுபூதிரச ஆவேசத்தாற் றிருசியசப்தங்கூட மற ந்துபேக்ஷித்தவனுக்குக் காற்றற்ற இடத்தேவைத்த தீபம்போல நிருவிகற்பசமாதியானது சித்திக்கும், அநாதியாய இச்சம்சாரத் தின்கண்ணே யியற்றப்பட்ட சஞ்சிதகரும கோடிகளெல்லாம், இதனானே இலயத்தை யடைய நிற்கும். சுத்ததருமம் வளர்ந்தோங் கும், மகாயோகீந்திரர் இதனைத்தருமமேக சமாதியெனவியம்பா நிற் பர், இயம்புவதும் இது ஆயிரக்கணக்கான தருமாயிருததாரையைப் பொழிதலினாலே யென்க, இதனானே வாதனைக் கூட்டங்களியாவும் அடியோடு அழிந்து போய் முலத்தோடுங்கூட கூட்டமாய அகம் பாவகருமங்களற்றபின்பு, எனக்கே நானாருபத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் நிஷ்பிரபஞ்சனாகவே யிருக்கின்றே னென்றெண்ணுகி.

103. நானாருபன்.

இயலுநா னாருபம் வெகுருப மாஞ்சங்கை யிவையெலாம் ப்ரம மல்ல வென்னும்வா க்கி யுத்தின லுலகைத்து டைத்துமிக வேகசித் துருவதாக, வியல்சுருதிபிரமத்தைநிலை நிறுத் தப்பிரம மென்னும் மேசு ரூப மென்ப தேவிதமெனில்வெகுவிதம் பிரிவுபெறு நீரின லினனோ

ருவ நேய நேக, வயலுருவ மேயென்ன விலகல்போல் வெகுருபி யாயுறம வித்தை யாலே யலகிலோரு பிரமமும் வெகுருப மேபோல வமரவே யிலகல் கொண்டு, சுயமாக வெகுருப னென்பதுப சாரமாகச் சொல்லலுறு மாகையாலே தோற்றிமே வித்தைதன்னைக்குறித் தென்று நான் துகளினா ரூபமே.

103. நாநாரூபவொ.

நாநாரூபவஸூரூபவகூட கயமே ஹ்ருகரூபவிண ||
ஸஸூரூபநவிறொவாயிநேதி நெதீதி வாசூத ||
சுவண்ண வஜ்ஜிதாநதம் வரம் ஸுஹ வியக்ஷுதெ ||
சுசூ ஸூபிணி ஸஜாயாநதிதி வெவஜி தஜ்ஜுண ||
யயா ஸூபியெபூவாயிலெஜாநாநாகாரெண லாவஸதெ ||
தயாதூவாயிலெஜாஜ்ஜ நாநாரூபெண லாவஸதெ ||
ஸஸாவா ஹ்ருபூபவகூடநாஹி கினூபவவாரதம் ||
வஸவஸவ ஸஜாநாநாரூபவாஸவாநி நிஸிநா ||
சுவெஜகூடநஜ ஸஜாநாநாரூபவாஸவாநி நிஸிநா ||

ஏகரூபியாயிருக்கு மெனக்கு நானாருப சொருபத்தன்மை யாங் னன மெனின்? கேட்டி. தனக்கன்னியமாகிய அகிலவுபாதிகளை யும் நேதி நேதியென்னும் வாக்கியத்தானே நிதேதித்து அசுண்ட சச்சிதானந்த பரப்பிரஹ்மமானது இலக்ஷிக்கப்படும் அன்றே, பட வே நானாருபத்தன்மை யாங்நன மென்பதற்குச் சமாதானந் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்னின்? உரைக்குதுங் கேட்டி!

சூரியன் உபாதிபேதத்தானே நானாருபமாய் விளங்குவதே போலும் ஆன்மாவும் உபாதிபேதத்தானே நானாருபமாய் விளங்கும் இயற்கையாக நானாருபத்தன்மை யின்றும். மற்றே உபசாரமாகக் கூறப்பெறும், ஆகலின் எனக்கெப்போதும் அபேதத்தன்மை யுண் மையின் யான் நானாருபனாயிருக்கின்றே னென்று துணிதி. 103

104. அபேதன்.

தேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேசமதன் பேதமோடிந்திரிய பேத, மீசர்களின் பேதங்கள் சீவபேத மெனத்தோற்று மாயாகா ரியத் தினுக்கு, மாசுறுமா யைக்குமதிட்டாந சித்தாய் மருவுச்சி தாநந்த நம் மை விட்பே, பேசறுமோர் பேதவுரு விலதானா மேபிரி விலாவபேத னெனப் பேணுவாயே.

அநேகவித ஆகிருதிகளையடைந்து நடித்துக்கொண்டேயிருக்கும் எல்லாவிடங்களிலும் வெய்யிலிருந்த போதிலும் ஏகரூபமாகவே யிருத்தலின் விகாரப்படுவதின்மற்றே ! ஆகலின் எனக்கத்தவைத ரூபத்தன்மை யுண்மையினானே அவ்வியயமாய யான் எப்போதும் நிர்விக்ஷணே யாவேன் என்றுணர்ந்தி.

105

106. அத்வைதன்.

துவிதமென்ப திரண்டிரண்ட தற்றத தத்து விதமாந் துவிதசக மிலகலினத் துவிதமென்ப தேவிதம், புவியின்மரஞ் சேடிகண்முத லானதேலா முதித்துப் பூமியிலே யிருந்துபுவி யாகவழிந் திடல்போ, லவிரவத்தை களிற்றோன்றுஞ் சகமறியுஞ் சாட்சி யானநமி லுதித்திருந் தே யழிந்துவிட லாவே, தவறிலறி வாந்தனைப்போற் பின்னையோரு வஸ்துத் தானிலதா தலினமே யத்தொய்த னாகும்.

106. சுவெதவது.

வெதவது பூதிலாநகாடிவெதகூம் கயம் ௨௨ ||
வெதவதுநாடிராடுவெண லாவநம் ந லாவது ||
சுவஸாதி தயம் தவநயி விநா துராவகே ||
உதுதிவியி திநாஸாஸு லாக்ஷிதா துராவஸெஷகா ||
௨௨ வவபூலாவராவகூடிவெதொஹம் ந வஸாய ||

துவைதமானது தோற்றிக் கொண்டே யிருத்தலின் அத்வைதம் எனக்கெங்ஙன முண்டாமெனின்? வானுதிருபங்களாகத் தோற்றுந் தோற்றம் பூமிக்கியற்கையாயின்றும். அவ்வாறே யறிவுமாத் திரமாயிருக்கும் நம்மிடத்தில் அவஸ்தாத்திரயமு மிலதென்றோர்ந்து, அவை கேவலம் சாக்ஷியின் கண்ணே யெழுந்திருந் தொடுங்கலின் சாக்ஷிமாத் திரமேயா யெஞ்சுமென்றறிந்து எனக்குச் சர்வபாவ சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அத்வைதனே யாவேனென்று ணர்ந்தி யையமில்லாமல்.

106

107. சர்வபாவன்.

உண்மையறி வாந்நத நமையன்றி மற்ற வுறுமைந்தேழ் தத்துவமா முலகுநீனை வதனி, வுண்மையெனத் தோற்றின தந்நினைவுபொய்யா னதனா லுள்ளின்மேய்போ லிலகுலகும் பொய்யான தாலுந், தண்மை புல கதுநான்து வபாவமுற லாலுஞ் சசாதிமுதற் றிரிபேதந் தமக்கிலதி

னாவு, முண்மைசுகச் சிற்பிரம மன்றிமுப்பத் தைந்து மோருக்காலுமில் தாற்சர் வபாவ னமே.

107. வவபூலாவ.

வவபூலாவவவபூலாவகூம் கயம் ௨௨ ரோ வடி ||

வவபூலாவவவபூலாவகூம் கயம் ௨௨ ரோ வடி ||

வவபூலாவவவபூலாவகூம் கயம் ௨௨ ரோ வடி ||

வவபூலாவவவபூலாவகூம் கயம் ௨௨ ரோ வடி ||

வவபூலாவவவபூலாவகூம் கயம் ௨௨ ரோ வடி ||

வவபூலாவவவபூலாவகூம் கயம் ௨௨ ரோ வடி ||

ஹே ஞானதேசிகேந்திரே! சர்வபாவ சொரூபத்தன்மை யான தெனக்கெங்ஙனங் கூடுமெனின்? கேட்டி! முப்பத்தைந்து தத்துவ வடிவமாயிராநின்ற ஸ்தாவர ஜங்கமவடிவ வுலகம் சங்கற்ப மிருக்கும்போது சத்தியம்போற் றோற்றுநின்றது சங்கற்பமான துலதாதி விதுவுமில்லாதம், சங்கற்பமோ வின்னைப்போல நிராகார மேயாம், முன்னின்மை பின்னின்மை முற்றுமின்மை யொன்றொ ன்றன்மை யென்னும் நான்கும், சஜாதி விஜாதி சுவகதம் என்னும் மூன்றும் அற்றிருத்தலினாலும் சச்சிதானந்த ரூபமாயிருத்தலினாலும், சர்வதோமுகமா யிருத்தலினாலும், யானெப்போதும் சர்வபாவ வஞ்சகவே யிருக்கிறே னென்றுணர்ந்தி.

107

108. சர்வதோமுகன்.

காலமோடு தேசவஸ்து திக்கு வன்னங் கருதுகின்ற வாச்சிரம மிவைக டம்மி, லேலவோன்றி லுள்ளதும் றேன்றி லில்லை யென்னு மிவை யேமுதலா வியம்பா நின்ற, சீலமில்ப் பரிச்சேத மற்றே பத்துத் திக்கினுமற் றெங்குமடி முடியு மற்றுச், சாலவுமே சர்வபரி புரண மா கத் தங்கலினஞ் சர்வதோ முகனென் றோர்வாய்.

சுயம்பிர காச விற்பத் தோன்றலேதுரிய வாழ்வே, வயம்பெறு நினது நாம வளத்தினை மிகத்தோ தேத்துத், தயங்குமீம் மாலைதன்னைத் தமியனென் பிழைத்தற் கேசின், புயந்தனி லணிக்தே நாளும் புலைய னென்றனையுங் காவாய்.

நூற்பிரகாசுக்கும், இதில் ஒருவாக்கியத்தை நம்பி மனனித்த போதினும் அவன் ஜீவன் முக்தனே யாவனென்பதற் றடையே கிடையாது. இந்த இலக்கணவிருத்தி யென்னுங் கிரந்தமானது ஸ்ரீ அசுவத்தேசரது பூர்ணமாகிய திருவருளானே சுலோகவடிவமாகச் செய்யப்பட்டது; இதனானே யெப்போதும் அகங்காரத்தினின்றும் விடுபட்டுக் கேவலம் யான் ஜீவன் முக்தனாகவே யிருக்கின்றேன். இதற்குமேற் சொற்பமாகக் கூறத்தக்க தொன்றுமே கிடையாது. இதனை ஸ்ரீ முக்திராமலிங்க ஞானசிரியரிடத்தினின்றும் சிரவணித்த நேகர் பெருந்துயர்க்கடல் கடந்து ஆனந்த சமுத்திரத்தில் முழுகி மறைமுடியின் கண்ணே நடனம் புரிகின்றனர், ஸ்ரீமதகண்டபரி பூர்ண சச்சிதானந்த ஸ்ரீ முக்திராமலிங்க ஞானதேசிகராகிய பரமான் மாவின் பொருட்டு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். ஸ்ரீ அசுவததநாத ஞானதேசிகராய நமோநம. ஸ்ரீ ஆனந்த நடேசருக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

விரும்பியபாவுமீயும் வீரமே தரித்துலா வித்,
தரும் பெரும்பிரமாதநதத் தயாநிதி தாள்கள் போற்றி
கரும்புவின் மதனைக்காயந்தகண்ணுத லீன்றெடுத்த
அரும்பருட் புகர்முகத்தெம்மாதி தாள் போற்றி போற்றி.

இலக்ஷணவிர்த்தி முற்றப் பெற்றது.

பாயிர முள்படச் செய்யுள் 115

சுலோகம் 108.

சர்வஞ் சிந்மயம்.

ஏம் வெ ஹாநநாய நமஃ.

ஏம் மணவதயெ நமஃ.

வ ஹ ஸு நா ௨ ஸ்லோ கு டு.

சுஷி ஸ்ரோழாஹுஜித்ரோஜிமொத்ராவணபுஷ்யஹம் ।
சுஸூகிமொழநணாரஹுஸூஜீமெயூழஸூகூஜிமொஹித்யு ॥ க
சுநீமொழஸூஹுயாயதெரோவிஷயொழஸூஹம் ।
சுநாகாஸொஹுவாயுஸு தயாநநிஸயாஜித்யு ॥ ௨
சுஸூகிரவ்யஸவஸாஸுஸொழாநாஹிவொழாஸூஹம் ।
சுமஸூரொஹுஜித்யுமகசுஷஜிஷ்யஹம் ॥ ௩
சுஸூரொணொழவாமஹஸூராவொழவாயுஸூஜிநாஃ ।
சுஸூஜாவதிரவொணொழவகூஷொழவகூஷொணொழஸூஹம் ॥ ௪
சுஷாதவ்யுஜிதவ்யுஜிவிஸஜ்யுதவ்யுசு ।
சுநாநநயிதவ்யுஷொவ்யுஜிதவ்யுஜித்யு ॥ ௫
சுநஹங்குத்யுதவ்யுஜிவொஷவ்யுஜிவொஷிகு ।
தயாவெதயிதவ்யுஷொநஹுஷாரொ ஹுஜித்யு ॥ ௬
சுநபாநஸூராவொநாநாஷாநொஹுஸூரோநகஃ ।
சுஸூமொஜொழவ்யுஷொணொழஸூரொஷிவொழஸூஹம் ॥ ௭
சுஸூகொழவ்யுஷொஷுஸூரொஜிவொழமொணொழஸூஹம் ।
சுதஜிஸூஜியஸூராவ்யுநநயிஸூஹம் ॥ ௮
சுஸூயொழநிவ்யுதயிசுஷாணயிஸூஹம் ।
சுவிஜாநஜியொழவி ஸூரஜிநொயிஸூஹம் ॥ ௯
சுநாநநஜியொழவொஷொழவ்யுஜிநொழஸூரஸூஹம் ।
சுரொஹொதொழவ்யுஹிதொழமொஹொழவிஷுஜிஸூஹம் ॥ ௧௦
சுஸூரொநஜிஷிஷுஸூரொஷிஸொஷணஜிஸூஹம் ।
சுஸூகிகொழவொணொகாரொஹுஜிமொழவ்யுஜிஸூஹம் ॥ ௧௧
சுநொழாழவ்யுஹாயுஸூரஜிவொழநந ஹவய ।
சுவிஜாரஹொதொழவொதொ ஹுஷொஹொழவ்யுஜிநநொஃ ॥ ௧௨

[illegible][illegible]

மமநஸஸிமொகஸாஸி மூணவிவீநொZஸி மூணவஸாகி ம
 வநநொஹதிரஸமெயுபா வநவிமூலிவணவாநொZஹமூ ||
 வநாஹம்காரபுரொZஸி விசுபுசாஸொZஸுஹம் ஸடா |
 வெதநாநொவாநாஹிதஸிநாசுஸிதவஜிபுதம் || காம
 விதிஸுதாவிதாசாஹம் தயா வெதநாநொபுஹம் |
 வெஷாஹிநஸிசு ஸாரபுஸெதஸாகி ம விநயம் || காக
 வினாநியஸுதாமெபாZஹம் வதாமபாதிதஸுஹம் |
 வகூபுபுஷா வகூபுரஹம் விதாநநு விசுவநம் || எ
 விசவிபுரவிசவரஸொZஹம் விதாநநுமஹயபுஹம் |
 வெதநாவெதநாஹிநஸுதநாவெதநாசு || எக
 வெதநாநநுஸநொஹஸெதபுஷாஷவிவஜிபுதம் |
 வெதநாவெதநாயிஷாநாஹிபெசுரஸொZஸுஹம் || எஉ
 விஜொதிஸிவிதாஸொZஹம் வெதபுஷாவிவஜிபுதம் |
 விசுபுமெஹகூம் விதாசாஸுபிதாசாரபுஷாசுதி || எங
 விதாஹாஸவிவீநொZஹம் வினாநாதிதஸுஹம் |
 வெதபுஷிபுதவிநாசுஸிதஸாகி தயாஸுஹம் || எச
 சுஹம் விதாஹாஸஸாகி விதநாஸொZஸுஹம் தயா |
 வெதநாநொசுஸம்விஸிதபுதிவிமம்விதம் || எடு
 விசுதாமுஜமதூகி விசுபுதபுஷாஸாகி |
 மாரொமொவநிஷசுபுதபாபுஸுநஸாரபுபொZஹம் || எசு
 மநஸாரஸஹஸாரபுபெஹஸி ஜநஹிநொZஹம் |
 ஜொதிபுபொஸுஹம்ஜொயாநு ஜொதிஷாநு ஜொதிஸுஹம்
 ஜநாஸவிவீநொZஸி ஜொதிஸவஜிபுதம் |
 ஜநாபுபொ ஜயொ ஜாமுசுசுநாஹிநொZஸுஹம் || எஅ
 ஜெபாஜெபொ ஜமஜொதிஜபுமஜொதிசாரணம் |
 ஜமபுபுபொ ஜமஹாபொ ஜமபுபுஷிவிவஜிபுதம் || எசு

சுஹம் ஜமபுபுஷாநம் ஜீவொ ஜநவிநாஸகம் |
 ஜமசுஜொநவிவீநொZஹம் ஜீவஸாரஹிநொZஸுஹம் || அ
 ஜமநஸவதஸாபு ஜமதூகி ஜீவஹாவரஹிநொZஹம் |
 ஜீவாபிஷாநமஹம் ஜீஹாரஹிநொZஸி ஜீவஸாகி || அக
 ஜநஹுபுபஸாகி ஜீவாபாரொ ஜீவாவிநாநாஹிநொZஹம் |
 ஜீஹாஸாகி ஜநாதிதொ ஜீவவெஷாவவிபுதம் || அஉ
 ஜீவாஸாஸாகி ஜமபிமகூணமஹம் ஜமதூகி |
 ஜீவெஸாரஜமதூகி ஜமபுபுதொZஸுஹம் || அங
 ஜாமுதபுநஸாகி ஜீவெஸாரஜமபுநஸுபுதம் |
 ஜீவெஸாரஜமபுபுதொ ஜீவெஸார ஜமசுஸிதி || அச
 சுமகாராபிஸஹஸாகி ஜொநிஷிஷவாரபுபுஹம் |
 ஜொநாஜொநஸாரபுபொZஹம் ஜொநாஜொநவிவஜிபுதம் || அடு
 ஜொநாபுபொ ஜொநவெஷா ஜொநாநநுபுசாஸகம் |
 ஜொநஜெபுஸாரபுபொZஹம் ஜொநிநாம் ஸாமஹொZஸுஹம் ||
 சுஹம் ஜொநாஜொநஸாகி ஜொநஹிநஸுபுதம் ||
 ஜொநஹிநஜொநவாரொ ஜொநமஜொZஸுஹம் ஸடா || அஎ
 ஜொநுஜொநிவிதஸாகிஸுபா ஜொநுஜொநதவார |
 வஹவீநொ வஹஸாகி வஹவஹவிவஜிபுதம் || அஅ
 தகூதாஹம் ஸவகூண தபுரஸுநுபொZஸுஹம் |
 தபுரஸகூணபுபொZஹம் தகூதகூணவிவஜிபுதம் || அசு
 தபுரஹிநதவாரபுபொZஹம் தகூபுபுஸாரபுபுஹம் |
 தெஜவாரபுபுஸாரொZஹம் தயாபாதிதா தாரகம் || சு
 தபுதமசுபுஸுபுதபுஸாரகூணாபுபுபொZஹம் |
 தபுமஹஸஸாபுஜமதூகிஹம் தகூஸாகி || சுசு
 ஸுபாநகூபிஸுபாபிஷாஸாகிவெஷாஸி ஸவபுடா |
 சுஹநாவதயாதித விபுபுடீஸாகிஹம் ஸடா || சுஉ
 தாரகபுஹதெஜாராஸிபு தெஜஸஸாகிஹம் |

കക

[illegible][illegible]

கூசுள்

விராணியும்கூடவொழும் ஹெய்வாபெயவழி துதி கரு அ

ஹம்ஸஜிஞ்ஞாயு-பா-கு-பொ-ஹம் ஹஷ-ப-ஸொக-ப-ஸாக-ஹம் ।

ஹெஸ்டிங்ஸ்-சிவாஜி ஹெஸ்டிங்ஸ் ஹெஸ்டிங்ஸ் ஹெஸ்டிங்ஸ் ஹெஸ்டிங்ஸ்

சுஹம் சுஷுபுஜம்தாக்ஷி சுஷாராக்ஷரவிவஜிபுத் :

கநாதி^{வி}வி.சுஸு^யய^வவ^த கநாதி^{வீ}வீ^நந^ஸஸ^உஉ^பப^ரர^கக^ஃ ॥

২০০

கேதூனும் கேதூராவீயு கேதூராயிஷாநஸெஹம் ।

கந்தா சக்தா திவி ஷவயோகஸாக்தீ கந்தா தொழஸு ஹம் ஸகா ||

ஹீஸ்ரீ ஹ்ருதயே நம: ||

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹாநந்நெஸிகாய நஃ
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹாநந்நெஸிகாய நஃ
மாநொந்நெஸிகாய நஃ

1 ஸ்ரீ உதநாயக்யொநீத்யாஜிவஸ்துத்யாநியே ।
ஸ்தீதிம் உயி வராம் க்ருக்யா ஸவெபூவநிஷுதஸ்யா ॥

ஓம் மகா கணபதயே நம:

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த சகஸ்ர நாமங்கள்
ஆசிரியரது திருவருளால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஹே ஸ்ரீமத் எமது நாயகரே ! ஹே யோகீந்திரரே ! ஸ்ரீ
யாஞ்ஞ வற்கிய ரென்னுந் தயாநிதியே ! அடியேன்பால் மிகவும்
கருணைகூர்ந்து அன்போடும் சர்வ உபரிடத்தங்களும் தங்களா
லுபதேசிக்கப்பட்டன.

2 உவழிஷ்டாஸ்ததொ ஹெதொஜீ-வநூதா ஹவ் வி
ஹொ | ஸம்ஸாராணா-வஉநாநாஉயொ மதி யுஷா-
நூணாம் ||

ஆக்காரணத்தானே ஜீவன் முக்தை யாயினேன். நேஹ வியா
பக சொருபரே! சமுசார சமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கீழ்க் கதியை
யே யடைந்து கொண்டிருக்கும் மனுடர்கட்கு ; 2

3 கயோஜுமதின புஷ்ப வளமுண்டு நெவ விகுதி
யாசுவது:

சுயேந்திர வர்ணி வெகுநேரம் உழைத்து வந்தான் !

ஹே பிரஹ்ம சொருபஹே ! மேந்ததி யானது எளிதாகவே
எங்ஙனன் சித்திக்கும் ?

ஸ்ரீ யாஞ்ஞவற்கியர் கூறல்:—

ஹே எமது தரும பத்திரியாகிய மைத்திரேயீ ! எமது
எவற் புரிவதே பெருந் தவ மென வுடையாய்! பெருந் கற்போடு
மகா சத்துவ குணம் நிறைந்து, 3

4 ஜீவநாகாவி ஸாஜ் சங் ஸவஜீவொழியீஷ்யா ।
 ஹோகாநா ஹிதகாஜாவி தெந துஷெரஸுஹம்
 சங்ய ॥

நீ ஜீவன் முக்தையா யிருந்த போதினும், எல்லா வுயிர்களை யும் கரையேற்ற இச்சித்தவளாகி யுலகரின் இதத்தையே விரும் பினாய், அதனானே நின்னிடத்தே யாம் மிகவும் மகிழ்வுடை யேம்.

4

5 ஸுஜெவாயுஜுஜிஸு ஹதாநுமுஹததூர |
ஜமநாதா வாரா டேவீ வாவதி வரஜேஸ்ரீ ||

இப் பொருளையே யுத்தேசித்து முன்னொருகால் அன்பர் கட் கதுக்கிரகம் புரிவதே வேலையாக வுடையவளும், உலக மாதா வும், பரமேசுவரியும் ஆகிய ஸ்ரீ பார்வதி தேவியார் ;

5

6 ஸ்ரீ யோ வித்ராவெ கெத்ராவெ ஸங்கரம் தோகஸம் கரம் | ஸுஹதாநுமுகுஹததூரநாகுஹதவாடிவம் ||

சகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்து விளங்கும் ஸ்ரீ கைலாச பர்வதத்தில், தமது அன்பர்களுடைய பேரெண்ணங்களை யெல் லாம் உதவும் கற்பகத் தருவாய், உலகங்கட் கின்பமே புரியும் ஸ்ரீ சங்கர தயாநிதியை,

6

7 விநயாவமதாலக்சுரா வபுஹ ஜமதொ ஹிதா |
த்ரோகநாய ஸவஜுஜ ஜெவாய வரஜேஸ்ரீ ||

நமஸ்கரித்து மிகுந்த வணக்கத்துடன் உலகிற் கிதத்தை வினவுவா ராயினார்:—ஹே எனது நாதரே ! ஹே பரமேசுரரே ! ஹே திரிலோக நாதரே ! ஹே சர்வஞ்ஞரே !

7

8 ஜெவாஜெவாஜுஜுஜெவெ வுஜவஸவஜுஜுஜுஜெவெ |
சுஸாவிஸாவிசாக்ராவெ ஹதாநுமுஹததூரநாகுஹதவாடிவம் ||

மகா மோகத்தைத் தரும் அவித்தை யிருநினிலே நிறையப் பெற்ற எல்லா இருதயக் குகைகளிலும் ஆசையாகிய பேய்கள் வந்தடைந்ததானே எப்போதுஞ் சுழன்று திரியும் பிராணிகட் குப்,

8

9 ஸுஹதெஜஸுரெஹாய காங்கெஷத் ஸ்ரோதாஜெ
ஸா | ஸுஹி ஜெ கரவிணாவிகொ யஜுஹி யி தெ
டியா ||

பிரஹ்ம தேஜசானது விளங்கும் மார்க்கத்தைக் கேட்பான் விழைவுற்றேன். ஹே எனது நாயகரே ! ஹே கருணைக் கடலே !

என்மீது தங்கட்குத் தயை யிருக்குமாயின் எனக்கு விரைவில் அதனை அருள்புரிவீராக !

9

10 ஸுஹதூவாயா வஹவஸுயா ஸ்ரோதா ஜெவா
ஜெவா | ஸுஹதூவாயஸுஜெவா வா கியேஜெ ஜெ
வொயிதே ||

ஹே மகாப் பிரபுவே ! பிரவிருத்தி யுபாயங்கள் எண்ணிறந் தன தங்களால் அருளப்பட்டன, நிவிருத்தி யுபாயமோ ஒன் றேனும் என் பொருட் டேன் போதித்தீர் !

10

11 மொவெஷுஸு ஸுஹா ஸ்ரீதிஜா க்ஷதாஜாஸுஸு
யிகா ||

வரஜேஸ்ரீ உவாஹ

ஸாயா ஸாயா ஜெவாஜெவெ ஹதாநுமு ஹகாரணி ||

ஹே பிரபுவே ! அடியேன் தேவரீரது திருவடித் தாமரை வண்டா யிருத்தலின் பெண்டானே யிவ னென உபேக்ஷிக்க லாகாது. ஸ்ரீ பரமேசுரர் கூறல்:—ஹே அன்பர்கட் கதுக்கிர கஞ் செய்வதிலேயே பிரீதியையுடைய மகா பாக்கியவதியே ! நன்று வினவினாய், நன்று வினவினாய் !

11

12 க்ஷீரெ விநிஹிதநீரம் யயா க்ஷீரக்ஷஜுஜுதி |

தயா ஜயி க்ஷம் மீநாவி நராணாம் ஹிதகாஜுயா ||

பாலில்விட்ட நீரானது பாற்றன்மையை யுடைவதே போல எம்பா னீ யொன்றுபட்டிருப்பினும் நரர்களி னிதத்தை விரும்பி

13 ஸுஹிதூ விஜாநாதி ஸுஹவாஷ்டாசு க்ரதிம் வ
ராநா | தயாவி வகெஷு டயயா க்ஷததி வஸவடி: ||

பரப்பிரஹ்ம சாக்ஷாத்கார வித்தையை வினவுகின்றனை யென்பதையும் அறிவேமாயினும் நினது பேரன்பின் வயப்பட் டத் தயையாற் கூறுகின்றேம் ;

13

14 ஸுஹிதூவிஷ்டாய ஹதாய மாஸவொ மாஹுஜெவா
த | ஸுஹாமதாநுமுகிதிஸு ஸ்ரோணிநா ஹி
ஸாஜுஜவா ||

இது இரகசியமாயினும் அன்பு நிறைந்த சீடர்கட்குத் தேசிகர்க ளுபதேசிக்கலாம். பிரஹ்மநந்தாநுபூதியோ பிரா ணிகட்கு மிகவும் கிடைத்தற் கரியதேயாம்.

14

15 சுமேகஜந வுண்ணாமா வரிவாகெத ஜாயதெ |
தவொநிகுபுதவாவாமா ஸானாமா வீதராமி
ணா ||

அநேக ஜம்மங்களி லுண்டான புண்ணியங்களின் பரிபா
கத்தா லுத்துண்டாம். தவத்தானே சர்வ பாவங்களையும் தவி
ர்ந்தவரும், சாந்தரும், ஆசை யற்றவரும், 15

16 நிஷாபகபுராநுஷாநததூராணா ஜிதாதாமா |
வதுணாநாமா ஸாயநாமாண வரஜா விலிஜெயுஷா ||

நிட்காம கரும் அதுஷ்டாந தற்பரரும், இந்திரிய ஜய
முடையவரும், நான்கு சாதநங்களும் வந்தவரும், மேலாய
சித்தி யுற்றவரும் ஆகிய மகாந்மாக்கட்டு, 16

17 தூவெநவபுரொபுஷுஷாஹாவாகொவபெஸதஃ |
ஸு வணாமநமாடிவி சூதஜீகாமா சூரெண வலி ||

நல்லாகிரியர் கிடைத்து, மகா வாக்கிய வுபதேசங் கிடைத்
துச் சிரவண மநநாதிகளானே ஆந்ம ஞானமும் முறையே, 17

18 ஜீவநாகிஷாநிபெஹபுகிஸு வரஜா நுணா |
சுமேகஜநவஜநாசு ஸுவிவாரா விக்ஷிபுதி ||

ஜீவன் முத்தியும், மேலாய விதேக முத்தியும் கிடைக்கும்.
அநேக ஜம்ம பஜனையினாலே தன்னை யாராயும் ஆராய்ச்சி செய்ய
இச்சிக்கின்றனன், 18

19 விவாரெண விநஷ்டாயாநாயாயா ஸிஷுதெ ஸுயா |
ஸுஸகாரொநா நிவதெபுத வரொகஷஜீகாமவெவ
வாசு ||

ஆராய்ச்சியினாலே மாயையானது அழிந்தபோது தானே
மிஞ்சுகின்றனன். பரோகூஷ ஞான வைபவத்தானே தா னில்லை
யென்னும் மறைப்பு நீங்கும். 19

20 சுலாமாஸ நிவரூதிஸுநிபவரொகஷியா க்ரதா |
சுலாமாவரெண நவெஷ ஜீவகூரொவஸாஷ
யாசு ||

அபரோகூஷ ஞானத்தினாலே தான் விளங்க வில்லை யென்னும்
மறைப்பு நீங்கும், அவ்வபாநாவரணம் நீங்கவேஜீவத்தன்மையின்
ஆரோபம் நன்கு கெடும். 20

21 சுதரூபவாடிவிருஸோகஸாஸாராவொ நிவதபு
தெ | நிவரூதே ஸவபுஸாஸாரொ நிதூபுதொ ஸ
வெபுஸா ||

கெடவே, கர்த்துருத்தன்மை முதலிய எல்லாச் சோகவடிவ
சமுசாரம் நீங்கும்; சருவ சமுசாரமும் நீங்கவே நித்திய முக்த
னாதல் நிச்சயமே யாம். 21

22 நிரகூஸாலவெதுவீவாநஸோகாவஸுதவாசி
வனவம் ஸுஹாமாஸுதிதெதுக விலகயெ டெவி ஸா
பூதம் ||

பின் சோகமே யுண்டாகாமையின், தடையற்ற ஆநந்தம்
உண்டாம். ஹே தேவீ ! இவ்வண்ணம் முக்கியமாகிய பிரஹ்
மாதூதி பொன்று சித்தித்தற் பொருட்டுப் பக்குவிக்கட்குத்
தக்க 22

23 ஸாஸாடிஷொதூரஸதொவ நிஷகவிஸாஸாஸாமாசி
சுஷொதூரஸதொவெதம் ஸு ஹாமஜஸஹஸு கம் ||

ஈசாதி 108 உபநிடதக் கடலைக் கடைந்து, அந்த நூற்றெட்
டிலும் கலந்துநின்ற ஆபிரம் பிரஹ்ம நாமங்களாகிய 23

24 ந வ்நீதாபுதம் வுலவபு ஸநகாபுயபுஜதம் |
தபபு தெ பூபாஸூரி ஸு ஹாமஜஸஹஸு வம் ||

நவநீத அமிருதத்தை முன்னர்ச் சநகாதிகளின் பொருட்டு
எடுத்துக் கொடுத்தோம். பிரஹ்மாநந்தப் பெருந் தோத்திர
மாகிய அதனை யிப்போ துனக்கு இனி தருளுகின்றோம். 24

25 நஸாய க்ஷயா டெயம் நாலகூய கபாஹ |
நவாஸாஸு திஷுவெ வாவபு ஸு ஹாமஜஸஹஸு கம் ||

உப நஹஸு வரஜா மொவநீயம் பூயததஃ

நீ, வஞ்சன் பொருட்டும், அன்பில்லாதவன் பொருட்டும்,
குரு பணிவிடை செய்யாதவன் பொருட்டும், ஒருகாலும் உப
தேசிக்கவேணும் கொடுக்கவேணும் வேண்டாம் ; பிரஹ்மாநந்த
சகஸ்ர நாமாவலியாகிய இப்பரம இரகசியத்தை மிக முயல்
வுடன் மறைத்துவைக்க வேண்டும். 25

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

முஹாமு நலிவஹித தாய
 மிராசெமொவராய நஃ
 முஹாசுமுஹாய நஃ
 முரூஸிஷிவீநாத
 நெ நஃ
 முஹாநந்ஸுரதிவி
 நெ நஃ
 முரூஸுலாஹிமுஹாய
 மஸுலாசுதினெ நஃ
 முஹெரெசுலாதிவாய
 முஹெஸாய நஃ
 முணாயிவாய நஃ
 முநவசெமொசுலாசுதினெ
 முரணலிவீநாய நஃ
 முரணலாசுதினெ நஃ
 முநதொஹிதிரஸதி
 யுராய நஃ
 முநலிஹிதவா தாய
 முநாஹிதாரதிராய நஃ
 மிசுமுசுஸாய நஃ
 மெதூநாவாதரஹி
 தாய நஃ
 மிநாசுராய நஃ
 மிதவஹித தாய நஃ
 மிதயெ நஃ
 மெதெசு நஃ
 மிதாதெ நஃ 400
 மெதநூரதிவினெநஃ
 மெஷாஹீநாய நஃ
 மிசுஸுரதிவாய நஃ
 மெதலாசுதினெ நஃ

[illegible]

[illegible]

௨௦ ஜோநாநாநாநாபுக் காஸகாய நஜி
 ஜோநஜெயஸுராவாய
 ஜோநிநாஸுலாய நஜி
 ஜோநாஜோநஸாக்ஷிணை நஜி
 ஜோநஹீநஸுலாய நஜி
 ஜோநஹீநஜோநவாராய
 ஜோநமஜிராய நஜி
 ஜோநஜோநிவித்ஸாக்ஷிணை
 ஜோநஜோநதஸுராய நஜி
 ஸ்வஹீநாய நஜி
 ஸ்வஸாக்ஷிணை நஜி 500
 ஸ்வாஸ்வவிவஜிதாய நஜி
 தகூதநை நஜி
 தநெஸு நஜி
 துஹி நஜி
 ததூராய நஜி
 ததூராய நஜி
 ததூராய நஜி
 தகூஸுராவாய நஜி
 தகூதகூவிவஜிதாய நஜி
 தநெஸுநைதகூஸுராவாய
 தகூஸுராவைவிணை
 தெஜஸுராவாய நஜி
 தாராய நஜி
 ததூராய நஜி
 தாரகாய நஜி
 ததூராய நஜி
 ததூராய நஜி
 தாரகைதாரகூராவாய

[illegible]

ஓம் நிர்ஹாய நம:

நிரம்ஸாய நம:

நிர்விதாய நம:

நித்யாய நம:

நிரவடியாய நம:

நிவியாய நம:

நிரம்ஜநாய நம:

நிபுதாய நம:

நிவிடகூராய நம:

நிராவ்ராதாய நம:

நிஸ்தாய நம:

நிவிடகாராய நம:

நித்யவாதாய நம:

நிமகுணாய நம:

நிஸ்துமாய நம:

நிரிந்திராய நம:

நியதெ நம:

நிரவெகூராய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிராகூதய நம:

நிராம்வாய நம:

நிஜரூபாய நம:

நிராஜயாய நம:

நமஷ்டாய நம:

நாயாய நம:

நித்யமனாய நம:

நிபநாய நம:

நித்யதூதாய நம:

நிராவரணாய நம:

ஓம் நிரும்பவஸூரூபாய நம:

நிஸ்மாய நம:

நிரும்பாய நம:

நித்யகூராய நம:

நிஸ்தாய நம:

நிபுதாய நம:

நிரதூராய நம:

நாசிரூபவஸூரூபாய நம:

நியெபூராய நம:

நிபுதாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நாயகாய நம:

நிவெகூராய நம:

நிராஸூராய நம:

நிமகுணதூதாய நம:

நிபுதாய நம:

நிரும்பவஸூரூபாய நம:

நிபுதாய நம:

நிராநதாய நம:

நாசிரூபவஸூரூபாய நம:

நிரும்பவஸூரூபாய நம:

நெதிநெதி வாக்யாவயயெ

நிரஸூரூபவஸூரூபாய நம:

நித்யதூதாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

605

580

590

625

ஓம் நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

நிஷ்டாய நம:

ஓம் ப்ரஹ்மாயிவத்யெ நமஃ

[illegible]

ஹிஸ் ஸ்டீவ்ஸன் - குதா

[illegible]

ஓம் ஶ்யாநந்ரக்ரகாஸகாய நம: ஓம் ஶ்ருதத்யஷாஸத்யுஸஜமதயி
வாநாய

[illegible]

